

TE AT RY

W KRAKOWIE
2016-2017

Spis treści

WYSPIAŃSKI	3
Nagroda Teatralna im. Stanisława Wyspiańskiego	5
Stanisław Wyspiański, reformator teatru, patron Nagrody Teatralnej.....	9
 TEATRALNY KRAKÓW	 17
Kraków na czele zjawisk i nurtów teatralnych w XIX i XX wieku?	19
Po 1989 roku	38
Krakowskie teatry	39
Szkolnictwo artystyczne	49
Ośrodki badawcze i wystawiennicze	50
Studia z zakresu wiedzy o teatrze	50
 PREMIERY	 51
Premiery 2016	53
Kalendarium wydarzeń cyklicznych 2016.....	79
Premiery 2017	80
Kalendarium wydarzeń cyklicznych 2017.....	107
Wybrane premiery w 2018 roku	108
 KRAKOWSKIE SCENY NIEINSTYTUCJONALNE - DIAGNOZA	 113

THE AT RY

WYSPIAŃSKI

 **Kraków**



NAGRODA TEATRALNA IM. STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO

**KRAKÓW
MIASTO STANISŁAWA
WYSPIAŃSKIEGO**



Nagroda Teatralna im. Stanisława Wyspiańskiego

Konkurs jest realizowany przez Gminę Miejską Kraków w celu wzmocnienia wizerunku Krakowa jako silnego ośrodka teatralnego oraz wspierania rozwoju sztuki teatru w jej różnych formach i odmianach. O uhonorowanie nagrodą aktora, reżysera, scenografa lub spektaklu, który miał swoją premierę w roku wcześniejszym niż nominacja mogą ubiegać się zarówno instytucje, organizacje, jak i osoby fizyczne. Laureata wyłaniają ostatecznie członkowie powołanej przez Prezydenta Miasta Krakowa Kapituły, zgodnie z Uchwałą Nr XXIV/302/11 Rady Miasta Krakowa z 14 września 2011 r.

NAGRODA GŁÓWNA w wysokości 30.000 zł jest przyznawana za szczególne osiągnięcia lub wydarzenia w dziedzinie teatru w minionym roku kalendarzowym artystom teatru (m.in. aktorom, reżyserom, scenografom, muzykom). W tej kategorii może zostać nagrodzony artysta lub spektakl, powstały na dowolnej scenie Krakowa, przygotowany przez teatr instytucjonalny lub nieinstytucjonalny, uznany przez Kapitułę za szczególne osiągnięcie minionego roku. Nagroda jest dzielona w przypadku nagrody zespołowej.

W celu stymulowania rozwoju teatrów nieinstytucjonalnych, aby docenić ich pracę na rzecz edukacji teatralnej lokalnej społeczności a także pracę związanych z tymi teatrami artystów, Rada Miasta Krakowa, Uchwałą NR LXII/1371/17 z 11 stycznia 2017 r., podjęła decyzję o ustanowieniu NAGRODY SPECJALNEJ. Jest ona przyznawana za szczególne osiągnięcia lub wydarzenia w dziedzinie teatru zrealizowane w Krakowie przez krakowskie teatry nieinstytucjonalne lub za całokształt działań teatru nieinstytucjonalnego na rzecz promocji sztuki teatru, rozwoju widowni, tj. innowacyjne działania na rzecz zwiększania uczestnictwa w kulturze i pozyskiwania widza dla teatru. W tej kategorii nagradzani mogą

Więcej informacji
www.bip.krakow.pl
oraz pod nr. tel.
(12) 616 19 17

być wyłącznie artyści lub spektakle powstałe w Krakowie jako produkcje krakowskich teatrów nieinstytucjonalnych bądź krakowskie teatry nieinstytucjonalne (nie będące publicznymi instytucjami kultury). Nagroda stanowi kwotę 10.000 zł w przypadku nagrody indywidualnej; w przypadku nagrody zespołowej kwota nagrody wynosi 15.000 zł i jest dzielona równo pomiędzy członków zespołu.

**KAPITUŁA NAGRODY
IM. STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO
2012-2018**

Jacek Popiel
przewodniczący

Anna Róża Burzyńska
Małgorzata Jantos
Katarzyna Olesiak
Magdalena Sroka
Barbara Szałapak
Barbara Turlejska

Bolesław Brzozowski
Krzysztof Durek
Stanisław Dziedzic
Jerzy M. Fedorowicz
Wiktor Herzig
Krzysztof Jędrysek
Adam Kalita
Dariusz Kosiński
Andrzej Kulig
Tadeusz Nyczek
Emil Orzechowski

Laureaci dotychczasowych edycji Nagrody Teatralnej im. Stanisława Wyspiańskiego

Radosław Krzyżowski za całokształt dotychczasowego dorobku **twórczego**. Aktor Teatru im. Juliusza Słowackiego i Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej, od lat współpracujący z Krakowskim Teatrem Scena STU, laureat wielu nagród, m.in. Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (2001), znany miłośnikom teatru z wielu znakomitych ról. Kapituła Nagrody Teatralnej doceniła kreację aktorską Radosława Krzyżowskiego w roli Klaudiusza w spektaklu „Hamlet” według Williama Szekspira, w reżyserii Krzysztofa Jasińskiego, na deskach Teatru STU, a także inne kreacje stworzone na krakowskich scenach w 2011 roku (w tym m.in. rolę Gunkela w „Udręce życia” według Hanocha Levina, w reżyserii Iwony Kempy na scenie Miniatura w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie).

**I edycja
(2012)**

Dziewięcioosobowy **zespół aktorek i twórców** spektaklu „**Za chwilę. Cztery sposoby na życie i jeden na śmierć**” Petera Asmussena, zrealizowanego w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie, w składzie: Bożena Adamek, Dominika Bednarczyk, Dorota Godzic, Marta Konarska, Anna Tomaszewska (aktorki) oraz Iwona Kempa (adaptacja, reżyseria i scenografia), Anna Sekuła (scenografia i kostiumy), Bartosz Chajdecki (muzyka i opracowanie muzyczne), Dawid Rudnicki (opracowanie muzyczne, muzyka na żywo).

**II edycja
(2013)**

Grzegorz Mielczarek za kreacje aktorskie w rolach **Wacława Niżyńskiego** w spektaklu „Niżyński. Zapiski z otchłani” w reżyserii Józefa Opalskiego oraz **Terry’ego** w spektaklu „W mrocznym mrocznym domu” w reżyserii Marcina Hyncnara (obie premiery zostały zrealizowane w 2013 roku na deskach Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie – Scena Miniatura).

**III edycja
(2014)**

**IV edycja
(2015)**

Trzynastoosobowy **zespół aktorski** w składzie: Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Dorota Segda, Marta Nieradkiewicz, Marta Ojczyńska, Dorota Pomykała, Anna Radwan-Gancarczyk, Małgorzata Zawadzka, Juliusz Chrzastowski, Szymon Czacki, Marcin Czarnik, Michał Majnicz, Adam Nawojczyk, Radomir Rospondek, za kreacje aktorskie oraz znakomitą grę zespołową w spektaklu „**nie-boska komedia. WSZYSTKO POWIEM BOGU!!!**” (reż. Monika Strzępka) zrealizowanym w 2014 roku na Scenie Kameralnej Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie.

**V edycja
(2016)**

Krzysztof Jasiński za tryptyk „**Wędrowanie**” według Stanisława Wyspiańskiego. Kapituła doceniła fakt, iż reżyser, bazując na oryginalnym tekście, dokonał wyboru tego, co ponadczasowe, tworząc nową współczesną propozycję odczytania dramatów Stanisława Wyspiańskiego.

**VI edycja
(2017)**
**NAGRODA
GŁÓWNA**

Ewa Kaim za reżyserię, scenariusz i opiekę pedagogiczną przedstawienia muzycznego „**Do DNA**”, spektaklu dyplomowego specjalności wokalnno-aktorskiej Wydziału Aktorskiego PWST w Krakowie (obecnie Akademia Sztuk Teatralnych im. S. Wyspiańskiego).

**NAGRODA
SPECJALNA**

Stowarzyszenie Teatr Mumerus w składzie: Wiesław Hołdys, Beata Kolak, Anna Lenczewska, Robert Żurek, Karol Zapala, Jan Manciewicz, Michał Braszak, Katarzyna Fijał, Agnieszka Dziedzic, za: „**niepowtarzalny, oryginalny styl spektakli, awangardowe podejście do form teatralnych, konsekwentną realizację awangardowych przedstawień i ich prezentację w różnych przestrzeniach, całokształt pracy artystycznej i edukacyjnej**”.

**VII edycja
(2018)**
**NAGRODA
GŁÓWNA**

Jerzy Zoń za realizację w 2017 roku **trzech widowisk plenerowych**, nadających nowy kontekst przestrzeniom publicznym Krakowa („Vivat Kościuszko”, „Fahrenheit 451 Kraków”, „Weselisko”), za **30 lat realizacji Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Ulicznych** oraz **40 lat prowadzenia Teatru KTO**.

**NAGRODA
SPECJALNA**

Spektakl Teatru Nowego Proxima „**Murzyni we Florencji**” według prozy Vedrany Rudan w reżyserii Iwony Kempy w składzie: Elżbieta Karkoszka, Anna Tomaszewska, Martyna Krzysztofik, Juliusz Chrzastowski, Sławomir Maciejewski, Jacek Romanowski i Maciej Sajur.

Joanna Szulborska-Łukaszewicz

Stanisław Wyspiański, reformator teatru, patron Nagrody Teatralnej

„Teatr mój widzę ogromny,
wielkie powietrzne przestrzenie,
ludzie je pełnią i cienie,
ja jestem grze ich przytomny.”

S. Wyspiański, *I ciągle widzę ich twarze*, 1904. Tekst ten, będący wypowiedzią programową artysty znalazł się w liście Wyspiańskiego z 6 sierpnia 1904 r. do Adama Chmiela

Patronem ustanowionej przez Radę Miasta Krakowa w 2011 roku Nagrody Teatralnej jest Stanisław Wyspiański – wielki erudyta, jeden z najwybitniejszych Polaków w naszej historii: pisarz i poeta, dramaturg, scenograf, inscenizator i reformator teatru, malarz i rysownik, grafik, architekt, projektant wnętrz, prekursor współczesnej typografii, znawca starożytnej Grecji i dziejów średnio-wiecznej Polski, człowiek, któremu nie były obojętne sprawy ani narodu ani miasta (w latach 1905-1907 był radnym miejskim). Jego zainteresowania były tak rozległe, że wielu mówi o nim – „polski Leonardo da Vinci”. W 2017 r. obchodziliśmy 110 rocznicę Jego śmierci, na rok 2019 przypada zaś 150 rocznica urodzin Stanisława Wyspiańskiego.

Wyspiański otrzymał znakomite wykształcenie. Mając dwadzieścia lat sprawnie posługiwał się greką, łaciną, znał języki niemiecki i francuski. Studia na Uniwersytecie Jagiellońskim dały mu znajomość historii, w tym także historii literatury i historii sztuki, a także głębokie przekonanie o antycznych korzeniach sztuki europejskiej. Specjalistyczne wykształcenie malarskie uzyskał w Krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, pod okiem Jana Matejki. Uzupełniał je później za granicą, m.in. w Paryżu.

**Stanisław
Wyspiański**
(ur. 15 stycznia
1869, Kraków
– zm. 28 listopada,
1907 Kraków)

W czasach szkolnych nawiązał, pielęgnowane przez całe życie przyjaźnie z Józefem Mehofferem (malarz), Henrykiem Opieńskim (kompozytor), Stanisławem Estreicherem (naukowiec i profesor UJ), Lucjanem Rydlem (poeta i dramatopisarz), Adamem Chmielem (historyk kultur, znawca i miłośnik Krakowa) oraz Kazimierzem Tetmajerem (poeta).

W latach 1890–1894, za namową architekta i miłośnika sztuki francuskiej, Tadeusza Stryjeńskiego, Wyspiański odbył kilka podróży do Paryża. Tam zapoznał się zarówno z dorobkiem malarstwa światowego, francuskich klasyków, a także najnowszymi wówczas prądami artystycznymi – impresjonizmem, naturalizmem, symbolizmem. Osobiście poznał Paula Gauguina. Podczas ostatniej podróży do Paryża zamieszkał w jego pracowni, choć artyści nie zgadzali się ze sobą w kwestiach harmonii barw.

Bywał często w paryskich teatrach. Tam powstały pierwsze próby dramatyczne Wyspiańskiego (szkice „Legendy” i „Warszawianki”).

Wśród projektów artysty pozostaje także kurtyna dla Teatru Miejskiego w Krakowie, którą zaprojektował na ogłoszony w 1892 roku konkurs. Po burzliwych dyskusjach jury wybrało wówczas do realizacji projekt Henryka Siemiradzkiego, który nie był uczestnikiem konkursu.

W 1905 roku Wyspiański ubiegał się o stanowisko dyrektora Teatru Miejskiego w Krakowie. Mimo, iż był już cenionym artystą, władze miejskie nie zdecydowały się na powierzenie mu tej funkcji. Dyrektorem Teatru Miejskiego został wówczas wybitny aktor i reżyser, Ludwik Solski. Ta niekorzystna dla Wyspiańskiego decyzja nie wpłynęła na przyjaźń obu artystów. Solski wystawił na scenie Teatru Miejskiego wiele dramatów Wyspiańskiego.

Stanisław Wyspiański wprowadził nowy typ widowiska teatralnego, teatr inscenizacji, zwany później także teatrem ogromnym, teatrem monumentalnym czy teatrem totalnym. W latach dwudziestych XX wieku ten rodzaj teatru, wywodzący się w najprostszej linii od Ryszarda Wagnera¹, stał się najbardziej charakterystyczną poetyką reformy teatru. Realizacje teatru inscenizacji były zawsze widowiskami autorskimi, stanowiły osobistą wypowiedź artysty, występującego jednocześnie w roli reżysera. Inscenizatorzy posługiwali się wieloma konwencjami, zderzając elementy przynależne do różnych dziedzin sztuki, różnych epok historii teatru, różne

¹ Twórczość Ryszarda Wagnera stanowiła istotny element, oddziałujący na wyobraźnię artysty. Po raz pierwszy „Lohengrina” Ryszarda Wagnera zobaczył Wyspiański w Monachium.

techniki artystyczne i technologie przemieszczania dekoracji na scenie. Przełomowym dziełem dla reformy teatru stała się inscenizacja „Wesela”.

„Dramat pokazywał gorzki obraz beziły społeczeństwa krępowanego potrójną niewolą – politycznego ucisku, bezwładu narodowej tradycji i nieufnego sceptycyzmu inteligencji. W tym przedstawieniu, po raz pierwszy w polskim teatrze na taką skalę, dekoracje w pełni precyzyjnie kształtowały obraz sceniczny, w którym istotną rolę odegrały wszystkie elementy plastyczne, a światło kreowało nastrój i napięcie dramatyczne. Wyspiański przygotował też oprawę muzyczną, pełniącą istotną rolę dramaturgiczną. Finał spektaklu w całkowicie nowatorski sposób został pomyślany jako obraz komponowany bez słów, jedynie za pomocą ruchu i melodii”².

Wyspiański nie tylko rozpoczął reformę, ale – jak pisze Kazimierz Braun – wprowadził ją na poziom syntezy, która „tak dalece wyprzedziła rozwiązania stosowane ówczesnie gdzie indziej, że musiało upłynąć wiele lat zanim stworzony przez Wyspiańskiego typ teatru rozprzestrzenił się w Europie”³.

W świadomości europejskiej Wyspiański jako reformator teatru i pierwszy polski inscenizator pojawił się dzięki publikacji Leona Schillera „The New Theatre in Poland: Stanisław Wyspiański” w II woluminie rocznika 1909/1910 czasopisma „The Mask”, wydawanego we Florencji przez Gordona Craiga⁴.

Jak pisze Kazimierz Braun „Stosunek Wyspiańskiego do teatru był paradoksalny. Zarazem go demistyfikował i sakralizował. Odrzucał i burzył, a zarazem czynił go centrum „Myśli polskiej” i kosmosu. Pierwszy z ludzi teatru europejskiego obnażał teatr, ukazał pustą i nagą scenę w prologu „Wyzwolenia”. Uczestnicząc w realizacji scenicznej tego dramatu, doradzał też, aby akt II zagrano na tle malowanych zastawek użytych w akcie I, ale odwróconych plecami. Ukazał więc kulisy, bebechy, kuchnię teatru. Ale w tym samym utworze nazwał teatr „świątynią sztuki”⁵.

Jako dramatopisarz, debiutował na deskach Teatru Miejskiego w Krakowie, gdzie w listopadzie 1898 roku wystawiono jego „Warszawiankę”. Wkrótce potem powstają jego poematy-rapsody „Bolesław Śmiały”, „Św. Stanisław”, „Henryk Pobożny pod Legnicą”, „Piast”, „Kazimierz Wielki”. Równolegle powstawały projekty

² Kazimierz Braun, *Wielka reforma teatru w Europie: ludzie, idee, zdarzenia*, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1984, s. 102.

³ Tamże, s. 102.

⁴ Andrzej Hausbrandt, *Elementy wiedzy o teatrze*, WSiP, Warszawa 1982, s. 222-223.

⁵ Kazimierz Braun, dz. cyt., s. 107.

witraży o tej samej tematyce do katedry wawelskiej. Wielkim wydarzeniem i sukcesem Wyspiańskiego była prapremiera „Wesela”, która odbyła się 16 marca 1901 r., dramatu opartego na kanwie autentycznego wesela przyjaciela Wyspiańskiego – Lucjana Rydla z Heleną Mikołajczykówną. W przedstawieniu zagrali najwybitniejsi aktorzy tamtych czasów, tworząc znakomite role. Tekst, opublikowany w kwietniu 1901 roku, od razu stał się przedmiotem licznych analiz i dyskusji.

Po ogromnym sukcesie „Wesela” powierzono Wyspiańskiemu przygotowanie adaptacji scenicznej „Dziadów” Adama Mickiewicza. Wyspiański połączył wszystkie części dzieła Mickiewicza w jedną całość, wydobywając dramat głównego bohatera i redukując wątki mesjanistyczne. Premiera miała miejsce 31 października 1901 roku i była nie tylko pierwszą realizacją tego dramatu na scenie, ale i pierwszym w historii polskiego teatru przykładem twórczej inscenizacji dramatu romantycznego⁶. „Inscenizacja Wyspiańskiego, przejęta z biegiem lat przez inne teatry, przetrwała na polskiej scenie – jako jedyna, niemal bez zmian – lat trzydzieści⁷, do czasu lwowskiej premiery „Dziadów” Leona Schillera (18 marca 1932 r.).

„Dramat był zawsze moim marzeniem. Doprowadzić każdą myśl, każde pojęcie, kompozycję każdą do dramatu (...) to było u mnie zawsze i nie mam za złe tym, co mnie nazywali aktorem, bo jeśli można tak kochać, to ja kochałem się w scenie”⁸ – pisał artysta. Choć Wyspiański wprowadził wiele zmian w polskiej sztuce scenicznej, nie stworzył jednolitej, zwartej teorii teatru. Był jednak autorem kilku prac dotyczących dramatu, np. studium o „Hamlecie” Szekspira czy „Dziadach” Mickiewicza.

Wśród najważniejszych dramatów Wyspiańskiego należy wymienić także „Wyzwolenie”, „Akropolis”, „Legendę II”, „Noc listopadową”, a także opublikowane w 1907 roku – „Skałkę”, „Powrót Odysa” oraz „Sędziów”. Wiele z nich doczekało się scenicznych realizacji jeszcze za życia autora, często przy jego aktywnym udziale.

Najbardziej twórcze lata Wyspiańskiego to okres stabilizacji w mieszkaniu przy ulicy Krowoderskiej 79, gdzie w 1901 r. Wyspiańscy wynajęli całe skrzydło ostatniego, drugiego piętra. W tym

⁶ W grudniu 1901 r. Wyspiański opublikował opracowanie tekstu Mickiewicza pod tytułem „Adama Mickiewicza „Dziady” sceny dramatyczne. Tak jak były grane w teatrze krakowskim dnia 31 października 1901”.

⁷ Stanisław Witold Balicki, *O „Dziadach” Wyspiańskiego i Schillera*, [w:] Adam Mickiewicz, *Dziady*, Teatr Polski w Warszawie, kierownik artystyczny teatru Arnold Szyfman, Warszawa 1956, s. 15.

⁸ Waldemar Okoń, *Stanisław Wyspiański*, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 2001, s.12.

czasie powstały najlepsze dramaty artysty, najsłynniejsze inscenizacje, projekty wnętrz. Tu Wyspiański urządził słynną „szafirową pracownię”. Wszystkie ściany i sufit pomalował farbą błękitną, pozostałe zaś pokoje równie intensywnie, np. sąsiadujący z pracownią pokój dziecięcy – uzyskał kolor żółty. Ściany ozdobiły prace artysty, m.in. wizerunek kozy, która – w trosce o świeże mleko dla dzieci i męża – również mieszkała w domu przy Krowoderskiej, przywieziona do Krakowa z Konar przez żonę Wyspiańskiego, Teofilę.

W „szafirowej pracowni” powstało wiele wspaniałych dzieł malarskich artysty: portrety jego dzieci, słynne realizacje „Macierzyństwa”, portrety przyjaciół i znajomych, oraz pejzaże, które – dotknięty już chorobą – malował z okien swej pracowni, oddając nie tylko nastroje przyrody, ale i własne stany psychiczne. To właśnie cykl utrwalonych o różnych porach dnia, na przełomie 1904 i 1905 roku, widoków na Kopiec, przyniósł artyście wyróżnienie Polskiej Akademii Umiejętności. Za cykl „Kronika dni kilku” w maju 1906 otrzymał Nagrodę im. Probusego Barczewskiego. W tym samym roku został również profesorem krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (1906).

W 1905 roku Wyspiański był radnym krakowskiej Rady Miejskiej. Kandydował z listy Komitetu Demokratycznego Polskiego i w dniu wyborów, 26 maja 1905 r., uzyskał 1281 głosów, co pozwoliło na zajęcie piątego miejsca wśród wszystkich kandydatów⁹. Na wniosek radnego Wyspiańskiego powołano Komisję Artystyczno-Konserwatorską, w której strukturach utworzono stanowisko konserwatora i plastyka miejskiego. Komisja zajmowała się m.in. inwentaryzacją zabytków lokalnej architektury, troszczyła się o ich stan i zabiegała o odnowę, nadzorowała także współczesne budownictwo miejskie, zatwierdzając plany i oceniając wygląd nowych budynków. Komisja opiniowała także projekty powstających w mieście pomników i miejsce ich lokalizacji¹⁰.

Wyspiański lubił projektować. „Brakło mu tylko sposobności do rozwinięcia swoich pomysłów na szerszą skalę”¹¹. „Przyjaciele żartowali nieraz, że gdyby mu oddać świat do urzędu, okazałoby się, że on ma gotowe idee o wszystkim, jak co powinno wyglądać. (...) Kiedy się wybrał do Zakopanego, Tatry mu się nie podobały, powiedział, że on by je inaczej przestawił!”¹². „Kiedy budowano

⁹ Zob.: Grażyna Fijałkowska, *Samotnik z Krakowa – rzecz o Stanisławie Wyspiańskim*, UMK, Kraków 2007, s. 62.

¹⁰ Tamże.

¹¹ Tadeusz Boy-Żeleński, *Historia pewnych mebli*, [w:] tenże, *Ludzie żywi*, PIW, Warszawa 1975, s. 131.

¹² Tamże, s. 130.

w Krakowie dom Towarzystwa Lekarskiego, prof. Nowak, entuzjasta Wyspiańskiego i jego przyjaciel, zaproponował mu dekorację gmachu. (...) Już wówczas objawił się charakterystyczny rys, mianowicie pewna surowość zabarwiona, jak często u Wyspiańskiego, dyskretną ironią. Ktoś zwrócił uwagę Wyspiańskiego, że w sali posiedzeń nie są zbyt wygodne. Wyspiański odpowiedział: „Bo też nie powinny być wygodne. Kiedy krzesła są wygodne, wówczas na posiedzeniach śpią.” I objaśnił z uśmiechem, że krzesła urządzone są tak, aby ktoś kto się zdrzemnie, zsunął się łagodnie na podłogę: „do tego zmierza prosty grzbiet, gładkie skórzane siedzenie i łukowato zaokrąglona poręcz.”¹³

Z okazji obchodów dwudziestej rocznicy śmierci Wyspiańskiego, Tadeusz Boy-Żeleński, będąc posiadaczem i lokatorem „jedyne-go mieszkania, jakie Wyspiański skomponował w całości, urządzone-go wedle jego projektów i wzorów”, przypomniał historię pewnych mebli...¹⁴ W okresie od października 1904 do czerwca 1905 roku Wyspiański projektował bowiem wystrój mieszkania Tadeusza Żeleńskiego i jego żony Zofii z Pareńskich, znajdującego się przy ulicy Karmelickiej 6. „(...) Wyspiański komponował meble do prywatnego mieszkania po trosze tak, jak je komponował na scenę, nie myśląc, że „aktorzy” będą w nich mieszkać cały dzień i całe życie... (...) gdyby ktoś chciał się zdrzemnąć, na próżno szukałby we wszystkich pokojach sprzętu ku temu: wszystkie kanapki były krótkie, zaledwie do siedzenia (...) „Cierp i czuwaj” – zdawał się mówić każdy mebel.”¹⁵

Na zamówienie Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, Wyspiański zaprojektował też strój Lajkonika, który co roku w czerwcu harcuje po krakowskim Rynku. Strój przechowywany jest w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa. Pierwszy występ Lajkonika w stroju według projektu artysty odbył się 9 czerwca 1904 roku.

Wawel zajmował w sercu i wyobraźni Wyspiańskiego szczególne miejsce. Wzgórze wawelskie uczynił miejscem akcji wielu swoich dramatów, stworzył urbanistyczną wizję zabudowy wzgórza, nadając mu rangę polskiego Akropolis. W związku z formalnym odzyskaniem w 1903 roku wzgórza wawelskiego (wojsko austriackie opuściło historyczne gmachy w sierpniu 1905, pozostałe obiekty ostatecznie dopiero w 1911), pojawiła się koncepcja przekształcenia wzgórza w miejsce zgromadzenia najważniejszych instytu-

¹³ Tamże, s. 131.

¹⁴ Tamże, s. 130.

¹⁵ Tamże, s. 133.

cji narodowych. Wyspiański, wraz z architektem – Władysławem Ekielskim, niemal przez rok przygotowywali koncepcję zagospodarowania wzgórza wawelskiego. Na zboczu zaplanowano amfiteatr na 700 miejsc, wzorem teatru greckiego, a poniżej – stadion sportowy. Mury forteczne miały zyskać balkony widokowe, a rondle pełnić funkcję lapidariów.

Ostatnie 15 miesięcy życia ciężko chory Wyspiański spędził w podkrakowskich Węgrzcach. Kończył rozpoczęte dzieła, często już tylko dyktując. „28 listopada 1907 roku o godzinie piątej po południu Stanisław Wyspiański zakończył życie. Na dworze szalała jesienna burza z piorunami. Deszcz bił o szyby, wichura łamała gałęzie drzew. Wcześniej zapadła noc tego dnia...”¹⁶. Pogrzeb Wyspiańskiego odbył się w Krakowie 2 grudnia 1907 roku i stał się manifestacją narodową. Po nabożeństwie w Kościele Mariackim, pochowano artystę w Krypcie Zasłużonych na Skałce. W Kamienicy Szolańskich przy ul. Szczepańskiej 11, znajduje się Muzeum Stanisława Wyspiańskiego, oddział Muzeum Narodowego w Krakowie. Feliks „Manggha” Jasieński nazwał Wyspiańskiego „orłem zamkniętym w kojcu dla kur”¹⁷.

Bibliografia:

- Boy-Żeleński Tadeusz, *Historia pewnych mebli*, [w:] tenże, *Ludzie żywi*, PIW, Warszawa 1975.
- Zbijewska Krystyna, *Krakowskim szlakiem Stanisława Wyspiańskiego*, Wydawnictwo PTTK „Kraj”, Warszawa-Kraków 1986.
- Zbijewska Krystyna, *Orzeł w kurniku*, PIW, Warszawa 1980.
- Fijałkowska Grażyna, *Samotnik z Krakowa – rzecz o Stanisławie Wyspiańskim*, UMK, Kraków 2007.
- Balicki Stanisław Witold, *O „Dziadach” Wyspiańskiego i Schillera*, [w:] Adam Mickiewicz, *Dziady*, Teatr Polski w Warszawie, Warszawa 1956.
- Hausbrandt Andrzej, *Elementy wiedzy o teatrze*, WSiP, Warszawa 1982.
- Braun Kazimierz, *Wielka reforma teatru w Europie: ludzie, idee, zdarzenia*, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1984.
- Okoń Waldemar, *Stanisław Wyspiański*, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 2001.

¹⁶ Krystyna Zbijewska, *Krakowskim szlakiem Stanisława Wyspiańskiego*, Wydawnictwo PTTK „Kraj”, Warszawa-Kraków 1986.

¹⁷ Cyt. za: Krystyna Zbijewska, *Orzeł w kurniku*, PIW, Warszawa 1980, s. 122.



TE AT RY

TEATRALNY
KRAKÓW



Kraków na czele zjawisk i nurtów teatralnych w XIX i XX wieku?

Luźne kartki z kalendarium
wraz z komentarzem

Znak zapytania przy nagłówku nie jest przypadkowy. W historii teatru, podobnie jak w dziejach innych sztuk, pojęcie postępu czy też wyścigu w poszukiwaniu nowych rozwiązań nie jest specjalnie użyteczne. Estetyka nie zna postępu i przyrostu w kategoriach matematyczno-przyrodniczych. Równie często odwołuje się do tego, co było, do dawnych form i tradycji, jak i do tego, co dopiero będzie, do nowych wynalazków i zjawisk. Dzieje teatru są meandryczne i kapryśne, zależne od mnóstwa nieprzewidywalnych i różnorodnych czynników, a rozwój techniczny czy nowe idee to tylko jedno z wielu impulsów. Jeśli można mówić w teatrze o „wyprzedzaniu” i „zapowiadaniu” nowych tendencji, to raczej w znaczeniu doskonałej przyległości i współbrzmienia przedstawień teatralnych z daną epoką i potrzebami społeczeństwa.

Dzieje teatru w Krakowie są silnie sprzęgnięte z dziejami samego miasta i kraju. W dobie, gdy rodził się polski teatr publiczny czyli w drugiej połowie XVIII wieku, Kraków nie był już stolicą państwa, a jedynie stosunkowo małym miastem. Przez cały XIX wiek populacja Krakowa była nieduża, a przy tym dość różnorodna językowo i etnicznie. Brakowało wiernej widowni z wykształconym i ugruntowanym zamiłowaniem teatru, jaka od czasów Bogusławskiego istniała w Warszawie. Toteż utrzymanie stałego teatru stanowiło prawdziwe wyzwanie dla kolejnych krakowskich dyrektorów. W tym czasie istnienie sceny pod Wawelem było dosłowną walką o przetrwanie ekonomiczne i o widza – walką także z władzami miejskimi o to, by zechciały wspierać prywatne przedsiębiorstwa teatralne swoją subwencją; trzeba było też wytrzymać konkurencję sceny niemieckiej (w I połowie XIX wieku) oraz konkurencję innych

widowisk i atrakcji, na przykład kinoteatrów w końcu XIX wieku. Należy jednak podkreślić, że Kraków obok Warszawy, Lwowa, do połowy wieku XIX Wilna – był jednym z niewielu miast polskich, w których działał stały rodzimy teatr. Stały, to znaczy posiadający własny budynek i finansowo-organizacyjne ramy; rodzimy – dający przedstawienia w języku polskim i przyczyniający się do promocji polskiego repertuaru (obok, oczywiście, klasyki czy współczesnych tekstów europejskich). W odrodzonej Polsce teatr krakowski, a raczej teatry – bo było to już kilka scen, znajdowały się w lepszej i bardziej ustabilizowanej sytuacji niż kilka dekad wcześniej. Wszędzie wokół jednak trwało swobodne życie teatralne i ośrodek krakowski nie był już ani jedyny, ani unikalny – trudniej więc było mu utrzymać pionierską misję.

A jednak można powiedzieć, że w przeciągu ponad dwustu lat scena krakowska kilkakrotnie odegrała przełomową rolę promując style aktorskie, wychowując aktorów i reżyserów, wypracowując własne sposoby kierowania i zarządzania sceną. Nie zawsze były to wydarzenia wyłącznie pozytywne i dobre dla samego miasta, choć niewątpliwie okazały się istotne dla rozwoju teatralnego w innych ośrodkach. Spójrzmy na kilka dat oraz wydarzeń – uszeregowanych chronologicznie i dobranych, z konieczności, z pominięciem wielu innych momentów o historycznym znaczeniu. Wybiórczość tę uzasadniają zarówno szerokie ramy czasowe (dwieście lat), jak i zamiar ukazania jak najrozmaitszych zjawisk i postaci. Kalendarium wskazuje na szereg dat oraz egzemplarycznych wydarzeń – nie same te wydarzenia są jednak kluczowe, lecz procesy za nimi stojące. W nawiasie podano nazwiska autorów i datę publikacji ważnych opracowań, w których można znaleźć dalsze szczegóły na temat omawianych zagadnień.

1799

Otwarcie budynku teatru przy Placu Szczepańskim

Przedsiębiorczy szlachcic Jacek Kluszewski, właściciel kilku pałaców (m.in. Krzysztoforów i Spiskiego) i posiadacz przywileju (koncesji) na dawanie widowisk teatralnych w Krakowie postanowił przystosować na teatr dwie kamienice na rogu placu Szczepańskiego i dzisiejszej ulicy Jagiellońskiej. Teatr Kluszewskiego nie jest pierwszym polskim budynkiem teatralnym (wcześniej powstały Operalia czy Teatr na Placu Krasińskich w Warszawie – obie budowle już nie istnieją). Bezspornie jednak gmach dzisiejszego



Starego Teatru jest najdłużej działającym (i wciąż eksploatowanym) budynkiem teatralnym w Polsce. Pełnił taką funkcję od 1799 do 1830 oraz od 1842 do 1893 (kiedy otwarto Teatr Miejski przy Placu św. Ducha, obecnie Teatr im. Juliusza Słowackiego), potem służył innym celom, by w końcu stać się na powrót siedzibą Starego Teatru. Daje to razem około dwieście lat! Budynek był początkowo własnością prywatną Kluszewskiego, a dopiero po jego śmierci miasto odkupiło go z rąk rodziny, przez pewien czas należał też do rządu galicyjskiego i podlegał władzom centralnym. Zainicjowało to znamienny model organizacyjny krakowskiego teatru: pół miejski (półrządowy), pół prywatny. Budynek dzierżawiono wraz z przywilejem teatralnym kolejnym przedsiębiorcom, którzy prowadzili teatr na własne ryzyko finansowe.

Kraków: gmach Starego Teatru, pocztówka Wydawnictwa S. i G. w Krakowie, 1911, Biblioteka Narodowa, sygn. DŻS XII 8b/p.8/3

1843

Pierwszy odcinek *Uwag o teatrze krakowskim* Hilarego Meciszewskiego

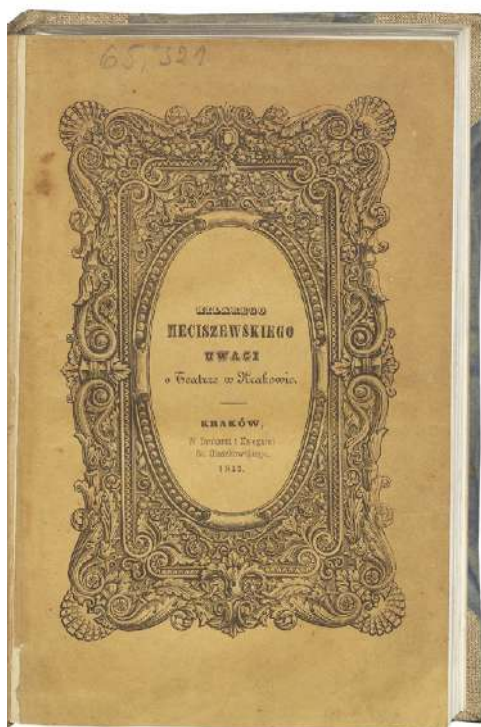
Meciszewski był prawnikiem, dziennikarzem, a także przez krótki czas dyrektorem teatru krakowskiego. Zanim doszedł do tej funkcji w 1843 roku, na łamach „Gazety Krakowskiej”, a potem w formie książki wydał nowoczesny wykład myśli na temat roli teatru jako „imionnika polskiego” (albumu) i zwierciadła dla zbiorowości widzów. „Można nawet powiedzieć, że po Bogusławskim Meciszewski był pierwszym, który miał tak silną świadomość teatru nie jako narzędzia edukacji czy poprawy obyczajów, ale jako środka służącego powoływaniu i podtrzymywaniu wspólnoty narodowej, zagrożonej śmiertelnie w sytuacji braku własnego państwa”¹.

1845

Desant aktorów krakowskich w Warszawie

Zaczęło się od Józefa Rychtera, który w marcu 1845 pokazał się w Warszawie, a następnie ściągnął z Krakowa kilku kolegów (Michała Chomińskiego, Jana Królikowskiego), wychowanków wybitnego pedagoga i dyrektora Tomasza Chełchowskiego. Można to nazwać pierwszą inwazją aktorów krakowskich na scenę warszawską. Powodem była m.in. sytuacja polityczna (w 1846 roku wybuchło powstanie krakowskie, a wielu zaangażowanych w nie aktorów musiało po jego upadku uciekać z miasta). Tak naprawdę jednak Kraków pozostawał przez cały wiek matecznikiem i szkołą talentów aktorskich – krakowska scena stosunkowo nieduża, jednak prowincjonalna, z często zmieniającym się repertuarem i mobilnym zespołem dawała młodym adeptom lepsze możliwości praktycznej nauki zawodu. Na scenie warszawskiej nowicjusze musieliby ustawiać się po role w długiej kolejce, pozostając najniżej w hierarchii – w Krakowie mogli od razu grać i kształcić swe umiejętności. Tu znajdowali wybitnych nauczycieli, starszych aktorów, ale i dyrektorów sceny krakowskiej. Po nabyciu pierwszych szlifów i wyrobieniu sobie nazwiska, aktorzy ci szukali następnie szczęścia (lepszego płacy, praw emerytalnych, większej sławy) – w Warszawie. Podobną drogę kariery wybrała Helena Modrzejew-

¹ Dariusz Kosiński, *Kilka uwag do „Uwag”*, [w:] Hilary Meciszewski, *Uwagi o teatrze krakowskim. Wybór pism teatralnych*, Polskie piśmiennictwo teatralne, t. 2, Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego „Societas Vistulana”, Kraków 2008, s. 17.



Okładka książkowego wydania *Uwag o teatrze krakowskim* Hilarego Meciszewskiego, nakładem i drukiem Stanisława Cieszkowskiego, Kraków 1843

Jeden z tutejszych myślicieli, na zasadzie różnych kombinacji, wyrachował, że w 1876 roku będzie następujący afisz teatralny:

TEATR WIELKI.

Dziś dnia 1 (13) Października 1876 roku.

KOMEDJA BEZ TYTUŁU

Dzieło sceniczne

W PIĘCIU OBRAZACH.

OSOBY:

OJCIEC,—Pan Benda.

ŻONA—Pani Modrzejewska.

SYN—Pan Benda.

CÓRKA—panna Bendówna.

SIOSTRZENIEC—Pan Benda.

SIOSTRZENICA—Panna Bendówna.

SYNOWICA—Pani Bendowa.

SŁUŻBA, panowie, panie, panuy: Benda.

Ciekawi jesteśmy, czy afisz ten sprawdzi się.

Fikcyjny afisz z humorystycznego pisma „Mucha” zapowiadający „najazd” Modrzejewskiej i rodu Bendów na teatr warszawski, „Mucha” 1872 nr 26

ska, która po kilku latach występów po Wawelem (1865-1868), w 1869 roku przeniosła się do Warszawy. W ślad za nią „uciekł” jej sceniczny partner Wincenty Rapacki. Oboje mogą być jednak uznani za wychowanków sceny krakowskiej. W XX wieku exodus krakowskich aktorów do stolicy powtórzył się i to nie raz: w 1913 roku część zespołu Ludwika Solskiego wyjechała, by pracować w nowo otwartym Teatrze Polskim Arnolda Szyfmana. W drugiej dekadzie XX wieku o nowatorstwie w scenografii, reżyserii oraz aktorstwie polskiego teatru decydują ludzie wychowani w Krakowie – rzućni potem do Warszawy i na inne sceny: Juliusz Osterwa i Leon Schiller, Arnold Szyfman, Karol Frycz, Wincenty Drabik, Kazimierz Kamiński, Irena Solska, Jerzy Leszczyński, Aleksander Zelwerowicz.

Ostatni rozpoznany „desant aktorów krakowskich w Warszawie” (określenie Jana Michalika) zanotowano w 1997, gdy Jerzy Grzegorzewski pociągnął za sobą do Teatru Narodowego grupę artystów, m.in. Jerzego Radziwiłowicza, Jerzego Trelę, Beatę Fudalej.

1848 i 1851

Pierwsze wykonanie dramatów Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego



Antonina Hoffmann
jako Balladyna,
fot. Walery Rzewuski,
1868, pocztówka
z XX wieku

„Nie było rzeczą przypadku, że właśnie w Krakowie w dniach Wiosny Ludów ukazał się na scenie fragment III cz. *Dziadów* (1848); gdzie indziej byłoby to po prostu nie do pomyślenia. Nieprzypadkowym wydarzeniem była również pierwsza polska premiera Słowackiego (*Mazepa*, 1851). Paryski samotnik, zmarły w 1849, miał w Galicji gorliwych wielbicieli, wśród młodzieży i wrażliwszych aktorów, a zwłaszcza aktorek; krakowska premiera *Mazepy* odbyła się na benefis pierwszej Amelii, Teofili Ceneckiej i niewątpliwie z jej inicjatywy”². Wielką admiratorką Słowackiego była w II połowie wieku aktorka Antonina Hoffmann, grająca m.in. Balladynę, Beatryks Cenci, Amelię i Idalię.

Dzięki względnej swobodzie politycznej, zwłaszcza w okresie tzw. autonomii galicyjskiej, ale przede wszystkim dzięki entuzjazmowi aktorów w Krakowie i Lwowie mogły ukazywać się na scenie teksty zakazane w zaborze rosyjskim, przede wszystkim zaś utwory Szekspira oraz romantyków. Największy pochód dzieł romantycznych przez krakowską scenę trwał na początku XX wieku, za dykcji Tadeusza Kotarbińskiego, a następnie Ludwika Solkiego. Miały wówczas miejsce prapremiery *Dziadów* Mickiewicza (w inscenizacji S. Wyspiańskiego, 1901), *Złotej czaszki* (1899), *Kordiana* (1899), *Snu srebrnego Salomei*

² Zbigniew Raszewski, *Krótką historia teatru polskiego*, PIW, Warszawa 1990, s. 112-113

Kordian Słowackiego
w teatrze krakowskim,
1899, pocztówka



(1900), *Księdza Marka* (1901) Słowackiego, *Irydiona* (fr., 1902) i *Nieboskiej komedii* (1902) Krasińskiego, *Krakusa* Norwida (1908).

„Krakowska szkoła” gry

1866-1885

Przez dwadzieścia lat teatrem w Krakowie pośrednio lub bezpośrednio kierował Stanisław Koźmian. Jego nazwisko oraz nazwisko głównej aktorki Antoniny Hoffmann występującej w Krakowie od 1860 roku do końca wieku (zmarła w 1897) zwykle się łączyło z tzw. „krakowską szkołą gry”, stylem w aktorstwie opartym na takich elementach, jak: skupienie, koncentracja, wyciszenie środków ekspresji, prostota i naturalność dykcji i gestu, nacisk na zespołowość i harmonię składników przedstawienia. Część z tych postulatów spełniał i doskonale realizował także teatr warszawski (zwłaszcza postulat zespołowości), promując zarazem nieco inny stosunek do mowy (wyrazista dykcja), monumentalne efekty osiągnięte w obrazach scenicznych na dużej scenie. Oba style aktorskie: krakowski i warszawski apelowały do tego samego kręgu estetycznych wyobrażeń, w którym prawda i naturalność miały być zarazem pochodną piękna i ideału. Najciekawsze jest to, że krakowianie odstąpili od pewnych reguł i wykształcili własne w wyniku... pozaartystycznych okoliczności. Tak wyjaśnia to Jan Michalik: w Krakowie przeważali młodzi aktorzy, nie było gwiazd, więc siłą rzeczy stawiano na zespołowość gry, pokrywającą brak solistów; czego aktorzy nie umieli, to pokrywali emocjonalnym „przejęciem się”; mała sala widowiskowa pozwalała im oszczędzać głos i stosować efekt ściszonego tonu, co doskonale zgadzało się z popularnym w epoce modelem komedii salonowej opartej na konwersacji; wreszcie: „Konwencja naturalności w czwartej ćwierci XIX wieku w Krakowie i Warszawie musiała się różnić ze względu na zupełnie odmienny przekrój społeczny ludności obu miast, odmienność elit oraz ze względu na długą tradycję dobrego wykonawstwa ustabilizowanego zespołu w Warszawie, a krótką w Krakowie, gdzie zaczęła się tworzyć dopiero po powstaniu styczniowym”³. Tak się złożyło, że styl krakowski okazał się jakby stworzony dla dramaturgii modernistycznej (naturalizmu i symbolizmu), która podbiła teatr w końcu XIX wieku.

³ Jan Michalik, *Gawęda o „szkole krakowskiej”*, [w:] *Nowe historie 1. Ustanawianie historii*, red. Dariusz Kosiński, Agata Adamiecka-Sitek i Dorota Buchwald, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszeńskiego, Warszawa 2010, s. 150.

Prapremiera *Kościuszki pod Racławicami* Władysława Ludwika Anczyca

Utwór *Anczyca*, którego prapremiera odbyła się w Krakowie 26 grudnia 1880, był nie tylko manifestacją tematyki patriotycznej, ale też na długie lata wyrobił scenie krakowskiej opinię ośrodka,

[illegible]

*Kościuszeko pod
Racławicami po raz sto
trzydziesty, afisz teatru
krakowskiego z 1891
roku, BN, sygn. DŻS
XIXA 7*

w którym trwa „festiwal polskości”. Wystawiano *Kościuszkę*... niemal co roku, zawsze w porze, gdy pod koniec lata przez Kraków przejeżdżali Polacy z innych zaborów, wracając „z wód” i wakacyjnych podróży. Przybywały na nią także wycieczki włościan oraz robotników. Sztuka okazała się najpopularniejszym dramatem na galicyjskich scenach.

Dyrekcja Tadeusza Pawlikowskiego

1893-1899

Za dyrekcji Tadeusza Pawlikowskiego Kraków doczekał się nie tylko nowego budynku, ale też zasłużonej opinii najbardziej nowatorskiej sceny w Polsce i to na trzech płaszczyznach: repertuaru, aktorstwa oraz reżyserii. Pawlikowski stworzył scenę na nowe sztuki (Maeterlincka, Hauptmanna, Sudermanna, Ibsena, Tołstoja). Scena krakowska była również miejscem debiutu rodzimych dramatopisarzy z kręgu Młodej Polski, niektórym dyrektor wręcz pomagał w redakcji sztuk i zachęcał do pisania nowych. Wyjątkowy pod tym względem był szósty sezon dyrekcji 1898/1899, kiedy w Krakowie pokazano cykl prapremier: *Warszawiankę* i *Lelewela* Wyspiańskiego, *W sieci* i *Karykatury* Kisielewskiego, *Dla szczęścia* Przybyszewskiego, *Zaczarowane koło* Rydla, *Bunt Napierskiego* Kasprowicza; obok tego były jeszcze premiery *Jojne Firułka* i *Dziewiczego wieczoru* Zapolskiej oraz *Kwiatu pleśni* Szukiewicza. „Taki sezon nie powtórzył się bodaj już nigdy nie tylko w historii jednej sceny, ale całego teatru



Scena zbiorowa z dramatu *Tamten* G. Zapolskiej w reż. T. Pawlikowskiego, Kraków 1898, rys. S. Janowski

Scena zbiorowa
z dramatu *Tamten*
G. Zapolskiej w reż.
T. Pawlikowskiego,
Kraków 1898,
rys. S. Janowski



polskiego!”⁴. Otwarcie sceny krakowskiej na nowe prądy w sztuce przy jednoczesnym uznaniu potrzeby rozmaitego repertuaru sprawiło, że teatr ten był wówczas, jak tego oczekiwano, „krakowski, narodowy i zarazem europejski”⁵.

Pawlikowski, osobiście zaangażowany w pracę nad niektórymi spektaklami, przecierał szlaki nowoczesnej inscenizacji, dbając o estetyczny kształt przedstawienia. Uważa się go za pierwszego w Polsce reżysera we współczesnym (dwudziestowiecznym) tego słowa znaczeniu, to jest twórcę wizji scenicznej zostawiającego swą artystyczną sygnaturę w materii przedstawienia. Trzecią jego zasługą było odkrycie talentów i wypromowanie całego szeregu aktorów, w tym Ireny Solskiej, Marii Przybyłko, Kazimierza Kamińskiego, Władysława Romana, Jadwigi Mrozowskiej, Andrzeja Mielewskiego, Karola Adwentowicza i Róży Łuszczkiewiczówny.

Za pierwszej dyrekcji Pawlikowskiego ukształtowała się także formacja pracowników zaplecza technicznego: krawców, dekoratorów, maszynistów, których nazywa się niekiedy „krakowską szkołą rzemiosła teatralnego”. Wyróżniało ich spośród innych rzemieślników na innych scenach to, że żywotnie i osobiście uczestniczyli w reformach teatralnych tamtego czasu, czy wręcz współstanowili „jeden z najważniejszych mitów założycielskich współczesnego

⁴ Jan Michalik, *Dzieje teatru w Krakowie w latach 1893-1915. Teatr Miejski*, cz. I, wol. 2, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1985, s. 37.

⁵ Diana Poskuta-Włodek, *Trzy dekady z dziejów sceny*, Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, Kraków 2001, s. 29.

polskiego teatru, jakim była scena krakowska końca XIX i początku XX wieku”⁶.

Kontynuacją artystycznej działalności Pawlikowskiego była jego druga dyrekcja w Krakowie w latach 1913-1915.

Debiut teatralny Wyspiańskiego

1898

Wszystkie opisane dotąd epizody i fakty z dziejów teatru krakowskiego można zestawiać z innymi scenami, szukając dla nich analogii. Natomiast fenomen, jakim była obecność i osobowość Stanisława Wyspiańskiego nie ma sobie równych. Wyspiański stworzył w polskim teatrze model inscenizacji pojętej jako oryginalna jedność plastyczna, słowna, muzyczna i aktorska widowiska. Zadebiutował w Teatrze Miejskim jako dekorator (wieczoru na cześć Mickiewicza) oraz jako dramatopisarz (*Warszawianka*) w 1898 roku. Czuwał osobiście na premierach takich swych sztuk jak *Wesele* (1901), *Wyzwolenie* (1903), *Bolesław Śmiały* (1903), *Protesilas i Laodamia* (1903), *Legenda* (1904, Lwów); tuż przed śmiercią konferował jeszcze z wykonawcami *Cyda* Corneille’a w swoim przekładzie. Wyspiański łączył w jednym ręku szereg umiejętności i talentów, ale też wykazywał niespożytą pomysłowość w posługiwaniu

⁶ Diana Poskuta-Włodek, *Krakowska szkoła rzemiosła teatralnego*, [w:] *Rzemiosło teatru. Etos – profesje – materia*, red. Agata Dąbek i Wanda Świątkowska, Łańcza Nowa, Kraków 2015.



Scena z *Wesela* w inscenizacji krakowskiej, 1901, pocztówka



Scena z *Wesela*
w inscenizacji
lwowskiej, 1901,
pocztówka

się językiem teatru. Malował, pisał, inscenizował i tłumaczył sztuki, proponował muzykę, miał nawet pewne doświadczenia aktorskie. Przygotowywał projekty scenograficzne (które realizował dekorator Jan Spitziar, a kostiumy szył, „według wzorów”, krawiec Ludwik Rozwadowicz); na próbach udzielał (niechętnie wprowadzając) rad aktorom, poprawiał teksty sztuk zgodnie z ewoluującą ich koncepcją, wypowiadał się na temat fundamentalnych spraw teatru (m.in. w tzw. *Studium o Hamlecie* ze sławnym zdaniem „W Polsce zagad-

ką Hamleta jest to, co jest w Polsce do myślenia”). W 1905 roku kandydował nawet na stanowisko dyrektora sceny w Krakowie.

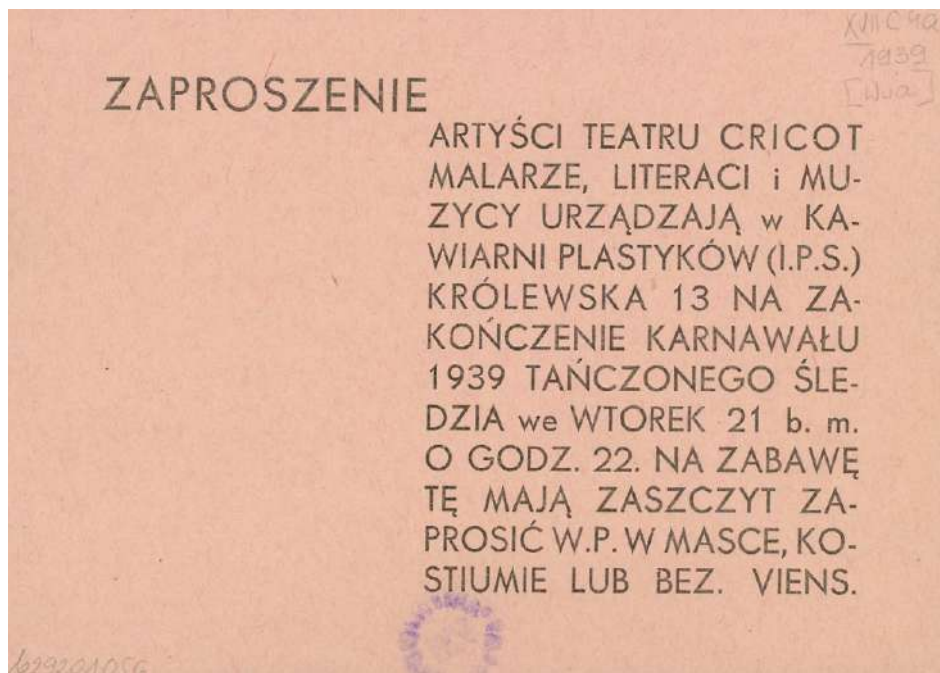
W potocznej świadomości za najgłośniejsze dzieło Wyspiańskiego uchodzi *Wesele*, grane w marcu 1901 roku – mało osób wie, że sam autor uznał za lepsze lwowskie wykonanie tej sztuki w maju 1901.

W Krakowie, już po śmierci poety-malarza odbyły się też premiery pozostałych utworów Wyspiańskiego, w tym *Nocy Listopadowej*, *Sędziów*, *Akropolis* i *Powrotu Odysa*.

Powstanie Kabaretu „Zielony Balonik”

1905

Działający w kawiarni Jama Michalika w Krakowie Zielony Balonik jest pierwszym polskim kabaretem literackim. Można go uznać za alternatywną scenę Krakowa początku wieku ze względu na dawa-
ne tam widowiska teatralne (szopki i monologi) oraz udział wybit-
nych twórców, którzy nadawali ton życiu artystycznemu Krakowa
(Jan August Kisielewski, Tadeusz Żeleński „Boy”). Twórcy „baloni-
kowi” przenieśli nad Wisłę model paryskich i wiedeńskich kawiarni
artystycznych, i pod tym względem był to swoisty znak czasu i kul-
tury bohemy. Ale Zielony Balonik był też czymś więcej. Wywodził
się z niego artyści, którzy w przyszłości, w okresie międzywojen-
nym, zdecydowali o kształcie polskiego teatru (Osterwa, Trzcień-
ski, Szyfman, Frycz).



Zaproszenie na bal do Teatru Cricot, 1939, zbiory BN, sygn. DŻS XVIIC 4a

Drugi raz Kraków nada ton życiu teatralnemu spod znaku kawiarni dopiero w międzywojniu, kiedy w Kawiarni Plastyków przy ulicy Łobzowskiej rozkwitnie jedyny w swoim rodzaju teatr Cricot (1933-1939), w którym awangarda malarska i rzeźbiarska spotka się z awangardą teatralną. W „pierwszym” Cricocie działali między innymi: Józef Jarema, Maria Jarema, Henryk Wiciński, Jonasz Stern, Zbigniew Pronaszko, Zbigniew Waliszewski, a wystawiano teksty Tytusa Czyżewskiego i Witkacego⁷.

Po wojnie nurt swobodnej, artystycznej wypowiedzi w formule kabaretu kontynuowała Piwnica pod Baranami Piotra Skrzyneckiego.

1915 Umiastowienie teatru

Jesienią 1915 roku po nagłej śmierci Tadeusza Pawlikowskiego, dyrektora Teatru im. Juliusza Słowackiego, Gmina Kraków podjęła decyzję całkowitego przejęcia odpowiedzialności za teatr, w tym przede wszystkim finansowej. Teatr krakowski stał się w pełni teatrem „miejskim”. „Operacja «umiastowienia» przeprowadzona w Krakowie była oceniana bardzo pozytywnie w innych miastach; traktowano ją jako przetarcie drogi do upowszechnienia tej formy zarządzania teatrami. Zarząd miasta Lwowa zwracał się później do Prezydium o udzielenie wskazówek dotyczących całego przedsięwzięcia. Także Ludwik Heller, opracowując w 1918 r. projekt «umiastowienia» teatrów warszawskich, wzorował się na doświadczeniach krakowskich”⁸.

1921 Debiut sceniczny Witkacego

Za dyrekcji Teofila Trzcińskiego odbyła się w Teatrze im. Juliusza Słowackiego prapremiera *Tumora Mózgowicza* Stanisława Ignacego Witkiewicza, a w rok później wystawiono również *Kurkę wodną* tego samego autora. Świadczy to o otwartości sceny krakowskiej na nowe prądy (w tym samym czasie na krakowskiej scenie gościli również skandalizujący futuryści). Było to wydarzenie ważne dla recepcji twórczości samego Witkacego (który z trudem przebijał się na sceny współczesnego teatru, a najciekawsze realizacje jego sztuk pojawiają się dopiero po drugiej wojnie światowej, w tym w Kra-

⁷ *Cricot idzie! Cricot is coming!*, red. Karolina Czerska, Cricoteka, Kraków 2018.

⁸ Diana Poskuta-Włodek, dz. cyt., s. 67.

kowie, np. *Matka i Szewcy* w reż. Jerzego Jarockiego). Prapremiera *Tumora* nie powiodła się od strony aktorskiej, bowiem twórcy wybrali realistyczny sposób gry dla antyiluzyjnej sztuki. Próby szukania nowego ekspresjonistycznego języka teatru podjęto jednak na krakowskiej scenie w latach 20. w innych przedstawieniach, m.in. *Miłosierdzia* Roztworowskiego czy sławnego *Gazu* Kaisera.

Wieczór Gałczyńskiego w Grotesce

1955

Teatr Lalki, Maski i Aktora Groteska, na którego powstanie i styl od 1945 roku największy wpływ miał Władysław Jarema (a następnie Zofia Jareмова i Kazimierz Mikulski) okazał się w dobie odwilży politycznej najnowocześniejszym polskim teatrem. Wbrew szufladkowaniu sceny lalkowej jako teatru tylko dla dzieci, krakowska Groteska, skupiająca zdolnych plastyków, miała duże zasługi w wynajdywaniu ciekawego repertuaru, ale też odnawianiu języka teatru lalkowego. Nie był to tradycyjne „teatr kukiełek”, ale miejsce, w którym odkrywano potencjał maski teatralnej, wychodzono z parawanu w otwartą przestrzeń, bawiono się formą plastyczną i konwencjami groteski i absurdu. Po *Wieczorze Gałczyńskiego* krytycy orzekli: „Honor artystyczny polskiego teatru uratować może w tej chwili tylko krakowska Groteska. Poślijmy na Zachód ten najmniejszy teatrzyk świata”⁹. W 1959 roku w Grotesce miała miejsce prapremiera jednej ze sztuk popularnego już wówczas Sławomira Mrożka: *Męczeństwa Piotra Oheya*.

Z Groteski wyszli także Lidia i Jerzy Skarżyńscy, wybitni scenografowie związani potem ze Starym Teatrem.

Pierwsze przedstawienie Teatru Cricot2 Tadeusza Kantora

1956

Tadeusz Kantor założył swój pierwszy teatr w Krakowie jeszcze w czasach okupacji niemieckiej (Teatr Niezależny), po wojnie pracował jako scenograf w Starym Teatrze, a w 1955 roku stworzył Teatr Cricot2. Pierwszą premierą była *Młot Witkacego*, zrealizowana razem z Marią Jaremą. Teatr Kantora, autorski, wyrastający z niekonwencjonalnych poszukiwań filozoficzno-

⁹ Słowa Jana Kotta, cyt. za: Marek Waszkiel, *Dzieje teatru lalek w Polsce 1944-2000*, Akademia Teatralna im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, Warszawa 2012, s. 67.

Balladyna w Teatrze
Niezależnym
Tadeusza Kantora,
1943, BN sygn.
F.117346/III



-artystycznych malarza, teatr, w którym grali amatorzy i wreszcie teatr, który mimo nieformalnej siedziby w Krakowie – większość czasu spędzał na objazdach zagranicznych – można uznać za najciekawszy dwudziestowieczny wkład „krakowskiego genius loci” w europejską awangardę sceniczną. Premiera *Umarłej klasy* – najsłynniejszego spektaklu Kantora wywodzącego się z okresu jego fascynacji Teatrem śmierci – miała miejsce 15 listopada 1975 roku w Galerii Krzysztofory w Krakowie. Przedstawienie pokazywano w latach 1976-1979 w Edynburgu, Cardiff, Londynie, Amsterdamie, Norymberdze, Nancy, Szirazie, Belgradzie, Paryżu, Brukseli, Gandawie, Lionie, Florencji, Mediolanie, Sydney i Nowym Yorku.

Ostatnie przedstawienie Cricotu *Dziś są moje urodziny* zagrano już po śmierci Kantora w 1991 roku. Szczególnym śladem obecności Kantora w mieście jest Ośrodek Badań Cricoteka posiadający pełną dokumentację jego twórczych dokonań.

Obok Cricotu działało w Krakowie wiele innych scen z nurtu pozainstytucjonalnego, choćby Teatr Rapsodyczny Mieczysława Kotlarczyka, studencki Teatr 38, studencki Teatr STU, studencki teatr KTO, Teatr Łaźnia Nowa – część z nich dziś funkcjonuje jako teatry miejskie.

Wortal kulturalny.pl wymienia blisko 90 różnych grup teatralnych aktywnych obecnie w Krakowie.

Dziady w reżyserii Konrada Swinarskiego

1973

Premiera *Dziadów* w Starym Teatrze była przełomowa pod co najmniej dwoma względami: jako propozycja odczytania poematu (różna od obciążonej politycznym kontekstem warszawskiej premiery Dejmką z 1967) oraz jako moment wyraźnej konsolidacji krakowskiego zespołu Starego Teatru. Zespół ten miał swoją niepowtarzalną jakość, styl, reżyserów („mistrzów”: obok Swinarskiego, Andrzeja Wajdę, Jerzego Jarockiego i Jerzego Grzegorzewskiego), stałą widownię oraz doczekał się trwającej do dziś legendy. „[...] Stary Teatr był postrzegany jako fenomen twórczy w polskim życiu teatralnym, więcej – w polskiej kulturze. Czy też jako fenomen twórczości zespołu, który wykształcił własny – nazwijmy to tak – styl działania w teatrze, poprzez teatr. Zjawiska przekraczającego granice pojedynczych przedstawień, granice wyobraźni poszczególnych artystów, granice sceny i widowni, rozwijającego się w poszukiwaniach i współpracy wybitnych artystów – reżyserów i zespołu”¹⁰.

Fenomen ten nie ogranicza się zresztą wyłącznie do Starego Teatru. Również inne sceny krakowskie wpisały się w tradycję kształtowania spójnego artystycznego środowiska skupionego wokół wybitnego reżysera lub dyrektora (np. zespół Teatru im. J. Słowackiego w okresie dyrekcji Bronisława Dąbrowskiego na przełomie lat 40. i 50., zespół Teatru Ludowego w czasie, gdy działali tam Krystyna Skuszanka i Józef Szajna, czy grupa artystów skupiona w Teatrze STU). Na stabilizowanie się takich wspólnot aktorskich wpływał fakt, że Kraków pozostawał politycznie na

¹⁰ Joanna Walaszek, *Wracając do Starego Teatru*, [w:] *20-lecie. Teatr polski po 1989*, red. Dorota Jarząbek, Marcin Kościelniak i Grzegorz Niziołek, Korporacja Ha!Art/UJ/PWST, Kraków 2010.

uboczu (w porównaniu ze stolicą), a artystycznie jednak dawał poczucie azylu i wytwarzał ciekawą mieszankę wpływów, powiązań tworzących się na linii między Uniwersytetem, Akademią Sztuk Pięknych, Szkołą Teatralną i działającymi w mieście scenami.

Premiera *Dziadów* Swinarskiego jest też ważnym momentem z punktu widzenia naukowego – to okres formowania się teatrologii jako dyscypliny uniwersyteckiej – w Krakowie u boku Jerzego Gota, Jana Błońskiego i Jana Michalika powstają gruntowne opracowania dziejów i współczesności teatru polskiego („krakowska szkoła historii teatru”). Same *Dziady* doczekały się osobnego dokumentacyjnego opracowania, tzw. zapisu przedstawienia.

1988

Premiera *Marzycieli* Roberta Musila w reżyserii Krystiana Lupa

Wraz z tym przedstawieniem Krystian Lupa ostatecznie przeniósł miejsce swoich twórczych działań z Jeleniej Góry do Krakowa i wszedł w trwalszą, bo długoletnią współpracę ze Starym Teatrem, kształtując też zespół wiernych mu aktorów. Teatr Lupa, artyści dziś uznawanego za klasyka i jednego z najwybitniejszych współczesnych polskich reżyserów, zyskał na tej przeprowadzce nowy wymiar. Jego fundamentem były adaptacje wielkich powieści (Brocha, Musila, Dostojewskiego), a ambicją – próba stworzenia na scenie szerokiej, pojemnej wizji świata i człowieka¹¹. Wyznacznikami teatru Krystiana Lupa były wówczas pojęcia utopii i dzieła totalnego, scena krakowska stała się więc na pewien czas miejscem takiej utopii, co jest o tyle ciekawe, że w tym samym czasie rozpoczęła się gruntowna polityczno-ekonomiczna transformacja państwa i sprawy bieżące pochłaniały uwagę społeczeństwa. Lupa, wzorem wielu innych poprzednich krakowskich artystów, stworzył tajemniczy i wyrafinowany „teatr osobny”.

Na tym etapie kalendarium musi się zatrzymać. Nie sposób jasno (i bez ryzyka subiektywnych lub krzywdzących opinii) wykazać roli krakowskich scen w przecieraniu ścieżek najnowszego teatru – przełomu XX i XXI wieku – z tej przyczyny, że minęło za mało czasu, a w ocenie tego typu zjawisk potrzebna jest dłuższa perspektywa. Nie ma też wciąż dostatecznych badań ani solidnego opracowania historii teatru polskiego po 1989 roku.

¹¹ Niziołek Grzegorz, *Sobowtór i utopia. Teatr Krystiana Lupa*, Wydawnictwo Universitas, Kraków 1997.

Tak czy owak konkluzja dotycząca dwóch wieków 1799-1988 mogłaby brzmieć następująco: tym, co teatralny Kraków wyróżnia i w pewien sposób uprzywilejowuje jest długa tradycja istnienia tu stałego teatru, indywidualności aktorsko-reżyserskie skupiające wokół siebie wyraziste zespoły, a nawet w niektórych przypadkach wspólnoty artystów, oraz warunki sprzyjające tworzeniu się tu eksperymentalnych ruchów i stylów artystycznych.

Bibliografia:

- „*Dziady*” Adama Mickiewicza w inscenizacji Konrada Swinarskiego, praca zbiorowa: Marek Halberda, Piotr Łaguna, Wojciech Szulczyński, Joanna Walaszek, [przedmową opatrzył Jan Błoński], Wydawnictwo Baran i Suszczyński, Kraków 1998.
- Cricot idzie! Cricot is coming!*, red. Karolina Czerska, Cricoteka, Kraków 2018.
- Kosiński Dariusz, *Kilka uwag do „Uwag”*, [w:] Hilary Meciszewski, *Uwagi o teatrze krakowskim. Wybór pism teatralnych*, Polskie piśmiennictwo teatralne, t. 2, Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego „Societas Vistulana”, Kraków 2008.
- Michalik Jan, *Dzieje teatru w Krakowie w latach 1893-1915. Teatr Miejski*, cz. I, wol. 2, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1985.
- Michalik Jan, *Gawęda o „szkole krakowskiej”*, [w:] *Nowe historie 1. Ustanawianie historii*, red. Dariusz Kosiński, Agata Adamiecka-Sitek i Dorota Buchwald, Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, Warszawa 2010.
- Niziołek Grzegorz, *Sobowtór i utopia. Teatr Krystiana Lupy*, Wydawnictwo Universitas, Kraków 1997.
- Nowacki Kazimierz, *Architektura krakowskich teatrów*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1982.
- Poskuta-Włodek Diana, *Krakowska szkoła rzemiosła teatralnego*, [w:] *Rzemiosło teatru. Etos – profesje – materia*, red. Agata Dąbek i Wanda Świątkowska, Łaźnia Nowa, Kraków 2015.
- Poskuta-Włodek Diana, *Trzy dekady z dziejów sceny*, Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, Kraków 2001.
- Raszewski Zbigniew, *Krótką historia teatru polskiego*, PIW, Warszawa 1990.
- Walaszek Joanna, *Wracając do Starego Teatru*, [w:] *20-lecie. Teatr polski po 1989*, red. Dorota Jarząbek, Marcin Kościelniak i Grzegorz Niziołek, Korporacja Ha!Art/UJ/PWST, Kraków 2010.
- Waszkiel Marek, *Dzieje teatru lalek w Polsce 1944-2000*, Akademia Teatralna im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, Warszawa 2012.

Po 1989 roku

Kraków to miasto teatrów. Przed 1989 rokiem dominowały tu przede wszystkim teatry publiczne oraz nieformalne prywatne formacje, w tym inicjatywy ruchu studenckiego, m.in. Kabaret Piwnica Pod Baranami Piotra Skrzyneckiego (1956), słynny Teatr 38 (powstały w 1957 roku w Klubie Pod Jaszczurami, wyremontowanym własnym nakładem przez studentów), eksperymentalny teatr plastyków Criocot2 Tadeusza Kantora i Marii Jaremy (1955-1991), Teatr STU Krzysztofa Jasińskiego (1966, do drugiej połowy lat 90. XX w. scena prywatna, obecnie teatr publiczny), Teatr KTO (1977), Teatr Om Krzysztofa Lipskiego czy Teatr Mandala (1983-2003).

Rok 1989, zmiana ustroju, początki demokracji, rozwój gospodarki rynkowej w Polsce, otworzyły oddolnym inicjatywom oraz ruchom społecznym nowe możliwości. Dużo swobodniej zaczęły powstawać i walczyć o swoją pozycję na teatralnym rynku nowe sceny, nowe grupy teatralne, nie zawsze sformalizowane, mniej lub bardziej aktywne, efemeryczne lub mocno wpisujące się w pamięć ówczesnego Krakowa, np. Teatr Faktu Niny Repetowskiej, Teatr Akne Zofii Kalińskiej, Towarzystwo Teatralne Mischung, Teatr Atelier, Teatr Regionalny Piotra Płatka, Teatr M.I.S.T. (1994), później Teatr Łażnia (1996) czy Mumerus (1999). Niejednokrotnie konkurowały o środki z dużymi podmiotami i projektami. Postępujący proces decentralizacji oraz Ustawa z 23 kwietnia 2004 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wzmocniły ich pozycję. Wiele z tych teatrów dziś już nie istnieje. Ich miejsce zajęły inne. Właśnie ze względu na tę ulotność form teatralnych, pojmowaną w różnych wymiarach, postanowiliśmy policzyć krakowskie sceny, grupy i teatry, które funkcjonowały w latach 2016-2018, szczególnie nieinstytucjonalne, działające jako organizacje pozarządowe, podmioty gospodarcze lub grupy nieformalne w strukturach innych podmiotów (domów, centrów i ośrodków kultury, młodzieżowych domów kultury).

W tle teatrów publicznych powstawały i rozwijały się nie tylko sceny nieinstytucjonalne, ale i festiwale teatralne, konkursy artystyczne, których rangę i prestiż mierzy się obecnie skalą międzynarodową. Boska Komedia, Ulica, Materia Prima, Opera Rara, Festiwal Tańców Dworskich Cracovia Danza, do niedawna Krakowskie Reminiscencje Teatralne gromadzą najwybitniejszych artystów teatrów dramatycznych, ulicznych, operowych, plastycznych, tanecznych. Stanowią przegląd najnowszych tendencji w poszczególnych formach wyrazu artystycznego.

To pierwsza tego typu próba podjęta przez Gminę Miejską Kraków, być może niepełna. Jeśli nie ma tu Twojego teatru – napisz do nas.

Krakowskie teatry



Art Color Ballet

Rynek Główny 34
31-010 Kraków
www.baletcolor.pl/index.php
www.facebook.com/ArtColorBallet
Kontakt:
tel. 501 618 909
e-mail: biuro@baletcolor.pl



Balet Dworski Cracovia Danza

pl. Na Groblach 7
31-101 Kraków
www.cracoviadanza.pl
www.facebook.com/Balet-Dworski-Cracovia-Danza-146395018714908
Kontakt:
tel.: (12) 421 08 36
e-mail: cracoviadanza@cracoviadanza.pl



Boski Teatr

Teatralne Centrum Wartości i Pojednania
Theatrum Mundi im. M. Kotlarczyka
ul. Łokietka 60
31-334 Kraków
www.boskiteatr.pl
Kontakt:
tel.: 790 436 399



Fundacja na rzecz rozpowszechniania i promocji tańców historycznych i kultury dworskiej „Ardente Sole”

al. Z. Krasińskiego 20/9
30-101 Kraków
www.ardentesole.art.pl
Kontakt:
Dominika Kosek-Turowska
tel.: (12) 421 08 36
e-mail: ardentesole@ardentesole.art.pl



Fundacja Teresy i Andrzeja Wełmińskich/Teatr Wełmińskich

ul. Felicjanek 17/14
31-103 Kraków
www.welminski.pl
Kontakt:
Andrzej Wełmiński
tel.: 501 642 724
e-mail: a.welminski@gmail.com



Grupa Adalex

ul. Wileńska 7
Kraków
www.teatradalex.pl
www.facebook.com/adalexagencja-artystyczna
Kontakt:
Adam Legendziewicz, Maria Bednarz
tel.: 693 429 009, 512 355 539
e-mail: grupa_teatralna.adalex@op.pl



Grupa Rafała Kmity

www.kmita.art.pl
www.facebook.com/Grupa.Rafala.Kmity
tel.: 602 332 119
e-mail: arulio@tlen.pl



Grupa Sic!

<https://www.facebook.com/grupasic/>
Kontakt:
tel.: 796 472 068



Grupa Wokół Centrum KCC Krakowskie Centrum Choreograficzne

al. Jana Pawła II 232
31-913 Kraków
www.krakowskiecentrumchoreograficzne.pl
www.facebook.com/kcc.nck
Kontakt:
Marta Wołowicz
tel.: (12) 644 02 66 wew. 20
e-mail: kcc@nck.krakow.pl

**ITAN Integracyjny Teatr Aktora
Niewidomego**

ul. Konfederacka 6
30-306 Kraków
www.teatritan.pl
Kontakt:
Danuta Damek
tel.: 609 598 977
e-mail: teatr.itan@interia.pl

**Kabaret Piwnicy pod Baranami**

Rynek Główny 27
31-010 Kraków
www.piwnicapodbaranami.pl
Kontakt:
tel.: (12) 421 25 00
e-mail: bomicek@gmail.com

**Krakowska Opera Kameralna**

ul. Miodowa 15
31-055 Kraków
www.kok.art.pl
Kontakt:
Adriana Orzeł
tel.: (12) 430 66 06
e-mail: opera@kok.art.pl

**Krakowski Teatr Scena STU**

al. Krasińskiego 16-18
30-101 Kraków
www.scenastu.pl
www.facebook.com/Krakowski-Teatr-Scena-STU-148669645167319
Kontakt:
tel.: (12) 422 22 63
e-mail: sekretariat@scenastu.pl

**Krakowski Teatr Tańca**

ul. Grzegorzeczka 69
31-559 Kraków
www.krakowskiteatrtanca.pl
www.facebook.com/KrakowskiTeatrTanca
Kontakt:
Paweł Łyskawa
tel.: 791 790 300
e-mail: lyskawa.pawel@gmail.com

**Krakowski Teatr Variété**

ul. Grzegorzeczka 71
31-559 Kraków
www.teatrvariete.pl
www.facebook.com/krakowskiteatrvariete?ref=hl
Kontakt:
tel.: (12) 442 78 00, 533 323 404
e-mail: info@teatrvariete.pl

**Narodowy Stary Teatr
im. Heleny Modrzejewskiej
Duża Scena
Nowa Scena
Strefa Be
Sala Modrzejewskiej**

ul. Jagiellońska 5
31-010 Kraków
www.stary.pl/pl
www.facebook.com/StaryTeatr
Scena Kameralna
ul. Starowiślna 21
31-038 Kraków
Kontakt:
tel.: (12) 421 29 77, (12) 422 85 66
e-mail: sekretariat@stary.pl

**Opera Krakowska**

ul. Lubicz 48
31-512 Kraków
www.opera.krakow.pl
www.facebook.com/pages/Opera-Krakowska/1573391292884116
Kontakt:
tel.: (12) 296 61 02
e-mail: opera@opera.krakow.pl

**Scena „i”**

Młodzieżowy Dom Kultury im. A. Bursy
os. Tysiąclecia 15
31-606 Kraków
www.mdk.krakow.pl
Kontakt:
Joanna Rudkowska
tel.: (12) 648 49 95
e-mail: mdk@mdk.krakow.pl

**Scena ATA Alicji Tanew**

ul. Czarnowiejska 93
 30-049 Kraków
www.tanew.info.pl
www.facebook.com/Scena-Ata-Alicji-Tanew-133995093323961
 Kontakt:
 Alicja Sikora-Żebracka
 tel.: 503 855 770
 e-mail: alicja@tanew.info.pl

**Scena Na Scenie
Stowarzyszenie na Scenie**

ul. Michałowskiego 4
 31-126 Kraków
 Kontakt:
 e-mail: stowarzyszenie@nascenie.info

**Scena Supernova**

ul. Gazowa 21
 31-060 Kraków
www.scenesupernova.pl
 Kontakt:
 Jakub Kowalik
 tel.: 609 126 163
 e-mail: supernova@gmail.com

**Scena Tańca Współczesnego/Starmiejskie Centrum Kultury Młodzieży**

ul. Wietora 13/15
 31-067 Kraków
www.sckm.krakow.pl/projekty/scena-tanca-wspolczesnego
www.facebook.com/Scena-Ta%ca-Wsp2czesnego-Krak%C3%B3w-298371850187488
 Kontakt:
 Marta Mück
 e-mail: scena.tanca.sckm@gmail.com

**Teatr Nowy Proxima
Stowarzyszenie Teatr Nowy**

ul. Krakowska 41
 31-066 Kraków
www.teatrnowy.com.pl
www.facebook.com/teatrnowy/
 Kontakt:
 Ksenia Dementieva
 tel.: 732 999 232
 e-mail: ksenia.teatrnowy@gmail.com

**Stowarzyszenie Teatralne Numerus**

os. Piastów 32/22
 31-624 Kraków
www.mumerus.net
www.facebook.com/www.mumerus.net
 Kontakt:
 Wiesław Hołdys
 tel.: (12) 645 92 73
 e-mail: mumerus@poczta.onet.pl

**Stowarzyszenie Teatrów
Nieinstytucjonalnych SteN**

ul. św. Marka 22
 31-020 Kraków
www.stenkrakow.pl
 Kontakt:
 Henryk Pasiut
 tel.: 504 810 502
 e-mail: zebrakr@wp.pl

**Studio Teatralne Signum
I Prywatne Liceum, Gimnazjum
im. J. Piłsudskiego w Krakowie**

Dygasińskiego 5B
 30-829 Kraków
www.signum.vxm.pl/?fbclid=IwAR0xFVVrvn05u9XoqvYenUtSmF6TJI1R-M-m1JEdk5OM9SLLzNsxNMIW_Y68
www.facebook.com/teatrsignum
 Kontakt:
 Justyna Krzyszyńska
 tel.: (12) 657 66 19

**sztuka na wynos**

ul. Starowiślna 55/6
 31-038 Kraków
www.sztukanawynos.pl
www.facebook.com/sztukanawynos
 Kontakt:
 Anka Graczyk
 tel.: 666 869 532
 e-mail: sztukanawynos@gmail.com

**Teatr „Cracovia”**

ul. Fałęcka 28
30-441 Kraków
www.teatrcracovia.pl/index.php
Kontakt:
Anna Kasprzyk
tel.: (12) 262 26 92, (12) 262 26 19,
601 81 86 13
e-mail: teatrcracovia1@yahoo.pl

**Teatr Ab Intra**

al. Jana Pawła II 232
31-913 Kraków
nck.krakow.pl/scena-ab-intra/
www.facebook.com/TeatrAbIntra/
Kontakt:
Marlena Topolska
tel.: (12) 644 02 66 wew. 10
e-mail: artystyczny@nck.krakow.pl

**Teatr Akademii Sztuk Teatralnych
im. S. Wyspiańskiego**

(Teatr PWST)
Sala im. S. Wyspiańskiego
Amfiteatr
Scena 210
ul. Straszewskiego 21-22
31-109 Kraków
www.krakow.ast.krakow.pl/teatr-ast
Scena Klasyczna
Scena Eksperymentalna
ul. Warszawska 5
31-155 Kraków
Kontakt:
tel.: (12) 422 18 55

**Teatr Bagatela im. Tadeusza
Boya-Żeleńskiego**

Duża Scena
ul. Karmelicka 6
31-128 Kraków
www.bagatela.pl
www.facebook.com/TeatrBagatela
Scena na Sarego
ul. J. Sarego 7
31-047 Kraków

Strefa K-805

al. J. Waszyngtona 1
30-204 Kraków
Kontakt:
tel.: (12) 424 52 00, (12) 422 18 15
e-mail: info@bagatela.pl

**Teatr Bakalarz**

ul. Gazowa 21
30-060 Kraków
www.facebook.com/teatrbakalarz
www.teatr.krakow.pl/o-nas
Kontakt:
tel.: 730 085 852

**Teatr Barakah
Fundacja Dziesięciu Talentów na rzecz
Teatru Barakah**

ul. Paulińska 28
31-065 Kraków
www.teatrbarakah.com
www.facebook.com/TeatrBARAKAH
Kontakt:
Ana Nowicka
tel.: 506 665 707
e-mail: barakah@teatrbarakah.com

**Teatr Bez Rzędów**

ul. Krakowska 13
31-062 Kraków
www.teatrbezrzedow.pl
www.facebook.com/TeatrBezRzedow.krakowska13
Kontakt:
Adam Godlewski, Lech Walicki,
Łukasz Pracki, Jakub Sochacki
tel.: 506 733 112, 604 078 076,
696 829 787, 502 110 626
e-mail: godlessat@gmail.com
walickilech@gmail.com
lukasz.pracki@gmail.com
sochackijakub@gmail.com

**Teatr Cabaret****Fundacja Cabaret**

ul. Krakowska 5/U 25

33-332 Kraków

www.clubcabaret.plwww.pl-pl.facebook.com/klubkabaret

Kontakt:

Barbara Lorenzetti

tel.: 501 747 418

e-mail: kabaret.krakow@interia.pl**Teatr Duet**

ul. Fatimska 41a/22

31-831 Kraków

www.teatrduet33.nazwa.pl/wordpress

Kontakt:

tel.: 694 54 58 59, 600 54 67 71

e-mail: duet@teatr-duet.pl**Teatr Figur Kraków**

ul. Praska 65/3

30-322 Kraków

www.teatrfigur.pl

Kontakt:

Dagmara Żabska

tel.: 513 197 392

e-mail: dagmara@teatrfigur.pl**Teatr Gracjarnia**

ul. Praska 52

30-322 Kraków

www.facebook.com/TeatrGracjarnia

Kontakt:

Tomasz Smykalski

tel.: 515 245 291

e-mail: teatr.gracjarnia@gmail.com**Teatr Groteska**

ul. Skarbowa 2

31-121 Kraków

www.groteska.plwww.facebook.com/teatr.groteska

Kontakt:

tel.: (12) 633 48 22

e-mail: groteska@groteska.pl**Teatr Hagiograf****im. św. Teresy z Lisieux**

ul. Owocowa 30

30-434 Kraków

Kontakt:

tel.: 603 274 428

e-mail: teatrhag@wp.pl**Teatr Hothaus**

ul. Izaaka 3/14

31-057 Kraków

www.hothaus.orgwww.facebook.com/teatrthothaus

Kontakt:

Wojciech Terechowicz

tel.: 602 128 683

e-mail: kontakt@hothaus.org**Teatr im. Juliusza Słowackiego
w Krakowie****Duża Scena**

pl. Św. Ducha 1

31-023 Kraków

www.teatrwwkrakowie.plwww.facebook.com/TeatrSlowackiego**Scena Miniatura**

pl. Św. Ducha 2

31-023 Kraków

Małopolski Ogród Sztuk

ul. Rajska 12

31-124 Kraków

Kontakt:

tel.: (12) 424 45 00, (12) 424 45 14

e-mail: sekretariat@slowacki.krakow.pl**Teatr Komedianty****Atelier Teatralne Studio Dono**

ul. Armii Krajowej 31/18

30-150 Kraków

www.studiodono.plwww.facebook.com/trupakomedianty

Kontakt:

Agnieszka Cianciara-Fröhlich

tel.: 606 356 789

**Teatr Kontrabanda**

www.teatrkontrabanda.wixsite.com/kontrabanda
www.facebook.com/teatr.kontrabanda.krakow
 Kontakt:
 Anna Dzierża, Grzegorz Kempinsky
 tel.: 668 409 415
 e-mail: teatrkontrabanda@gmail.com

**Teatr KTO**

ul. Krowoderska 74/13
 31-158 Kraków
www.facebook.com/Teatr-KTO-114883638571740
 tel.: (12) 623 73 00
 e-mail: sekretariat@teatrkt.pl

**Teatr KX****Akademia Ignatianium**

ul. Kopernika 25
 31-501 Kraków
<https://www.ignatianum.edu.pl/instytut-kulturoznawstwa/kola-naukowe-studentow/tkn>
 Kontakt:
 Monika Rasiewicz
 tel.: 793 191 519
 e-mail: monika.rasiewicz@ignatianum.edu.pl

**Teatr Loch Camelot****Fundacja Loch Camelot**

ul. Św. Tomasza 17
 31-022 Kraków
www.lochcamelot.art.pl
www.facebook.com/lochcamelot
 Kontakt:
 tel.: 602 763 680, 692 014 297
 e-mail: teatr@lochcamelot.art.pl

**Teatr Ludowy****Duża Scena****Scena Stolarska**

os. Teatralne 34
 31-948 Kraków
www.ludowy.pl
www.facebook.com/pages/Teatr-Ludowy-w-Krakowie/386957278134587

Scena pod Ratuszem

Rynek Główny 1
 31-042 Kraków

Kontakt:
 tel.: (12) 680 21 01
 e-mail: teatr@ludowy.pl

**Teatr Łaznia Nowa**

os. Szkolne 25
 31-977 Kraków
www.laznianowa.pl
www.facebook.com/pages/Teatr-%C5%81a%C5%BAnia-Nowa/730019297089585
 Kontakt:
 tel.: (12) 425 03 20
 e-mail: biuro@laznianowa.pl

**Teatr Żydowski****Centrum Judaizmu Postępowego**

ul. Miodowa 22/11
 31-055 Kraków
www.teatr-zydowski.krakow.pl
www.facebook.com/JewishTheatreInKrakow
 Kontakt:
 tel.: 502 304 970
 e-mail: biuro@teatr-zydowski.krakow.pl,
 office@jewishtheatre.krakow.pl

**Teatr M.I.S.T./Fundacja Międzyludzkie Inspiracje Sztuką Teatralną**

os. Centrum B 6/46
 31-927 Kraków
www.teatrmist.pl
 Kontakt:
 Stanisław Michno
 tel.: 606 631 330
 e-mail: teatr_mist@op.pl

**Teatr Nikoli**

ul. Czarnogórska 14
 30-638 Kraków
www.nikoli.pl
www.facebook.com/teatrnikoli
 Kontakt:
 tel.: (12) 655 62 26, 603 886 792
 e-mail: teatr@nikoli.pl

**Teatr Odwrocony**

ul. Sławkowska 14
31-014 Kraków
www.terendramatu.pl
www.facebook.com/teatrodwrocony
Kontakt:
Karolina Fortuna
tel.: 664 471 727
e-mail.: teatr@odwrocony.pl

**Teatr Piosenki Francuskiej**

ul. Parkowa 11a
33-332 Kraków
www.facebook.com/yaga.teatrpiosenki-francuskiej
Kontakt:
Yaga Kowalik
tel.: 604 981 915

**Teatr Praska 52**

ul. Praska 52
30-322 Kraków
www.teatrpraska52.pl
www.facebook.com/praska52
Kontakt:
e-mail: biuro@teatrpraska52.pl

**Teatr Prima Aprilis**

www.facebook.com/teatrprimaaprilis
Kontakt:
Michał Orzyłowski
Piotr Wojdyło
e-mail: teatrprimaaprilis@gmail.com

**Teatr Proscenium**

www.teatrproscenium.pl
www.facebook.com/teatr.proscenium.krakow
Kontakt:
Ziuta Zająćówna
tel.: 792 394 842
e-mail.: kontakt@teatrproscenium.pl

**Teatr Stygmator**

ul. Kopernika 27
31-501 Kraków
www.facebook.com/teatr.stygmator
Kontakt:
Violetta Zygmunt
tel.: 792 840 868

**Teatr Szczście**

ul. Karmelicka 3
31-133 Kraków
www.teatrszczescie.pl
www.facebook.com/teatrszczescie
Kontakt:
tel.: 570 252 555
e-mail: kontakt@teatrszczescie.pl

**Teatr Tańca DF**

www.facebook.com/Teatr-Ta%C5%84ca-DF-168266963217626
Kontakt:
Katarzyna Skawińska
tel.: 600 967 870
e-mail: kskawinska2@op.pl

**Teatr Umowny**

<https://www.facebook.com/teatrumowny>
Kontakt:
tel.: 575 879 688, 517 813 257
e-mail.: teatr.umowny@gmail.com

**Teatr Vis à Vis**

www.facebook.com/teatrvisavis
Kontakt:
Bartłomiej Piotrowski
tel.: 602 211 340
e-mail: biuro@teatrvisavis.pl

**Teatr Współczesny w Krakowie**

ul. Starowiślna 21
 31-038 Kraków
www.teatrkrakow.pl
www.facebook.com/Teatr-Wsp%C3%B3lczesny-w-Krakowie-364847803619
 Kontakt:
 e-mail: teatr@teatr.krakow.pl

**Teatr74**

ul. Rynek Główny 8
 31-042 Kraków
www.teatr74.pl
www.facebook.com/teatr74
 Kontakt:
 Błażej Tokarski
 e-mail: teatr@teatr74.pl

**Théâtre de l'Entr'Acte**

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej
 ul. R. Ingardena 4
 33-332 Kraków
<https://www.facebook.com/theatredelentracte>
 Kontakt:
 Krzysztof Błoński
 tel.: 600 926 375
 e-mail: blonskichristof@poczta.onet.pl

**Zespół Artystyczny Artina**

www.artina.art.pl
<https://www.facebook.com/artinakrakow>
 Kontakt:
 Jan Błaszczński
 tel.: 601 586 949
 e-mail: artina@poczta.onet.pl





Szkolnictwo artystyczne

Szkoły publiczne:

Akademia Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie

ul. Straszewskiego 21-22

31-109 Kraków

tel.: (12) 422 18 55

e-mail: kancelaria@ast.krakow.pl

www.ast.krakow.pl

Organ prowadzący: Minister

Szkoły niepubliczne z uprawnieniami szkoły publicznej:

Krakowska Zawodowa Szkoła Baletowa

ul. Ks. Franciszka Blachnickiego 1

31-535 Kraków

www.szkolabaletowa.art.pl

tel.: (12) 421 57 66

e-mail: svetlana_gaida@poczta.onet.pl

Organ prowadzący: Krakowska Fundacja
Kultury Baletowej

Szkoły niepubliczne bez uprawnień szkoły publicznej:

Szkoła Baletowa w Krakowie/ Fundacja Edukacji Artystycznej

ul. S. Jachowicza 5

31-564 Kraków

www.szkolabaletowawkrakowie.pl

tel.: (12) 411 57 66, 691 769 866

twojapasja@szkolabaletowawkrakowie.pl

Niepubliczna Krakowska Szkoła Sztuki Tańca L'ART. DE LA DANSE

Rynek Główny 34

31-010 Kraków

www.balet-krakow.pl

e-mail: balet@balet-krakow.pl

tel.: (12) 429 62 83, 696 114 316

LART STUDIO Policealne Studio Aktorskie w Krakowie

ul. Brzozowa 6

31-050 Kraków

www.lartstudio.krakow.pl

tel.: (12) 422 76 89, 601 875 423,

601 468 852

e-mail: info@lartstudio.krakow.pl

Niepubliczna Policealna Szkoła Artystyczna AMA w Krakowie

ul. T. Romanowicza 6

30-702 Kraków

tel.: (12) 356 56 00

e-mail: sekretariat@akademiamultiart.pl

www.akademiamultiart.pl

Niepubliczna Policealna Szkoła Aktorska SPOT w Krakowie

ul. J. Zamoyskiego 52

30-523 Kraków

tel.: (12) 656 17 26

e-mail: ksa@ksa.edu.pl

Szkoła Wokalno-Aktorska

al. Krasińskiego 20/5

30-101 Kraków

www.wokal.art.pl

tel.: (12) 429 66 45, 609 102 595,

730 968 663

e-mail: dyrekcja@wokal.art.pl

Niepubliczna Szkoła Sztuki Tańca Konserwatorium Tańca w Krakowie

ul. św. Filipa 25

31-150 Kraków

www.kt.edu.pl

tel.: 722 221 616

e-mail: info@mfta.org.pl

Ośrodki badawcze i wystawiennicze

Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora CRICOTEKA

ul. Nadwiślańska 2-4

30-527 Kraków

www.cricoteka.pl

e-mail: cricoteka@cricoteka.pl

tel.: (12) 442 77 70

Dom pod Krzyżem

Muzeum Historyczne Miasta Krakowa

ul. Szpitalna 21

31-024 Kraków

www.mhk.pl/oddzialy/dom-pod-krzyzem

tel.: (12) 422-68-64, (12) 422-52-58

e-mail: teat@mhk.pl

MICET

Narodowy Stary Teatr

im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie

ul. Jagiellońska 1

31-010 Kraków

www.micet.pl/pl

tel.: 530 186 922

e-mail: info@micet.pl

maja.luxenberg@stary.pl

Fundacja Wspierania Badań nad Życiem i Twórczością Heleny Modrzejewskiej

ul. Sienna 5

31-041 Kraków

www.modjeskafoundation.org

e-mail: [aleksandra.kuczara@modjeska-](mailto:aleksandra.kuczara@modjeska-foundation.org)

foundation.org

Pracownia Badań nad Życiem i Twórczością Heleny Modrzejewskiej

Uniwersytet Jagielloński

ul. prof. St. Łojasiewicza 4

30-348 Kraków

e-mail: alicja.kedziora@uj.edu.pl

Dom Rzemiosł Teatralnych

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

ul. Radziwiłłowska 3

31-000 Kraków

www.teatrwkrakowie.pl

Studia z zakresu wiedzy o teatrze

Akademia Ignatianum

Wydział Filozoficzny

ul. M. Kopernika 26

31-501 Kraków

Kulturoznawstwo,

specjalność: Sztuki wizualne i teatr

studia I i II stopnia

Uniwersytet Jagielloński

Wydział Polonistyki

ul. Gołębia 16

31-007 Kraków

Wiedza o teatrze

studia I stopnia

Wiedza o teatrze

specjalność: teatrologiczna

- studia II stopnia

Wiedza o teatrze

specjalność: Performatyka przedstawień

studia II stopnia

THE AT RY

PREMIERY



Seweryna, Juliusza

PIĄTEK

07.45 ⇄ 15.40
18.37 ● 08.32Friday
Freitag

8

Styczeń 2016

January
Januar

„Niebezpieczne związki. Schodzenie”

reż. Błażej Tokarski

Teatr74

Adriana, Marceliny

SOBOTA

07.45 ⇄ 15.40
18.37 ● 08.32Saturday
Samstag

9

Styczeń 2016

January
Januar

„Księżniczka na opak wywrócona”

Teatr Graciarnia, Teatr Bakalarz

Danuty, Wilhelma

NIEDZIELA

07.45 ⇄ 15.40
18.37 ● 08.32Sunday
Sonntag

10

Styczeń 2016

January
Januar

„Raj”

reż. Krzysztof Pluskota

Scena STU

Małgorzaty, Piotra

PONIEDZIAŁEK

07.36 ⇄ 15.55
18.37 ● 08.32Monday
Montag

18

Styczeń 2016

January
Januar

„Dogville”

reż. Aleksandra Popławska

Teatr PWST

Agnieszki, Jarosława

CZWARTEK

07.36 ⇄ 15.55
18.37 ● 08.32Thursday
Donnerstag

21

Styczeń 2016

January
Januar

„Leon i Matylda”

reż. Andrzej Sadowski

Teatr KTO

23

Styczeń 2016

January

Januar

SOBOTA

Ildefonsa, Rajmunda

Saturday

07.36 ☼ 15.55

Samstag

18.37 ● 08.32

„Jestem VIPem”

reż. Konrad Imiela

Teatr PWST

29

Styczeń 2016

January

Januar

PIĄTEK

Franciszka, Józefa

Friday

07.23 ☼ 16.15

Freitag

18.37 ● 08.32

„Za rok o tej samej porze”

reż. Henryk Jacek Schoen

Teatr Bagatela

6

Luty 2016

February

Februar

SOBOTA

Doroty, Bogdana

Saturday

07.11 ☼ 16.29

Samstag

23.32 ● 09.10

„Gino i Suzi, czyli kochaj sąsiada swego, jak siebie samego”

Tupa Komediany

„Syn Smoka”

reż. Tadeusz Łomnicki

Teatr Ludowy

7

Luty 2016

February

Februar

NIEDZIELA

Ryszarda Teodora

Sunday

07.11 ☼ 16.29

Sonntag

23.32 ● 09.10

„Kwiaty zła”

reż. Vivienne Noir

Teatr Vis à Vis

Grzegorza, Katarzyny

SOBOTA

06.58 ✪ 16.43
23.32 ● 09.10Saturday
Samstag

13

Luty 2016
February
Februar

„Opętani”

reż. Tadeusz Bradecki

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Cyryla, Metodego

NIEDZIELA

06.58 ✪ 16.43
23.32 ● 09.10Sunday
Sonntag

14

Luty 2016
February
Februar

„Cóż bez miłości wart jest świat...”

reż. Maria Bednarz

Adalex

Arnolda, Konrada

PIĄTEK

06.46 ✪ 16.54
23.32 ● 09.10Friday
Freitag

19

Luty 2016
February
Februar

„Rewizor”

reż. Krzysztof Jasiński

Krakowski Teatr Scena STU

Roberta, Eleonory

NIEDZIELA

06.46 ✪ 16.54
23.32 ● 09.10Sunday
Sonntag

21

Luty 2016
February
Februar

„Niepokój”

reż. Emmanuelle Nostalgique

Teatr Vis à Vis

Miroslawa, Aleksandra

PIĄTEK

06.31 ✪ 17.07
23.32 ● 09.10Friday
Freitag

26

Luty 2016
February
Februar

„Ciężki przypadek Valerie S.”

reż. Sylwia Rosak

Teatr Umowny

27

Luty 2016
February
Februar

SOBOTA

Gabriela, Anastazji

Saturday
Samstag

06.31 ☼ 17.07
23.32 ● 09.10

„Tartuffe albo Szalbierz”

reż. Tomas Svoboda

Teatr Ludowy

4

Marzec 2016
March
März

PIĄTEK

Arkadiusza, Kazimierza

Friday
Freitag

06.16 ☼ 17.20
08.15 ● 22.11

„Turek we Włoszech”

reż. Włodzimierz Nurkowski

Opera Krakowska

„Tomek Sawyer”

reż. Jerzy Połński

Teatr Groteska

„Księżyc nad Havaną”

reż. Bartłomiej Piotrowski

Teatr Vis à Vis

5

Marzec 2016
March
März

SOBOTA

Adriana, Fryderyka

Saturday
Samstag

06.16 ☼ 17.20
08.15 ● 22.11

„Święci nie błyszczą”

reż. Aleksander Kopański

Teatr Hothaus

„Maria Stuart”

reż. Szymon Kaczmarek

Teatr PWST

Benedykta, Konstantego

PIĄTEK

06.00 ⇄ 17.32

Friday

08.15 ● 22.11

Freitag

„O krasnoludkach, gąskach i Sierotce Marysi”

reż. Iwona Jera

Teatr Bagatela

11

Marzec 2016

March

März

Alojzego, Bernarda

SOBOTA

05.56 ⇄ 17.36

Saturday

08.15 ● 22.11

Samstag

„Nie całkiem wesoła historia”

reż. Józef Opalski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

12

Marzec 2016

March

März

„VIA-GRA”

reż. Tomasz Obara

Teatr Ludowy

Bożeny, Krystyny

NIEDZIELA

05.56 ⇄ 17.38

Sunday

08.15 ● 22.11

Sonntag

„Płaczki”

reż. Agata Moląg

Grupa Wokół Centrum

13

Marzec 2016

March

März

Longina, Klemensa

WTOREK

05.54 ⇄ 17.40

Tuesday

08.15 ● 22.11

Dienstag

„Ożenek”

reż. Wiktor Loga-Skarczewski

Teatr PWST

15

Marzec 2016

March

März

17

Marzec 2016

March

März

CZWARTEK

Patryka, Zbigniewa

Thursday
Donnerstag05.50 ☼ 17.44
08.15 ● 22.11

„Wielcy inni I-II”

reż. Jacek Kozłowski

Łaźnia Nowa

18

Marzec 2016

March

März

PIĄTEK

Cyryla, Edwarda

Friday
Freitag05.44 ☼ 17.45
08.15 ● 22.11

„Bóg mordu”

Teatr Graciarnia

19

Marzec 2016

March

März

SOBOTA

Józefa, Bogdana

Saturday
Samstag05.42 ☼ 17.46
08.15 ● 22.11

„Książka telefoniczna”

reż. Michał Buszewicz

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

„Dialogi nie tylko na cztery nogi”

reż. Ziuta Zającówna

Teatr Proscenium

4

Kwiecień 2016

April

April

PONIEDZIAŁEK

Benedykta, Izydora

Monday
Montag05.42 ☼ 19.25
00.29 ● 09.14

„Między nami dobrze jest”

reż. Agnieszka Glińska

Teatr PWST

Dionizego, Julii

PIĄTEK

05.42 ⇄ 19.25

Friday

00.29 ● 09.14

Freitag

„Psycho-tera-polityka”

reż. Mirosław Gronowski

Krakowski Teatr Scena STU

8

Kwiecień 2016

April

April

Marii, Dymitra

SOBOTA

05.42 ⇄ 19.25

Saturday

00.29 ● 09.14

Samstag

„Podopieczni”

reż. Paweł Miśkiewicz

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

9

Kwiecień 2016

April

April

Filipa, Leona

PONIEDZIAŁEK

05.42 ⇄ 19.25

Monday

00.29 ● 09.14

Montag

„Przypowieść o drodze”

Studio Teatralne Signum, Artina

11

Kwiecień 2016

April

April

Ludwiny, Wacławcy

PIĄTEK

05.42 ⇄ 19.25

Friday

00.29 ● 09.14

Freitag

„Dzieje upadków”

reż. Małgorzata Warsicka

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

15

Kwiecień 2016

April

April

Cecylia, Bernadety

SOBOTA

05.42 ⇄ 19.25

Saturday

00.29 ● 09.14

Samstag

„Variate Fim Show”

reż. Janusz Szydłowski

Teatr Variété

16

Kwiecień 2016

April

April

16

Kwiecień 2016

April
April

SOBOTA

Cecylia, Bernadety

Saturday
Samstag05.42 ☼ 19.25
00.29 ● 09.14

„Być jak Jack Daniel's”

insc. Bartłomiej Piotrowski

Teatr Vis à Vis

18

Kwiecień 2016

April
April

PONIEDZIAŁEK

Alicji, Bogusławy

Monday
Montag05.42 ☼ 19.25
00.29 ● 09.14

„Szeherezjada, czyli baśń z jednej nocy”

(„Noce Waniliowych Myszy” odc. 6)

reż. Ana Nowicka

Teatr Barakah

22

Kwiecień 2016

April
April

PIĄTEK

Kai, Łukasza

Friday
Freitag05.42 ☼ 19.25
00.29 ● 09.14

„Kobieta Wamp”

insc. Bartłomiej Piotrowski

Teatr Vis à Vis

„Wszystko o mojej matce”

reż. Michał Borczuch

Łaźnia Nowa

„Rewia Variété”

reż. Konrad Bikowski

Teatr Variété

28

Kwiecień 2016

April
April

CZWARTEK

Pawła, Walerii

Thursday
Donnerstag05.42 ☼ 19.25
00.29 ● 09.14

„Glamour”

reż. Eryk Makohon

Krakowski Teatr Tańca

Benedykta, Gizeli

SOBOTA

04.58 ⇄ 20.32

14.16 ● 02.36

Saturday
Samstag

7

Maj 2016

May
Mai

„Śmierć w nowych dekoracjach”

reż. Maria Spiss

Teatr Nowy Proxima

Bonifacego, Dobiesława

SOBOTA

04.58 ⇄ 20.32

14.16 ● 02.36

Saturday
Samstag

14

Maj 2016

May
Mai

„Broadway Exclusive”

reż. Jakub Wocial

Teatr Variété

„Zagraj to jeszcze raz, Sam”

reż. Krzysztof Babicki

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Andrzeja, Jędrzeja

PONIEDZIAŁEK

04.58 ⇄ 20.32

14.16 ● 02.36

Monday
Montag

16

Maj 2016

May
Mai

„Wesele w Ojcowie”

insc. i choreografia Leszek Rembowski

Balet Dworski Cracovia Danza

Brunona, Paschalisa

WTOREK

04.58 ⇄ 20.32

14.16 ● 02.36

Tuesday
Dienstag

17

Maj 2016

May
Mai

„Bestiaire”

reż. Janina Błońska

Théâtre de l'Entr'Acte

19

Maj 2016

May
Mai

CZWARTEK

Piotra, Iwa

Thursday
Donnerstag04.58 ☼ 20.32
14.16 ● 02.36

„Aperitif, czyli farsa na chlew i oborę”

reż. Tomasz Smykalski

Teatr Graciarnia

„Czas połowicznego rozpadu”

reż. Maja Luxenberg

Teatr Odwrócony

27

Maj 2016

May
Mai

PIĄTEK

Augustyna, Juliana

Friday
Freitag04.58 ☼ 20.32
14.16 ● 02.36

„Dekalog”

reż. Tian Gebing

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

28

Maj 2016

May
Mai

SOBOTA

Jaromira, Justa

Saturday
Samstag04.58 ☼ 20.32
14.16 ● 02.36

„... oraz, że Ci nie odpuszczę aż...”

reż. Aleksandra Skorupa

Teatr Kontrabanda

30

Maj 2016

May
Mai

PONIEDZIAŁEK

Karola, Ferdynanda

Monday
Montag04.58 ☼ 20.32
14.16 ● 02.36

„Bez dyskusji”

reż. Joanna Rudkowska

Scena „i”

Leszka, Tamary

PIĄTEK

04.20 ↻ 20.58
18.34 ● 03.06Friday
Freitag

3

Czerwiec 2016

June
Juni

„Pipi ‘70”

reż. Jacek Milczanowski

Teatr Proscenium

Franciszka, Karola

SOBOTA

04.20 ↻ 20.58
18.34 ● 03.06Saturday
Samstag

4

Czerwiec 2016

June
Juni

„Miarka za miarkę”

reż. Mikołaj Grabowski

Teatr Ludowy

Bonifacego, Waltera

NIEDZIELA

04.20 ↻ 20.58
18.34 ● 03.06Sunday
Sonntag

5

Czerwiec 2016

June
Juni

„You/Self/Me”

reż. Darek Szymor

Teatr Nowe Przestrzenie

Anny, Felicjana

CZWARTEK

04.20 ↻ 20.58
18.34 ● 03.06Thursday
Donnerstag

9

Czerwiec 2016

June
Juni

„Tannhäuser”

reż. Laco Adamik

Opera Krakowska

„Ifantka”

reż. Błażej Tokarski

Scena74

„Faustyna. Głosy nieba”

reż. Błażej Tokarski

Scena74

9

Czerwiec 2016

June

Juni

CZWARTEK

Thursday
Donnerstag

Anny, Felicjana

04.20 ✪ 20.58
18.34 ● 03.06

„Do zniewolenia wolnością przyczynę własny”

reż. Joanna Rudkowska

Scena „i”

11

Czerwiec 2016

June

Juni

SOBOTA

Saturday
Samstag

Barnaby, Radomiła

04.20 ✪ 20.58
18.34 ● 03.06

„Nowe Usta – Teatr burmistrza marzeń niezamieszkanym”

reż. Ziuta Zajączkówna

Teatr Proscenium

„Zbrodnia w mieście”

reż. Anna Rokita

Teatr Bagatela

„wpopszek. stadja dynamopsychiczne w pewnych momentach”

reż. Wiesław Hołdys

Teatr Mumerus

13

Czerwiec 2016

June

Juni

PONIEDZIAŁEK

Monday
Montag

Lucjana, Antoniego

04.20 ✪ 20.58
18.34 ● 03.06

„Serenada”

reż. Piotr Wojdyło

Prima Aprilis

14

Czerwiec 2016

June

Juni

WTOREK

Tuesday
Dienstag

Bazylego, Elizy

04.20 ✪ 20.58
18.34 ● 03.06

„Rapsodia czerwcową”

Grupa „Jesteśmy tacy sami”

Piwnica pod Baranami

Bazylego, Elizy

WTOREK

04.20 ☼ 20.58

18.34 ● 03.06

Tuesday
Dienstag

„Mglisty Billy”

reż. Mateusz Przyłęcki

Teatr Figur Kraków

14

Czerwiec 2016

June

Juni

Gerwazego, Protazego

NIEDZIELA

04.20 ☼ 20.58

18.34 ● 03.06

Sunday
Sonntag

„Pomoc domowa”

reż. Paweł Pitera

Teatr Bagatela

19

Czerwiec 2016

June

Juni

Łucji, Wilhelma

SOBOTA

04.20 ☼ 20.58

18.34 ● 03.06

Saturday
Samstag

„Solaris”

reż. Wojciech Kościelniak

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

25

Czerwiec 2016

June

Juni

„Nie płacz koziołku”

reż. Grzegorz Kwieciński

Teatr Groteska

Jana, Pawła

NIEDZIELA

04.20 ☼ 20.58

18.34 ● 03.06

Sunday
Sonntag

„Dziecko Nauki”

reż. Natalia Mazurkiewicz

Teatr Rozdźwięk

26

Czerwiec 2016

June

Juni

3

Lipiec 2016

July
Juli

NIEDZIELA

Jacka, Anatola

Sunday
Sonntag04.23 ☼ 20.37
21.03 ● 05.46

„Pieśń gminna”

reż. Wiesław Hołdys

Teatr Mumerus, Strojone

9

Lipiec 2016

July
Juli

SOBOTA

Lukrecji, Weroniki

Saturday
Samstag04.23 ☼ 20.37
21.03 ● 05.46

„Wyspy szczęśliwe”

reż. Dariusz Starczewski

Teatr Bagatela

25

Lipiec 2016

July
Juli

PONIEDZIAŁEK

Walentyny, Krzysztofa

Monday
Montag04.23 ☼ 20.37
21.03 ● 05.46

„Kiedy Polska była chrzczona”

insc. i choreografia Romana Agnel

Balet Dworski Cracovia Danza

26

Lipiec 2016

July
Juli

WTOREK

Anny, Mirosławy

Tuesday
Dienstag04.23 ☼ 20.37
21.03 ● 05.46

„Joanna d'Arc”

reż. Noa Ain

Krakowski Teatr Scena STU

13

Sierpień 2016

August
August

SOBOTA

Diany, Hipolita

Saturday
Samstag04.54 ☼ 19.30
17.50 ● 01.43

„Alicja”

reż. Helena Osak

Teatr Odwrócony





Alfreda, Euzebiusza

NIEDZIELA

04.54 ⇄ 19.30
17.50 ● 01.43Sunday
Sonntag

„Galicyjski przekładaniec”

reż. Adam Legendzewicz

Adalex

14

Sierpień 2016

August

August

Izabeli, Szymona

SOBOTA

05.44 ⇄ 18.40
21.28 ● 12.40Saturday
Samstag

„Architekci. Spektakl, którego nie będzie”

Łaźnia Nowa

3

Wrzesień 2016

September

September

Jacka, Dagny

NIEDZIELA

05.44 ⇄ 18.40
21.28 ● 12.40Sunday
Sonntag

„Samobójca”

reż. Piotr Sieklucki

Teatr Nowy Proxima

11

Wrzesień 2016

September

September

Edyty, Kornela

PIĄTEK

05.44 ⇄ 18.40
21.28 ● 12.40Friday
Freitag

„Lekcje mediolańskie. Hommage a Tadeusz Kantor”

reż. Wiesław Hołdys

Teatr Mumerus, Theatre des Asphodeles (Lyon)

(spektakl po raz pierwszy prezentowany w Lyonie 20 listopada 2015 r.)

16

Wrzesień 2016

September

September

Franciszka, Hildegardy

SOBOTA

05.44 ⇄ 18.40
21.28 ● 12.40Saturday
Samstag

„Jotka, czyli dialog liryczno-ironiczny”

Artina

17

Wrzesień 2016

September

September

17

Wrzesień 2016
September
September

SOBOTA

Franciszka, Hildegardy

Saturday
Samstag

05.44 ☼ 18.40
21.28 ● 12.40

„Dziewczyna z plakatu”

reż. Janusz Sztybel

Teatr Variété

„Jutro też jest dzień pełen miłości”

reż. Kamila Piętkos, Maciej Sajur

Teatr Bagatela

„Pijacy”

reż. Paweł Budziński

Teatr Bakalarz

22

Wrzesień 2016
September
September

CZWARTEK

Tomasza, Maurycego

Thursday
Donnerstag

05.44 ☼ 18.40
21.28 ● 12.40

„Inne rozkosze”

reż. Artur Więcek

Krakowski Teatr Scena STU

29

Wrzesień 2016
September
September

CZWARTEK

Michała, Michaliny

Thursday
Donnerstag

05.44 ☼ 18.40
21.28 ● 12.40

„WARszawianka”

Reż. Szymon Budzyk

Teatr Odwrócony

3

Październik 2016
October
Oktober

PONIEDZIAŁEK

Teresy, Heliodora

Monday
Montag

06.32 ☼ 17.40
07.35 ● 17.41

„Piotr i Fryc – Cudowne zapylanie”

reż. Fred Apke

Teatr Plejada

Marii, Marka

PIĄTEK

06.32 ↻ 17.40

07.35 ● 17.41

Friday
Freitag

7

Październik 2016

October

Oktober

„Przyjdzie Mordor i nas zje”

reż. Ewa Wyskoczyl

Teatr Nowy Proxima

„Dżojstik zagłady”

(„Noce Waniliowych Myszy” odc. 7)

reż. Ana Nowicka

Teatr Barakah

„Kryptonim 27”

reż. i choreografia Agnieszka Glińska

Art Color Ballet

Arnolda, Dionizego

NIEDZIELA

06.32 ↻ 17.40

07.35 ● 17.41

Sunday
Sonntag

9

Październik 2016

October

Oktober

„Księżniczka na opak wywrócona”

reż. Remigiusz Brzyk

Teatr PWST

Pauliny, Franciszka

PONIEDZIAŁEK

06.32 ↻ 17.40

07.35 ● 17.41

Monday
Montag

10

Październik 2016

October

Oktober

„Requiem”

reż. Maciej Gorczyński

Teatr Barakah

Eustachego, Maksymiliana

ŚRODA

06.32 ↻ 17.40

07.35 ● 17.41

Wednesday
Mittwoch

12

Październik 2016

October

Oktober

„Najdroższy”

reż. Giovanni Castellanos

Teatr Bagatela

14

Październik 2016

October

Oktober

PIĄTEK

Alana, Kaliksta

Friday
Freitag06.32 ☼ 17.40
07.35 ● 17.41

„Głodne dziecko”

reż. Judyta Berłowska

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

27

Październik 2016

October

Oktober

CZWARTEK

Iwony, Sabiny

Thursday
Donnerstag06.32 ☼ 17.40
07.35 ● 17.41

„Hamlet”

reż. Dariusz Wiktorowicz,

Teatr Groteska, Wóz Tespisa (Katowice)

28

Październik 2016

October

Oktober

PIĄTEK

Szymona, Tadeusza

Friday
Freitag06.32 ☼ 17.40
07.35 ● 17.41

„Pitawal-historie kryminalne Krakowa w piosenkach”

reż. Anna Rokita

Teatr Bagatela

29

Październik 2016

October

Oktober

SOBOTA

Euzebij, Wioletty

Saturday
Samstag06.32 ☼ 17.40
07.35 ● 17.41

„Dwie Historie – Jeden Taniec”

choreografia Jacek Tyski

Opera Krakowska

„Las Villas”

reż. Piotr Sieklucki

Teatr Nowy Proxima

4

Listopad 2016

November

November

PIĄTEK

Karola, Olgierda

Friday
Freitag07.03 ☼ 15.30
11.00 ● 19.44

„Artyści na cokoły”

reż. Adolf Weltschek, Małgorzata Zwolińska

Teatr Groteska

Leny, Ludomira

CZWARTEK

07.03 ☼ 15.30

11.00 ● 19.44

Thursday
Donnerstag

„Legenda Starszych Panów”

reż. Artur Dziurman

ITAN, Scena Moliera

10

Listopad 2016

November

November

Marcina, Bartłomiej

PIĄTEK

07.03 ☼ 15.30

11.00 ● 19.44

Friday
Freitag

„Bez słów”

Teatr Trochę Inny

11

Listopad 2016

November

November

Renaty, Witolda

SOBOTA

07.03 ☼ 15.30

11.00 ● 19.44

Saturday
Samstag

„Schimmy Show”

reż. Sławomir Chwastowski

Łaźnia Nowa

12

Listopad 2016

November

November

„Do dna”

reż. Ewa Kaim

Teatr PWST

„Tajemnice Wesela 1900. podsłuchuj/podglądaj/współpracuj”

reż. Magda Miklasz

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Romana, Klaudyny

PIĄTEK

07.03 ☼ 15.30

11.00 ● 19.44

Friday
Freitag

„Baśnie z 1001 bloku”

reż. Magdalena Miklasz

Łaźnia Nowa

18

Listopad 2016

November

November

18

Listopad 2016

November

November

PIĄTEK

Romana, Klaudyna

Friday
Freitag07.03 ☼ 15.30
11.00 ● 19.44

„skur-wienia”

reż. Aleksandra Skorupa

Teatr Kontrabanda

„Szał Time”

reż. Dariusz Szymor

Teatr Nowe Przestrzenie

19

Listopad 2016

November

November

SOBOTA

Elżbiety, Seweryna

Saturday
Samstag07.03 ☼ 15.30
11.00 ● 19.44

„Kosmos”

reż. Krzysztof Garbaczewski

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

„Sekretne życie Friedmanów”

reż. Marcin Wierchowski

Teatr Ludowy

„Kongres Futurologiczny”

reż. Ziuta Zającówna

Teatr Proscenium

20

Listopad 2016

November

November

NIEDZIELA

Anatola, Sędzimir

Sunday
Sonntag07.03 ☼ 15.30
11.00 ● 19.44

„Lighting”

reż. Anna Konjetzky

Krakowski Teatr Tańca, Podlaskie Stowarzyszenie Tańca

„a...b”

reż. Anna Konjetzky

Krakowski Teatr Tańca, Podlaskie Stowarzyszenie Tańca

Anatola, Sędzimir

NIEDZIELA

07.03 ↻ 15.30
11.00 ● 19.44Sunday
Sonntag

„Jestem Helena”

reż. Agata Meyer-Lüters

Krakowskie Centrum Choreograficzne

„PERSONaL braNding”

reż. Sylwia Bloch-Sternik, Katarzyna Krzysztofek, Sabina Pyka

Krakowskie Centrum Choreograficzne

„Bagaż”

reż. Agnieszka Janicka, Katarzyna Myrda

Krakowskie Centrum Choreograficzne

20

Listopad 2016

November

November

Katarzyny, Erazma

PIĄTEK

07.03 ↻ 15.30
11.00 ● 19.44Friday
Freitag

„Czarny Pistolet”

reż. Filip Bochenek

Teatr Barakah

„Jestem cały świat minus cały świat oprócz mnie”

reż. Dagmara Żabska

Teatr Figur Kraków

25

Listopad 2016

November

November

Delfiny, Sylwestra

SOBOTA

07.03 ↻ 15.30
11.00 ● 19.44Saturday
Samstag

„Tramwaj zwany pożądaniem”

reż. Iwona Kempa

Teatr PWST

„Artysta miłosierdzia”

Teatr Hagiograf

26

Listopad 2016

November

November

2

Grudzień 2016

December

Dezember

PIĄTEK

Friday

Freitag

Balbiny, Bibianny

07.32 ☼ 15.28

05.24 ● 14.43

„Don Pasquale”

reż. Jerzy Stuhr

Opera Krakowska

4

Grudzień 2016

December

Dezember

NIEDZIELA

Sunday

Sonntag

Barbary, Krystiana

07.32 ☼ 15.28

05.24 ● 14.43

„Śpiąca królowna”

reż. Wojciech Dawid Terechowicz

Teatr Hothaus

5

Grudzień 2016

December

Dezember

PONIEDZIAŁEK

Monday

Montag

Saby, Krystina

07.32 ☼ 15.28

05.24 ● 14.43

„Krasnoludki są na świecie”

reż. Iwona Jera

Teatr Bagatela

7

Grudzień 2016

December

Dezember

ŚRODA

Wednesday

Mittwoch

Marcina, Ambrozy

07.32 ☼ 15.28

05.24 ● 14.43

„Wieloryb the Globe”

reż. Eva Rysova

Łaźnia Nowa

8

Grudzień 2016

December

Dezember

CZWARTEK

Thursday

Donnerstag

Marii, Swiatozara

07.32 ☼ 15.28

05.24 ● 14.43

„Plastiki (Stück Plastik)”

reż. Grzegorz Wiśniewski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, Łaźnia Nowa

Julii, Danieli

SOBOTA

07.32 ⇄ 15.28

05.24 ● 14.43

Saturday
Samstag

10

Grudzień 2016

December

Dezember

„Wkrótce nadejdzie ten czas”

reż. Paweł Partyka

Teatr Barakah

Albiny, Zdzisławy

PIĄTEK

07.32 ⇄ 15.28

05.24 ● 14.43

Friday
Freitag

16

Grudzień 2016

December

Dezember

„Alicja w krainie czarów”

reż. Artur Dziurman

ITAN

Olimpii, Łazarza

SOBOTA

07.32 ⇄ 15.28

05.24 ● 14.43

Saturday
Samstag

17

Grudzień 2016

December

Dezember

„Krakowskie abecadło”

reż. Maćko Prusak

Teatr Ludowy

„Boska terapia”

reż. Henryk Jacek Schoen

Teatr Bagatela

„Głód”

reż. Aneta Groszyńska

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

Melanii, Sylwestra

SOBOTA

07.32 ⇄ 15.28

05.24 ● 14.43

Saturday
Samstag

31

Grudzień 2016

December

Dezember

„Triumf woli”

reż. Monika Strzępka

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

STYCZEŃ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

LUTY 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

MARZEC 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

KWIECIEŃ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

MAJ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

CZERWIEC 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

LIPIEC 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

SIERPIEŃ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

WRZESIEŃ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

PAŹDZIERNIK 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

LISTOPAD 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

GRUDZIEŃ 2016

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Kalendarium wydarzeń cyklicznych 2016

Festiwal Teatrów dla Dzieci

18 stycznia – 29 stycznia

Dni Komedii Dell'arte

25 lutego – 28 lutego

Festiwal Sztuki Aktorskiej

4 maja – 29 maja

Kroki. Międzynarodowy Festiwal Tańca Współczesnego

13 maja – 22 maja

Letni Festiwal Opery Krakowskiej

9 czerwca – 1 lipca

Letni Festiwal Komedii w Teatrze Bagatela

1 lipca – 25 września

Krakowskie Miniatury Teatralne

4 lipca – 21 lipca

Ulica. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych

7 lipca – 10 lipca

Letni Festiwal Krakowskiej Opery Kameralnej Ars Cameralis

24 lipca – 28 sierpnia

Festiwal Tańców Dworskich

Cracovia Danza

4 sierpnia – 9 sierpnia

Festiwal STeN - Letni Festiwal Teatrów Nieinstytucjonalnych

17 sierpnia – 4 września

Noc Teatrów

17 września – 18 września

Krakowskie Reminiscencje Teatralne

7 października – 12 października

BaletOFFFestiwal

18 listopada – 20 listopada

Boska Komedia. Międzynarodowy Festiwal Teatralny

8 grudnia – 17 grudnia

1

Styczeń 2017

January
Januar

NIEDZIELA

Mieszka, Mieczysława

Sunday
Sonntag07.49 ☼ 15.30
09.53 ● 20.21

„O rycerzu, co księżniczkę ratował”

reż. Krzysztof Paletko

Teatr Duet

13

Styczeń 2017

January
Januar

PIĄTEK

Bogumiły, Weroniki

Friday
Freitag07.43 ☼ 15.45
17.24 ● 07.58

„Obóz katarakta”

reż. Dominika Knapik

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

19

Styczeń 2017

January
Januar

CZWARTEK

Henryka, Marty

Thursday
Donnerstag07.37 ☼ 15.55
23.42 ● 10.44

„Wspomnienia polskie”

reż. Mikołaj Grabowski

Teatr PWST

21

Styczeń 2017

January
Januar

SOBOTA

Agnieszki, Jarosława

Saturday
Samstag07.37 ☼ 15.55
23.42 ● 10.44

„Miłość Don Perlimplina”

Teatr Ab Intra

22

Styczeń 2017

January
Januar

NIEDZIELA

Anastazego, Wincentego

Sunday
Sonntag07.34 ☼ 16.01
02.23 ● 12.02

„Rewizor. Będzie wojna!”

reż. Małgorzata Bogajewska

Teatr Ludowy

Pawła, Miłosza

ŚRODA

07.34 ⇄ 16.01
02.23 ● 12.02Wednesday
Mittwoch

25

Styczeń 2017

January

Januar

„Śpiąca królewna”

insc. i choreografia Dariusz Brojek

Balet Dworski Cracovia Danza

Walerego, Karola

SOBOTA

07.25 ⇄ 16.11
07.24 ● 17.00Saturday
Samstag

28

Styczeń 2017

January

Januar

„Zimny drań”

reż. Krzysztof Bigaj

Teatr Vis à Vis

Andrzeja, Józefa

SOBOTA

07.14 ⇄ 16.25
10.42 ● 00.22Saturday
Samstag

4

Luty 2017

February

Februar

„In dreams begin responsibilities /
Zobowiązania rozpoczynają się w snach”

reż. Magdalena Szpecht

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Grzegorza, Lucjana

SOBOTA

07.01 ⇄ 16.38
17.26 ● 07.05Saturday
Samstag

11

Luty 2017

February

Februar

„Wyzwolenie”

reż. Radek Rychcik

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

„Szpak Fryderyk, czyli bajka o szczurach”

reż. Lech Walicki

Teatr Groteska

14

Luty 2017
February
Februar

WTOREK

Tuesday
Dienstag

Cyryla, Metodogo

06.55 ☼ 16.42
20.56 ● 08.24

„Pokój do wynajęcia”

reż. Dariusz Starczewski

Teatr Nowy Proxima

15

Luty 2017
February
Februar

ŚRODA

Wednesday
Mittwoch

Jowity, Faustyna

06.55 ☼ 16.42
20.56 ● 08.24

„Piaskownica”

Teatr Ab Intra

16

Luty 2017
February
Februar

CZWARTEK

Thursday
Donnerstag

Danuty, Juliana

06.55 ☼ 16.42
20.56 ● 08.24

„Teatr w Krakowie. Prolog”

reż. Remigiusz Brzyk

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

17

Luty 2017
February
Februar

PIĄTEK

Friday
Freitag

Aleksa, Łukasza

06.55 ☼ 16.42
20.56 ● 08.24

„Atlantyda”

reż. Błażej Tokarski

Teatr74

24

Luty 2017
February
Februar

PIĄTEK

Friday
Freitag

Maciej, Marka

06.35 ☼ 17.02
05.20 ● 14.43

„Hrabina Marica”

reż. Paweł Aigner

Opera Krakowska

Cezarego, Donata

SOBOTA

06.35 ⇄ 17.02
05.20 ● 14.43Saturday
Samstag

25

Luty 2017
February
Februar

„Oberża pod złamanym groszem”

Trupa Komedianty

„Stroiciel grzebieni”

reż. Krzysztof Niedźwiedzki

Teatr KTO

Heleny, Halszki

CZWARTEK

06.17 ⇄ 17.17
08.45 ● 23.28Thursday
Donnerstag

2

Marzec 2017
March
März

„Trzy siostry”

reż. Dariusz Starczewski

sztuka na wynos

Arkadiusza, Kazimierza

SOBOTA

06.17 ⇄ 17.17
08.45 ● 23.28Saturday
Samstag

4

Marzec 2017
March
März

„Pieśń gminna” - wersja piwniczna”

reż. Wiesław Hołdys

Teatr Mumerus

„Zemsta”

reż. Paweł Budziński

Teatr Bakalarz

Róży, Wiktora

PONIEDZIAŁEK

06.17 ⇄ 17.17
08.45 ● 23.28Monday
Montag

6

Marzec 2017
March
März

„Opowieści lasku wiedeńskiego”

reż. Michał Kotański

Teatr PWST

8

Marzec 2017

March
März

ŚRODA

Beaty, Wincentego

Wednesday
Mittwoch06.08 ☼ 17.24
13.57 ● 04.27

„Wydmuszka”

reż. Paweł Budziński

Teatr Bakalarz

„Ach!... Złować milionera”

Cymesik, Kabaret Piwnica pod Baranami

11

Marzec 2017

March
März

SOBOTA

Benedykta, Konstantego

Saturday
Samstag06.08 ☼ 17.24
13.57 ● 04.27

„Szewcy”

reż. Justyna Sobczyk

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

16

Marzec 2017

March
März

CZWARTEK

Izabeli, Oktawii

Thursday
Donnerstag05.49 ☼ 17.38
21.56 ● 07.36

„Cesarz Kaligula”

reż. Ingmar Villqist

Teatr Bagatela

18

Marzec 2017

March
März

SOBOTA

Cyryla, Edwarda

Saturday
Samstag05.49 ☼ 17.38
21.56 ● 07.36

„Takiej wiosny jeszcze nie było”

reż. Ziuta Zajacówna

Teatr Proscenium

Marka, Gabriela

PIĄTEK

05.31 ♀ 17.52
04.33 ● 14.41Friday
Freitag

24

Marzec 2017

March
März

„Kopciuszek”

reż. Anna Smolar

Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

Marioli, Wiencysława

SOBOTA

05.31 ♀ 17.52
04.33 ● 14.41Saturday
Samstag

25

Marzec 2017

March
März

„Fuck... Sceny buntu”

reż. Marcin Liber

Łaźnia Nowa

Lidii, Ernesta

PONIEDZIAŁEK

05.31 ♀ 17.52
04.33 ● 14.41Monday
Montag

27

Marzec 2017

March
März

„Noce Waniliowych Myszy” („Tajemnica Łasicy” odc. 8)

reż. Ana Nowicka

Teatr Barakah

Anieli, Leonarda

CZWARTEK

06.14 ♀ 19.04
07.18 ● 23.20Thursday
Donnerstag

30

Marzec 2017

March
März

„Spowiedź chuligana”

reż. Krzysztof Jasiński

Krakowski Teatr Scena STU

Beniamina, Balbiny

PIĄTEK

06.14 ♀ 19.04
07.18 ● 23.20Friday
Freitag

31

Marzec 2017

March
März

„Doktor Dzieciół”

reż. Joanna Szeremeta

Teatr Duet

1

Kwiecień 2017

April
April

SOBOTA

Grażyny, Ireny

Saturday
Samstag06.14 ☼ 19.04
07.18 ● 23.20

„Homoangelicus”

reż. Wojciech Dawid Terechowicz

Teatr Hothaus

„Dom Dźwięku”

reż. Wojciech Blecharz

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

3

Kwiecień 2017

April
April

PONIEDZIAŁEK

Ryszarda, Amelii

Monday
Montag06.14 ☼ 19.04
07.18 ● 23.20

„Pejzaż z człowiekiem”

Artina

4

Kwiecień 2017

April
April

WTOREK

Benedykta, Izydora

Tuesday
Dienstag06.14 ☼ 19.04
07.18 ● 23.20

„Parada muzyki, obrazu i słowa”

Studio Teatralne Signum

7

Kwiecień 2017

April
April

PIĄTEK

Rufina, Donata

Friday
Freitag05.58 ☼ 19.16
14.07 ● 03.38

„Niebezpieczeństwa onanizmu”

reż. René Savérien

Teatr Nowy Proxima

Marii, Dymitra

NIEDZIELA

05.58 ⇄ 19.16
14.07 ● 03.38Sunday
Sonntag

9

Kwiecień 2017

April
April

Pokaz Monologów („Shirley Valentine”, „Pułapki”,
„Białe Małżeństwo”), prowadzenie Zofia Zoń
Prima Aprilis, Grupa Artystów Szkoły SPOT

Czesława, Agnieszki

CZWARTEK

05.26 ⇄ 19.40
02.22 ● 12.19Thursday
Donnerstag

20

Kwiecień 2017

April
April

„Beczka prochu”
reż. Małgorzata Bogajewska
Teatr Ludowy

Kai, Łukasza

SOBOTA

05.26 ⇄ 19.40
02.22 ● 12.19Saturday
Samstag

22

Kwiecień 2017

April
April

„Szkłane paciorki. Gra. Rozpoznanie”
reż. Małgorzata Warsicka
Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Pawła, Walerii

PIĄTEK

05.13 ⇄ 19.52
05.51 ● 21.26Friday
Freitag

28

Kwiecień 2017

April
April

„Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku”
reż. Aleksandra Popławska
Teatr Ludowy

„Ostatnie zwierzęta”
reż. Magda Szpecht
Łaźnia Nowa

30

Kwiecień 2017

April
April

NIEDZIELA

Mariana, Katarzyny

Sunday
Sonntag05.13 ☼ 19.52
05.51 ● 21.26

„Singulare tantum”

choreografia Katarzyna Pawłowska, Paweł Łyskawa, Eryk Makohon
Krakowski Teatr Tańca

6

Maj 2017

May
Mai

SOBOTA

Filipa, Judyty

Saturday
Samstag04.58 ☼ 20.04
13.08 ● 02.11

„Kotka na gorącym blaszanym dachu”

reż. Jacek Poniedziałek
Teatr Ludowy

12

Maj 2017

May
Mai

PIĄTEK

Joanny, Achillesa

Friday
Freitag04.48 ☼ 20.15
20.40 ● 05.03

„Piekło kobiet”

reż. Piotr Szarek
Teatr Nowy Proxima

„Wesele”

reż. Jan Klata
Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej

20

Maj 2017

May
Mai

SOBOTA

Aleksandra, Bazylego

Saturday
Samstag04.48 ☼ 20.15
20.40 ● 05.03

„Z biegiem lat, z biegiem dni [gdzie jest Pepi]”

reż. Agnieszka Glińska
Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

„Dzienniki Gwiazdowe”

reż. Adolf Weltschek
Teatr Groteska

Emilii, Iwony

WTOREK

04.46 ⇄ 20.15
07.40 ● 15.03Tuesday
Dienstag

23

Maj 2017

May
Mai

„Bestiaire II”

reż. Janina Błońska

Théâtre de l'Entr'Acte

Filipa, Pauliny

PIĄTEK

04.48 ⇄ 20.18
20.40 ● 05.03Friday
Freitag

26

Maj 2017

May
Mai

„Crash”

reż. Łukasz Blażejowski

Teatr Nowy Proxima

Augustyna, Juliana

SOBOTA

04.42 ⇄ 20.19
20.40 ● 05.03Saturday
Samstag

27

Maj 2017

May
Mai

„Powróćmy do tamtych lat”

reż. Janusz Szydlowski

Teatr Variété

„Witek”

Teatr Ab Intra

Jaromira, Justa

NIEDZIELA

04.28 ⇄ 20.30
20.40 ● 05.03Sunday
Sonntag

28

Maj 2017

May
Mai

„Akt równoległy”

reż. Tadeusz Łomnicki

Teatr Ludowy

6

Czerwiec 2017

June

Juni

WTOREK

Norberta, Laurentego

Tuesday
Dienstag04.21 ✦ 20.47
16.30 ● 01.50

„Poczekalnia”

reż. Joanna Rudkowska

Scena „i”

9

Czerwiec 2017

June

Juni

PIĄTEK

Anny, Felicjana

Friday
Freitag04.21 ✦ 20.47
16.30 ● 01.50

„Zbrodnia i kara”

reż. Szymon Budzyk

Teatr Odwrócony

„Opowieści Hoffmanna”

reż. Michał Znaniecki

Opera Krakowska

10

Czerwiec 2017

June

Juni

SOBOTA

Bogumiła, Małgorzaty

Saturday
Samstag04.19 ✦ 20.50
19.32 ● 03.39

„Sinobrody”

Teatr Ab Intra

„Po wygnaniu”

reż. Tomasz Cyz

Teatr Nowy Proxima

16

Czerwiec 2017

June

Juni

PIĄTEK

Aliny, Benona

Friday
Freitag04.18 ✦ 20.54
23.51 ● 10.08

„Bądź jak meteor!”

reż. Bartosz Szydłowski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie





Aliny, Benona

PIĄTEK

04.18 ⇄ 20.54
23.51 ● 10.08Friday
Freitag

„Hollow Shells”

reż. Piotr Urbaniak

Teatr Bagatela

16

Czerwiec 2017

June
Juni

Alberta, Ignacego

SOBOTA

04.18 ⇄ 20.54
23.51 ● 10.08Saturday
Samstag

„Zamyślenie nad Ojczyzną”

reż. Edward Wilhelm Jankowski, Maria Bednarz

Adalex

17

Czerwiec 2017

June
Juni

„Kociaku przyjeżdżaj, czyli Villas Story”

reż. Stanisław Michno

Teatr M.I.S.T.

Alicji, Alojzego

ŚRODA

04.19 ⇄ 20.56
01.37 ● 16.28Wednesday
Mittwoch

„Plan ZEMSTA”

reż. Iwona Jera

Teatr Bagatela

21

Czerwiec 2017

June
Juni

Wandy, Zenona

PIĄTEK

04.19 ⇄ 20.56
01.37 ● 16.28Friday
Freitag

„Zagubieni w teatrze”

reż. Tomasz Wysocki

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

23

Czerwiec 2017

June
Juni

25

Czerwiec 2017

June

Juni

NIEDZIELA

Łucji, Wilhelma

Sunday
Sonntag04.19 ☼ 20.56
01.37 ● 16.28

„Zdjęcie wianka”

reż. Ziuta Zajacówna

Teatr Proscenium

1

Lipiec 2017

July

Juli

SOBOTA

Haliny, Mariana

Saturday
Samstag04.24 ☼ 20.55
11.02 ● 23.34

„Potańcówka po Weselu”

reż. Iwona Jera

Teatr Bagatela

„Narodowe czytanie Rejsu”

reż. Bartosz Szydłowski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

6

Lipiec 2017

July

Juli

CZWARTEK

Dominiki, Gotarda

Thursday
Donnerstag04.28 ☼ 20.53
16.26 ● 01.09

„Zabiłem brata mego”

reż. Aleksander Kopański

Teatr Hothaus

„38°C”

reż. Agata Moląg

Grupa Wokół Centrum

8

Lipiec 2017

July

Juli

SOBOTA

Adriany, Eugeniusza

Saturday
Samstag04.28 ☼ 20.53
16.26 ● 01.09

„Belle Epoque”

reż. Dariusz Starczewski

Teatr Bagatela

Bonawentury, Stelii

PIĄTEK

04.37 ⇄ 20.46
22.32 ● 09.09Friday
Freitag

14

Lipiec 2017

July
Juli

„La canterina”

reż. Wacław Jankowski

Krakowska Opera Kameralna

Dawida, Henryka

SOBOTA

04.37 ⇄ 20.46
22.32 ● 09.09Saturday
Samstag

15

Lipiec 2017

July
Juli

„Szkłana menażeria”

reż. Filip Gieldon

Teatr Bagatela

Emila, Erwina

WTOREK

04.37 ⇄ 20.46
22.32 ● 09.09Tuesday
Dienstag

18

Lipiec 2017

July
Juli

„O czym marzą kredki”

reż. Przemysław Redkowski

Teatr Bagatela

Olafa, Marty

SOBOTA

04.57 ⇄ 20.27
11.02 ● 22.23Saturday
Samstag

29

Lipiec 2017

July
Juli

„To nie są drzwi. Kodycyl fotografii”

reż. Wiesław Hołdys

Teatr Mumerus

Julity, Piotra

NIEDZIELA

04.57 ⇄ 20.27
11.02 ● 22.23Sunday
Sonntag

30

Lipiec 2017

July
Juli

Dobry Stalin

reż. Piotr Sieklucki

Teatr Nowy Proxima

6

Sierpień 2017
August
August

NIEDZIELA

Ślavy, Jakuba

Sunday
Sonntag

05.10 ✦ 20.13
18.30 ● 01.43

„Tańczący wachlarz”

insc. i choreografia Romana Agnel

Balet Dworski Cracovia Danza

14

Sierpień 2017
August
August

PONIEDZIAŁEK

Alfreda, Euzebiusza

Monday
Montag

05.22 ✦ 19.58
22.11 ● 11.54

„Brunetki, blondynki”

insc. Romana Agnel

choreografia Romana Agnel, Dariusz Brojek,

Adam McKinney, Beata Broniek

Balet Dworski Cracovia Danza

27

Sierpień 2017
August
August

NIEDZIELA

Moniki, Cezarego

Sunday
Sonntag

05.44 ✦ 19.30
09.52 ● 20.45

„Zdziczenie obyczajów pośmiertnych”

reż. Ziuta Zająćówna

Teatr Proscenium

30

Sierpień 2017
August
August

ŚRODA

Róży, Szczęsnego

Wednesday
Mittwoch

05.48 ✦ 19.23
14.33 ● 22.52

„Szelmostwa Lisa Witalisa”

reż. Krzysztof Paletko

Teatr Duet

7

Wrzesień 2017
September
September

CZWARTEK

Reginy, Melchiora

Thursday
Donnerstag

06.03 ✦ 19.03
19.20 ● 07.12

„Inwazja”

reż. Piotr Ratajczak

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Łukasza, Mikołaja

NIEDZIELA

06.03 ⇄ 19.03
19.20 ● 07.12Sunday
Sonntag

10

Wrzesień 2017

September

September

„Live the City/ Leave the City”

reż. Jakub Skrzywanek

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Jacka, Dagny

PONIEDZIAŁEK

06.05 ⇄ 19.00
19.20 ● 07.12Monday
Montag

11

Wrzesień 2017

September

September

„Landszaft. Lekcja anatomii”

reż. Katarzyna Kalwat

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Eugeni, Aureliusza

ŚRODA

06.03 ⇄ 18.58
19.20 ● 07.12Wednesday
Mittwoch

13

Wrzesień 2017

September

September

„Simona, gdzie jesteś?”

reż. Tomasz Cymerman

Łaźnia Nowa

„Cienie, zmory, melancholie”

Teatr Wełmińskich

Albina, Nikodema

PIĄTEK

06.15 ⇄ 18.46
00.18 ● 16.04Friday
Freitag

15

Wrzesień 2017

September

September

„Szkola Utopii”

reż. Marek Chlanda, Marcin Chlanda

Łaźnia Nowa

„Syn ognia”

reż. Wojciech Klemm

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

15

Wrzesień 2017
September
September

PIĄTEK

Albina, Nikodema

Friday
Freitag

06.15 ⇄ 18.46
00.18 ● 16.04

„Czego nie widać”

reż. Maciej Wojtyszko

Teatr Bagatela

17

Wrzesień 2017
September
September

NIEDZIELA

Franciszka, Hildegardy

Sunday
Sonntag

06.18 ⇄ 18.41
01.30 ● 16.41

„Retro Porno Bajka”

reż. Lech Walicki

Teatr Bez Rzędów

„Kopiec Kościuszki. Serce odważnych”

reż. Krzysztof Garbaczewski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

„Śluby panieńskie”

reż. Krzysztof Pluskota

Krakowski Teatr Scena STU

18

Wrzesień 2017
September
September

PONIEDZIAŁEK

Irmy, Józefa

Monday
Montag

06.18 ⇄ 18.41
01.30 ● 16.41

„Trik Patryka”

reż. Mateusz Przyłęcki

Teatr Ludowy

20

Wrzesień 2017
September
September

ŚRODA

Filipiny, Eustachego

Wednesday
Mittwoch

06.23 ⇄ 18.34
05.12 ● 16.03

„Nowosielski. Byt/Nie/Subtelny”

reż. Anna Popiel

Łaźnia Nowa

Jonasza, Mateusza

CZWARTEK

06.23 ⇄ 18.34
05.12 ● 16.03Thursday
Donnerstag

21

Wrzesień 2017

September

September

„Rabacja”

reż. Jakub Roszkowski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Bogusława, Tekli

SOBOTA

06.28 ⇄ 18.30
08.42 ● 19.14Saturday
Samstag

23

Wrzesień 2017

September

September

„Ojcowie”

reż. Marcin Wierzchowski

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Michała, Michaliny

PIĄTEK

06.38 ⇄ 18.13
14.23 ● 23.10Friday
Freitag

29

Wrzesień 2017

September

September

„Sorry Polsko”

reż. Piotr Sieklucki

Teatr Nowy Proxima

Artura, Brunona

PIĄTEK

06.50 ⇄ 17.57
18.15 ● 07.27Friday
Freitag

6

Październik 2017

October

Oktober

„ZEMSTA Aleksander Fredro”

reż. Anna Augustynowicz

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

Marii, Marka

SOBOTA

06.52 ⇄ 17.55
18.15 ● 07.27Saturday
Samstag

7

Październik 2017

October

Oktober

„Menażeria”

reż. Wojciech Dawid Terechowicz

Teatr Hothaus

7

Październik 2017

October
Oktober

SOBOTA

Marii, Marka

Saturday
Samstag06.52 ☼ 17.55
18.15 ● 07.27

„Efekt”

reż. Agnieszka Glińska

Teatr AST (PWST)

„Weselisko”

reż. Jerzy Zoń

Teatr KTO

„Kometa”

reż. Teresa i Andrzej Wełmińscy

Teatr Wełmińskich, Teatr KTO

9

Październik 2017

October
Oktober

PONIEDZIAŁEK

Arnolda, Dionizego

Monday
Montag06.54 ☼ 17.52
18.15 ● 07.27

„Noce Waniliowych Myszy” („Tęcza Śmierci” odc. 9)

reż. Ana Nowicka

Teatr Barakah

14

Październik 2017

October
Oktober

SOBOTA

Alana, Kaliksta

Saturday
Samstag07.04 ☼ 17.39
23.19 ● 14.05

„Rewia Drag Queen's Life & Diamonds”

Teatr Barakah

17

Październik 2017

October
Oktober

WTOREK

Małgorzaty, Wiktora

Tuesday
Dienstag07.09 ☼ 17.32
02.57 ● 16.07

„Norma”

reż. Laco Adamik

Opera Krakowska

Pelagii, Piotra

CZWARTEK

07.11 ⇄ 17.30
02.57 ● 16.07Thursday
Donnerstag

19

Październik 2017

October

Oktober

„Zahipnotyzuj mnie – piosenki Zygmunta Koniecznego”

reż. Małgorzata Bogajewska

Teatr Ludowy

Filipa, Arlety

NIEDZIELA

07.18 ⇄ 17.22
08.40 ● 18.10Sunday
Sonntag

22

Październik 2017

October

Oktober

„Krakowiany, Krakowiany”

reż. Jadwiga Leśniak-Jankowska

Krakowska Opera Kameralna

Darii, Wilhelminy

ŚRODA

07.23 ⇄ 17.13
12.19 ● 20.58Wednesday
Mittwoch

25

Październik 2017

October

Oktober

„Kochanie, zabiłam nasze koty”

reż. Rafał Dziwisz

Teatr AST (PWST)

Lucjana, Ewarysta

CZWARTEK

07.24 ⇄ 17.12
12.19 ● 20.58Thursday
Donnerstag

26

Październik 2017

October

Oktober

„Szczęśliwe Piosenki Marka Grechuty”

reż. Andrzej Talkowski

Teatr Szczęście

Euzebij, Wioletty

NIEDZIELA

06.33 ⇄ 16.05
14.32 ● 00.03Sunday
Sonntag

29

Październik 2017

October

Oktober

„Zaśpiewam Wam com tam... Miau”

reż. Jacek Milczanowski

Teatr Proscenium

5

Listopad 2017

November

November

NIEDZIELA

Elżbiety, Sławomira

Sunday
Sonntag06.44 ☼ 15.56
16.43 ● 06.21

„Murzyni we Florencji”

reż. Iwona Kempa

Teatr Nowy Proxima

9

Listopad 2017

November

November

CZWARTEK

Ursyna, Todora

Thursday
Donnerstag06.51 ☼ 15.48
21.08 ● 12.06

„Bolesław Śmiały”

reż. Paweł Świątek

Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

11

Listopad 2017

November

November

SOBOTA

Marcina, Bartłomieja

Saturday
Samstag06.53 ☼ 15.47
21.08 ● 12.06

„Dzieci z Dworca ZOO”

reż. Sebastian Oberc

Teatr Barakah

18

Listopad 2017

November

November

SOBOTA

Romana, Klaudyny

Saturday
Samstag07.07 ☼ 15.34
06.29 ● 16.11

„Melancholia - tryptyk”

reż. Jakub Lewandowski

Krakowskie Centrum Choreograficzne

„FRASUNEK product of progressive unworking”

reż. Natalia Wilk, Jan Lorys

Krakowskie Centrum Choreograficzne

„What's that noise I hear when I shut my eyes really tightly?”

reż. Anna Kamińska, Aleksandra Słyż, Patryk Durski,

Przemysław Degórski

Krakowskie Centrum Choreograficzne

Flory, Emmy

PIĄTEK

07.17 ⇄ 15.27
11.36 ● 20.43Friday
Freitag

24

Listopad 2017
November
November

„Ja i Mick Jagger, czyli małpy uciekły z wrzaskiem”

reż. Grzegorz Kempinsky

Teatr Kontrabanda

Katarzyny, Erazma

SOBOTA

07.18 ⇄ 15.28
12.36 ● 21.42Saturday
Samstag

25

Listopad 2017
November
November

„Chicago”

reż. Wojciech Kościelniak

Teatr Variété

Delfiny, Sylwestra

NIEDZIELA

07.20 ⇄ 15.25
12.35 ● 22.54Sunday
Sonntag

26

Listopad 2017
November
November

„Śladami Rapsodyków”

Teatr Hagiograf

Natalii, Eligiusza

PIĄTEK

07.28 ⇄ 15.22
14.39 ● 03.50Friday
Freitag

1

Grudzień 2017
December
Dezember

„Sen o Lwowie

reż. Roman Kołakowski

Balet Dworski Cracovia Danza, Ardente Sole

Balbiny, Bibianny

SOBOTA

07.31 ⇄ 15.20
15.51 ● 06.32Saturday
Samstag

2

Grudzień 2017
December
Dezember

„Tożsamość Wila”

reż. Gabriela Muskała

Teatr Ludowy

5

Grudzień 2017
December
Dezember

WTOREK

Saby, Kryspina

Tuesday
Dienstag07.33 ☼ 15.19
17.40 ● 09.00

„Kuchenne zamieszania”

reż. Agata Rusin

Dziecięcy Teatrzyk Na Niby

8

Grudzień 2017
December
Dezember

PIĄTEK

Marii, Genowefy

Friday
Freitag07.37 ☼ 15.18
22.35 ● 11.54

„Jednoaktówki”

reż. Józef Opalski

Teatr Barakah

„New York... New York...”

insc. Bartłomiej Piotrowski

Teatr Vis à Vis

9

Grudzień 2017
December
Dezember

SOBOTA

Wiesława, Leokadii

Saturday
Samstag07.39 ☼ 15.18
23.48 ● 12.29

„Harnasie”

insc. i choreografia Leszek Rembowski

Balet Dworski Cracovia Danza

11

Grudzień 2017
December
Dezember

PONIEDZIAŁEK

Damazego, Waldemara

Monday
Montag07.40 ☼ 15.18
00.02 ● 12.43

„Raport z marzenia o Polsce”

reż. Jarosław Tochowicz

Scena Supernova, Stowarzyszenie NZS 1980

16

Grudzień 2017
December
Dezember

SOBOTA

Albiny, Zdzisławy

Saturday
Samstag07.45 ☼ 15.18
05.24 ● 14.43

„Kolęda, hej kolęda”

reż. Maria Bednarz

Adalex

Albiny, Zdzisław

SOBOTA

07.45 ⇄ 15.18
05.24 ● 14.43Saturday
Samstag

„MY|WY”

reż. Eryk Makohon

Krakowski Teatr Tańca

16

Grudzień 2017

December

Dezember

Olimpij, Łazarz

NIEDZIELA

07.45 ⇄ 15.18
06.25 ● 15.19Sunday
Sonntag

„Pimpinone”

reż. Waław Jankowski

Krakowska Opera Kameralna

17

Grudzień 2017

December

Dezember

Gracjana, Bogusław

PONIEDZIAŁEK

07.46 ⇄ 15.19
07.23 ● 15.57Monday
Montag

„Dziejba Leśna”

Teatr Ab Intra

18

Grudzień 2017

December

Dezember

Bogumiły, Dominika

ŚRODA

07.47 ⇄ 15.19
09.00 ● 17.36Wednesday
Mittwoch

„Jak pies z kotem... do Betlejem!”

reż. Jacek Milczanowski

Teatr Proscenium

20

Grudzień 2017

December

Dezember

Tomasza, Tomisław

CZWARTEK

07.48 ⇄ 15.20
09.39 ● 18.34Thursday
Donnerstag

„Kłamstwo”

reż. Henryk Jacek Schoen

Teatr Bagatela

21

Grudzień 2017

December

Dezember

„Nagrodził się Bóg Dziecina”

reż. Lucyna Bukalska, Iwona Boczniewicz

Scena „i”

STYCZEŃ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LUTY 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MARZEC 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KWIECIEŃ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAJ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

CZERWIEC 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

LIPIEC 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SIERPIEŃ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

WRZESIEŃ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

PAŹDZIERNIK 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

LISTOPAD 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

GRUDZIEŃ 2017

P	W	Ś	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Kalendarium wydarzeń cyklicznych 2017

Festiwal Opera Rara

18 stycznia - 10 lutego

Festiwal Teatrów dla Dzieci

30 stycznia - 10 lutego

Materia Prima. Międzynarodowy Festiwal Teatru Formy

18 lutego - 25 lutego

Dni Komedii Dell'arte

25 lutego - 4 marca

Festiwal Sztuki Aktorskiej

9 maja - 4 czerwca

Kroki. Międzynarodowy Festiwal Tańca Współczesnego

12 maja - 21 maja

Letni Festiwal Opery Krakowskiej

9 czerwca - 2 lipca

Noc Teatrów

17 czerwca - 18 czerwca

Letni Festiwal Komedii

w Teatrze Bagatela

23 czerwca - 13 sierpnia

Ulica. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych

5 lipca - 9 lipca

Krakowskie Miniatury Teatralne

5 lipca - 13 lipca

Festiwal Tańców Dworskich Cracovia Danza

30 lipca - 6 sierpnia

Festiwal STeN - Letni Festiwal Teatrów Nieinstytucjonalnych

13 sierpnia - 3 września

BaletOFFFestiwal

16 listopada - 19 listopada

Międzynarodowy Festiwal Teatralny Boska Komedia

9 grudnia - 16 grudnia

Wybrane premiery w 2018 roku



Balet Dworski Cracovia Danza

„Paderewski. Fantazja i legenda”



Dziecięcy Teatrzyk na Niby Sceny „i”

„Kuchenne zamieszanie”

reż. A. Rusin



Grupa Adalex

„Bawmy się”

„Zamyślenie nad ojczyzną – nowe”



Grupa Rafała Kmity

„Jeszcze nie pora nam spać”

reż. R. Kmita



Grupa Wokół Centrum

„Dobre wychowanie”

choreografia A. Moląg

„Trans_Miss(i)on”

choreografia I. Olszowska, F. Feher



Krakowska Opera Kameralna

„Pimpinone”

reż. W. Jankowski



Krakowski Teatr Tańca

„Glamour”

choreografia E. Makohon



KX

„Night Club Piekiełko Station”

reż. M. Rasiewicz



Narodowy Stary Teatr

im. H. Modrzejewskiej

„Rok z życia codziennego

w Europie Środkowo-Wschodniej”

reż. M. Strzępka

„Pierwiastek z minus jeden”

reż. A. Mandat

„Dom Bernardy A.”

reż. A. Radawski

„Masara”

reż. S. Mojsiejew

„Audiencja 89”

reż. T. Svoboda

„Gould”

reż. A. Walny



Scena „i”

„Brawo ja”

reż. J. Rudkowska

„Molier. O? Wa! Nie!!!”

reż. J. Rudkowska

**Scena Supernova**

„Powietrze pachnące jaśminem”

reż. J. Kowalik, M. Kujawa

„Dara, dzień Nowego Roku”

reż. J. Kowalik

„Raport z marzenia o Polsce”

reż. J. Tochowicz

„Świeczka zgasła”

reż. J. Kowalik

„Arabska noc”

reż. J. Kowalik

„Maraton w Nowym Jorku”

reż. J. Kowalik

**Scena Tańca Współczesnego**

„Więcej”

choreografia M. Skowron

„Nie wola, ni wolność”

choreografia W.D. Terechowicz

**Teatr Mumerus**

„Historyja barzo cudna.

Bunt upadłych aniołów”

reż. W. Hołdys

„Zmora”

reż. W. Hołdys

**Teatr Bagatela**

„Kłamstwo... o miłości”

reż. H.J. Schoen

„W'ariacje pożądania”

reż. R. Dziwisz

„Kotka na gorącym blaszanym dachu”

reż. D. Starczewski

„Ostatnie 300 metrów”

reż. B. Kulas

„Żyd”

reż. A. Błażewicz

**Teatr Bakalarz**

„Nienawiść”

reż. P. Budziński

„Sarenki”

P. Budziński

„W mrocznym domu”

**Teatr Barakah**

„Elling”

reż. A. Nowicka

„Teresa”

reż. P. Szarek

„Królowe Dancingu”

„Ja, Sendlerowa”

reż. A. Nowicka

„Noce waniliowych myszy. Odc. 10
Elementarz polskiego patrioty”
reż. A. Nowicka

„Noce waniliowych myszy. Odc. 11
Black szczyt”
reż. A. Nowicka



Teatr Bez Rzędów

„Zabawa na pełnym Mroźku”
reż. L. Walicki



Teatr Groteska

„Kto pocieszy pechowego nosorożca”
reż. L. Walicki

„Piękna i Bestia”
reż. J.J. Płoński

„Cudowna lampa Alladyna”
reż. W. Nurkowski



Teatr Hothaus

„Nie niewola ni wolność. W drodze do
niepodległości”

„Pełnia szczęścia”

„Po co było mi tu mieszkać”

„Przeboje wokalistyki klasycznej”



Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie

„Wyspiański. Koncert”
reż. E. Kaim

„Bóg mordy”
reż. M. Gierszał

„Kwiat mordy”
reż. J. Krofta

„Bajki robotów”
reż. A. Olsten

„Czarne papugi”
reż. M. Borczuch

„Kariera Artura Ui”
reż. R. Brzyk

„Stary Testament – Reanimacja”
reż. A. Duda-Gracz

„W ogień”
reż. W. Klemm



Teatr Loch Camelot

„6 sekund”

„Po drugiej stronie luster”

„Błądzącym jako drogowskaz”

„Hamulec bezpieczeństwa”

„Znaki Zodiaku”

„Urodziny, urodziny”

„Ponad ziemią”

„Do Nikąd”

„Kalendarz rodzinny...”



Teatr Ludowy

„Sędziowie”

reż. M. Bogajewska

„Panna Julia”

reż. R. Stępień

„Mistrz i Małgorzata”

reż. P. Passini

„Na początku i na końcu czasu”

reż. K. Deszcz

„Lokomotywą przez świat”

reż. M. Miklasz

„Gdy przyjdzie sen”

reż. M. Bogajewska

„Hańba”

reż. M. Wierzchowski

„Salto w tył”

reż. M. Prusak



Łaźnia Nowa

„Pluton p-brane”

reż. M. Pakuła

„Wałęsa w Kolonos”

reż. B. Szydłowski

„Konformista 2009”

reż. B. Szydłowski

„Miłosna wojna stulecia”

reż. E. Rysová



Teatr M.I.S.T.

„Upadek”

reż. S. Michno



Teatr Nikoli

„Dawno temu na Montmartre”



Teatr Nowy

„W najpiękniejszym mieście świata”

reż. P. Sieklucki

„Tęsknota”

reż. P. Sieklucki

„Nieważkość”

reż. W. Faruga

„Hipnotyzer”

reż. J. Hussakowski

„Wiedźmin. Turbolechita”

reż. P. Sieklucki

„Kobiety objaśniają mi świat”

reż. I. Kempa

„Akademia Pana Kleksa”

reż. P. Sieklucki

„Mała Syrenka”

reż. A. Błażewicz

**Teatr Odwrócony**

Czytanie w ciemności

– „Król Mrówek”

reż. Sz. Budzyk

„Córki King Konga”

reż. M. Łyko

„Forbidden Love”

reż. Sz. Budzyk

„Jak być kochaną”

reż. R. Szumski

„Kazimierz Wielki”

reż. Sz. Budzyk

„nuż w bzuhu, czyli narodziny idei”

reż. Sz. Budzyk

„Wyspa Wyspiański”

reż. Sz. Budzyk

**Teatr Praska 52**

„Kosztowny romans”

reż. J. Korwin-Kochanowski

„Ostatnia wola Papy”

reż. P. Mędrak, K. Galica

**Teatr Prima Aprilis**

„Spotkanie”

reż. M. Orzyłowski

**Krakowski Teatr Scena STU**

„Przybory Wasowskiego

Dom wyobraźni”

reż. Ł. Fijał

„Trucizna”

reż. M. Gierszał

„Wiedźmy”

reż. K. Jasiński

**Teatr ZUT**

„Dzień Walentego”

reż. W. Marcinkiewicz

**Théâtre de l'Entr'Acte**

„La bonbonnière”

reż. J. Błońska

**Trupa Komedianty**

„Dell'arte śmiechu warte”

„Koronkowa Rocznicą”

„Mieszczanin szlachcicem”

**Artina**

„Kij w mrowisku”

reż. J. Krzysztowska

TE AT RY

KRAKOWSKIE SCENY
NIEINSTYTUCJONALNE
– DIAGNOZA



Alicja Kędziora

Krakowskie sceny nieinstytucjonalne – diagnoza

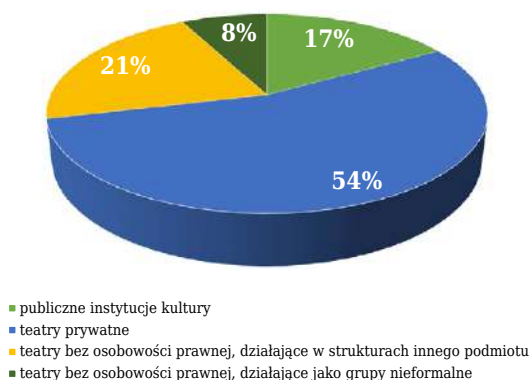
Tytułem wstępu

Pejzaż teatralny Krakowa po 1989 roku uległ zmianie nie tylko instytucjonalnej. Transformacja ustrojowa, decentralizacja kultury, powstawanie nowych i przekształcanie dotychczasowych teatrów spowodowały daleko idące zmiany także w wymiarze artystycznym. Ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej zdefiniowała podmioty, które mogą ubiegać się o dofinansowanie na realizację projektów teatralnych, co sklaryfikowało podstawy funkcjonowania wielu polskich scen¹. Oprócz teatrów for profit, licznie zaczęły powstawać fundacje oraz stowarzyszenia, których celami statutowymi stało się przygotowywanie i prezentowanie spektakli, kształtowanie kultury teatralnej, upowszechnianie wiedzy o artystycznych dokonaniach scen polskich.

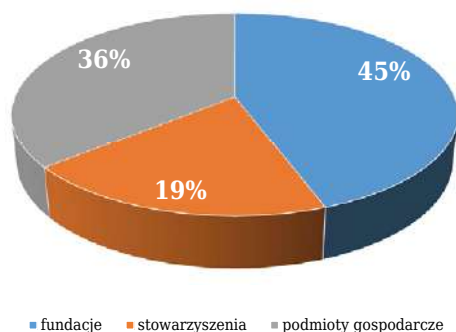
Na potrzeby niniejszego opracowania jako teatry nieinstytucjonalne zostały uznane wszystkie sceny niepubliczne², nie będące artystycznymi instytucjami kultury w rozumieniu przywołanej wyżej Ustawy. Będą to zatem: teatry prywatne, działające jako fundacje, stowarzyszenia i podmioty gospodarcze, oraz teatry nieposiadające osobowości prawnej, funkcjonujące w ramach instytucji kultury, placówki oświatowo-wychowawczej, uczelni wyższej, podmiotu gospodarczego, jak również teatry nieformalne.

¹ Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. 1991 nr 114 poz. 493 z późn. zm.).

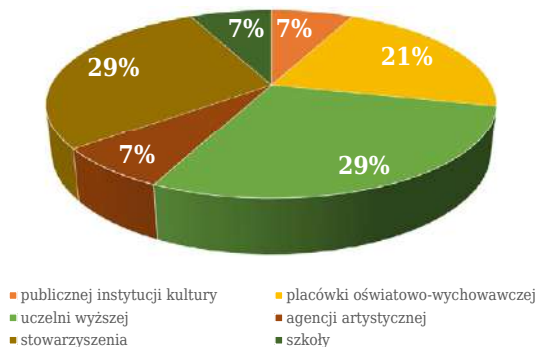
² Podział na teatry publiczne i niepubliczne zastosował m.in. Paweł Płoski w „Przeżyciach organizacyjnych teatru w Polsce w latach 1989-2009”, raporcie przygotowanym na potrzeby Kongresu Kultury 2009. Dostępny on-line: [http://www.kongreskultury.pl/library/File/RaportTeatr/teatr_raport_w.pelna\(1\).pdf](http://www.kongreskultury.pl/library/File/RaportTeatr/teatr_raport_w.pelna(1).pdf); data odczytu: 15 XII 2018.



Wykres nr 1. Status prawny teatru



Wykres nr 2. Struktura teatrów prywatnych



Wykres nr 3. Struktura teatrów bez osobowości prawnej, funkcjonujących w ramach innego podmiotu

Niniejszy artykuł jest prezentacją rezultatów badań, przeprowadzonych w listopadzie i grudniu 2018 roku, mających na celu weryfikację istniejących, artystycznie aktywnych teatrów nieinstytucjonalnych w Krakowie, zapoznanie z ich profilem artystycznym, strukturą organizacyjną, aktywnością poza Krakowem, częstotliwością przygotowywania premier, ilością przedstawień, największymi zagrożeniami dla ich istnienia oraz rozwoju.

W Krakowie funkcjonuje co najmniej 66 aktywnych artystycznie teatrów. Ponad połowa z nich (36, co stanowi 54,6% wszystkich organizacji) to teatry prywatne. 16 to fundacje, 7 – stowarzyszenia, 13 stanowią podmioty gospodarcze. Pozostałe 45,4% teatrów stanowią instytucje publiczne (11), teatry nie posiadające osobowości prawnej, działające w ramach instytucji kultury (1), placówki oświatowo-wychowawczej (3), organizacji pozarządowej (4), uczelni wyższej (4), szkoły (1), agencji artystycznej (1) oraz teatry nieformalne (5). Zatem 16,7% teatrów to artystyczne instytucje kultury, 83% – to sceny nieinstytucjonalne. Scen niepublicznych w Krakowie jest sześciokrotnie więcej niż teatrów publicznych.

Respondenci

Punktem wyjścia doboru respondentów jest dokumentacja opracowywana przez Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, publikowana rokrocznie w postaci książkowej, zatytułowanej „Teatr w Polsce”³, oraz w postaci bazy elektronicznej, dostępnej poprzez stronę internetową⁴. Na tej podstawie, ankiety dostarczono 84 teatrom. 29 z nich już nie istnieje. W badaniach wzięły udział 34 teatry nieinstytucjonalne. Pozostałe zespoły nie zgodziły się na wypełnienie ankiety bądź nie podjęły kon-

³ *Teatr w Polsce 2018 (dokumentacja sezonu 2016/2017)*, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, Warszawa 2018; *Teatr w Polsce 2017 (dokumentacja sezonu 2015/2016)*, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, Warszawa 2017.

⁴ <http://www.twp2018.e-teatr.pl/>; <http://www.twp2017.e-teatr.pl/>. Data odczytu: 15 grudnia 2018.

taktu, pomimo aktywności na tych mediach, za pomocą których kontaktowali się ankieterzy (21 teatrów). Respondenci odpowiadali na pytania zarówno zamknięte, jak i otwarte. Pytania zamknięte dawały uczestnikom badań możliwość wyboru jednej bądź wielu odpowiedzi. Niektóre z pytań także posiadały wagę, co pozwalało na ocenę zjawiska w skali punktowej.

W badaniach wzięły udział następujące teatry:

● Fundacje:

Grupa Adalex
Teatr Loch Camelot
Teatr Wełmińskich
Teatr Hothaus
Teatr Odwrócony
Teatr Barakah
Scena ATA Alicji Tanew (ankieta wypełniona częściowo)
„Ardente Sole”
Teatr Bez Rzędów
Scena Supernova
ITAN Integracyjny Teatr Aktora Niewidomego
Teatr M.I.S.T.
Krakowska Opera Kameralna
Teatr Cabaret

● Stowarzyszenia:

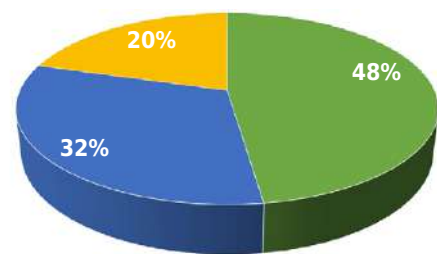
Krakowski Teatr Tańca
Stowarzyszenie Teatr Nowy
Stowarzyszenie Teatrów Nieinstytucjonalnych STeN
Stowarzyszenie Teatralne Numerus

● Podmioty gospodarcze:

sztuka na wynos
Teatr Komediantry
Teatr Nikoli

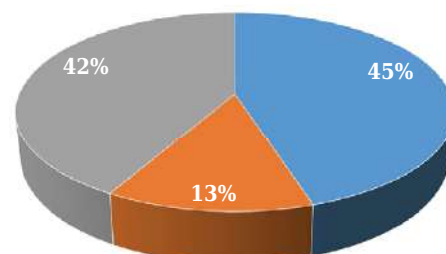
● Grupy nieformalne:

Teatr Tańca DF
Teatr Prima Aprilis
Zespół Artystyczny Artina
Grupa Rafała Kmity



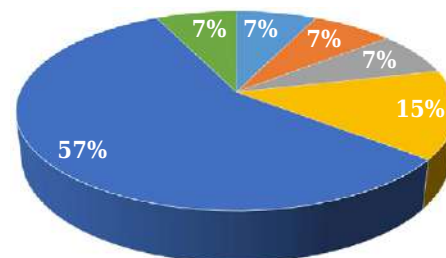
■ teatry prywatne
■ teatry bez osobowości prawnej, działające w strukturach innego podmiotu
■ teatry bez osobowości prawnej, działające jako grupy nieformalne

Wykres nr 4. Struktura teatrów, które wzięły udział w badaniu



■ fundacje ■ stowarzyszenia ■ podmioty gospodarcze

Wykres nr 5. Struktura teatrów prywatnych, które wzięły udział w badaniu



■ fundacja ■ agencja artystyczna ■ placówka oświatowo-wychowawcza
■ stowarzyszenie ■ uczelnia wyższa ■ publiczna instytucja kultury

Wykres nr 6. Struktura teatrów bez osobowości prawnej, funkcjonujących w ramach innego podmiotu, które wzięły udział w badaniu

● Teatry działające w strukturach innego podmiotu:

Théâtre de l'Entr'Acte
Scena Tańca Współczesnego
Teatr Graciarnia
Grupa Wokół Centrum KCC
Scena „i”
Teatr KX
Teatr Proscenium
Teatr Praska 52
Kabaret Piwnica pod Baranami

Teatry działające, które nie wzięły udziału w badaniach to:

● Fundacje:

Art Color Ballet
Teatr Figur Kraków

● Stowarzyszenia:

Teatr74

● Podmioty gospodarcze:

Teatr Szczęście
Teatr Stygmator
Teatr Piosenki Francuskiej
Teatr Vis à Vis
Teatr „Cracovia”
Teatr Hagiograf im. św. Teresy z Lisieux
Grupa Sic!
Teatr Współczesny w Krakowie

● Grupy nieformalne:

Teatr Kontrabanda

● Teatry działające w strukturach innego podmiotu:

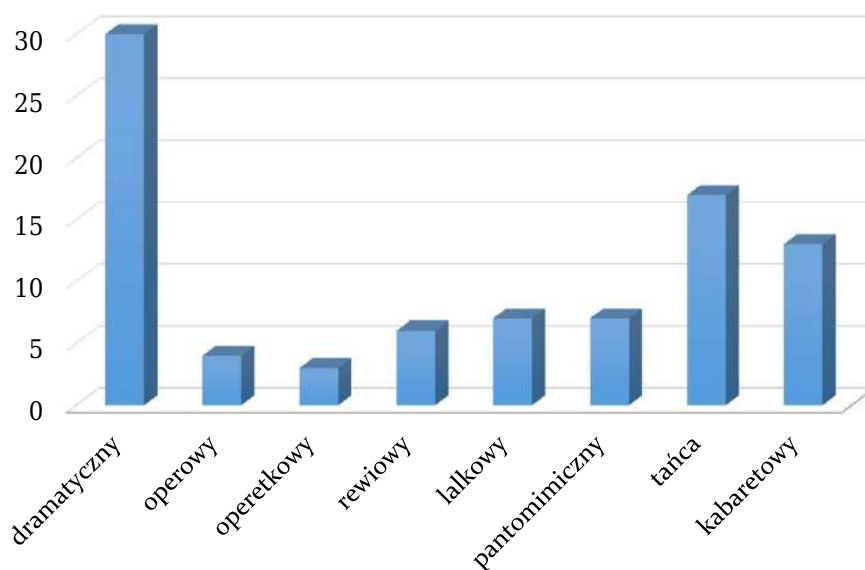
Teatr Umowny
Teatr Akademii Sztuk Teatralnych im. S. Wyspiańskiego
Teatr Bakalarz
Studio Teatralne Signum
Teatr Ab Intra
Teatr Żydowski

Daty powstania teatrów

1956	Kabaret Piwnica pod Baranami
1987	Scena „i”
1990	Teatr Tańca DF Teatr Nikoli
1991	Krakowska Opera Kameralna
1992	Théâtre de l`Entr`Acte
1993	Grupa Rafała Kmity
1994	Teatr MIST
1996	„Ardente Sole”
1998	Teatr Proscenium
1999	Stowarzyszenie Teatr Mumerus Stowarzyszenie Teatrów Nieinstytucjonalnych STeN
2000	Fundacja Grupa Adalex
2003	Scena Tańca Współczesnego
2004	Teatr Barakah
2006	Stowarzyszenie Teatr Nowy
2008	Zespół Artystyczny Artina Krakowski Teatr Tańca Trupa Komediany Teatr Bez Rzędów Teatr Hothaus
2009	Teatr Graciarnia
2010	Scena ATA Alicji Tanew
2011	Teatr Cabaret
2012	Teatr Odwrócony
2013	sztuka na wynos ITAN Integracyjny Teatr Aktora Niewidomego Teatr Loch Camelot
2014	Wokół Centrum KCC Teatr Wełmińskich Teatr Praska 52 Teatr KX
2015	Teatr Prima Aprilis
2017	Scena Supernova

Działalność artystyczna

Kategoryzacja artystyczna, dzieląca sceny ze względu na dominujący nurt estetyczny, jest zadaniem o wiele trudniejszym, niż przeprowadzenie podziału pod kątem formuły prawnej teatru. A klasyfikacja szczegółowa i definitywna, jak się wydaje, jest zadaniem

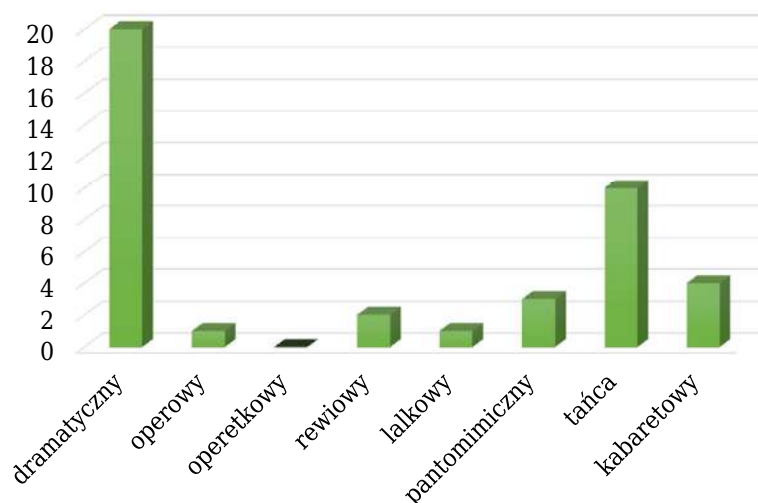


Wykres nr 7. Główny nurt działalności teatrów

niemożliwym i bezzasadnym. Każdy teatr, a nawet każde przedstawienie, jest tworem indywidualnym, jednostkowym i niepowtarzalnym. I chociaż teoretycy i historycy tworzą wiele podziałów, to mają one znaczenie głównie naukowe, gdyż pozwalają na uporządkowanie różnorodności teatralnego świata poprzez odnalezienie cech wspólnych poszczególnych wydarzeń teatralnych oraz aspektów odróżniających je od siebie. Z punktu widzenia publiczności teatralnej najistotniejsze są wrażenia estetyczne, doświadczane tu i teraz. Klasyfikacje gatunkowe teatru pozwalają go lepiej zrozumieć, odnaleźć jego metatekstualność, świadome nawiązania do innych dziedzin sztuki, tradycję, z której wyrósł. Są to jednak procesy wtórne wobec samego doświadczenia bycia w teatrze.

Badając charakter nieinstytucjonalnych teatrów Krakowa kategoryzacja gatunkowa jest o tyle narzędziem przydatnym, że pozwala na pokazanie, jakie struktury organizacyjne najlepiej odpowiadają określonym środkom wyrazu – operze, dramatowi, teatrowi cieni, pantomimie, teatrowi tańca czy rewii. Wymienione rodzaje teatru wymagają także określonej przestrzeni, artystów, wykształconych w odpowiednich dyscyplinach, zaplecza technicznego. W pytaniu, dotyczącym artystycznego profilu teatru, respondenci zostali poproszeni o zdefiniowanie w skali od 1 do 5 (1 – najmniej, 5 – największa) wagi, jaką przypisują poszczególnym nurtom swojej działalności. Ankietowani mogli zaznaczyć więcej odpowiedzi niż tylko jedną.

Zdecydowana większość respondentów zaznaczyła jako jeden z nurtów swojej działalności artystycznej dramat (88,2%). Drugim nurtem twórczości, definiującym krakowskie teatry nieinstytucjo-



Wykres nr 8. Główne nurty działalności teatrów (trzy najważniejsze)

nalne jest teatr tańca (38,2%), trzecim kabaret (34,38%). Oznaczając trzy najważniejsze kierunki aktywności, teatry także wskazały działalność dramatyczną (58,8%), taneczną (29,4%) oraz kabaretową (11,8%).

Kształt krakowskiej sceny nieinstytucjonalnej budowałyby zatem te trzy gatunki: dramat, taniec, kabaret. Zdecydowanie mniej jest teatrów, których wizerunek artystyczny wymaga odmiennych kwalifikacji i zdolności artystycznych, zwłaszcza wokalnych (opera, operetka, rewia), czy użycia konkretnych, wyspecjalizowanych rekwizytów (teatr lalkowy).

Respondenci mieli możliwość dopisania także kierunku artystycznego, który nie znalazł się w proponowanych odpowiedziach. Teatry wyszczególniły takie formuły jak: teatr formy, teatr poetycki, teatr fizyczny.

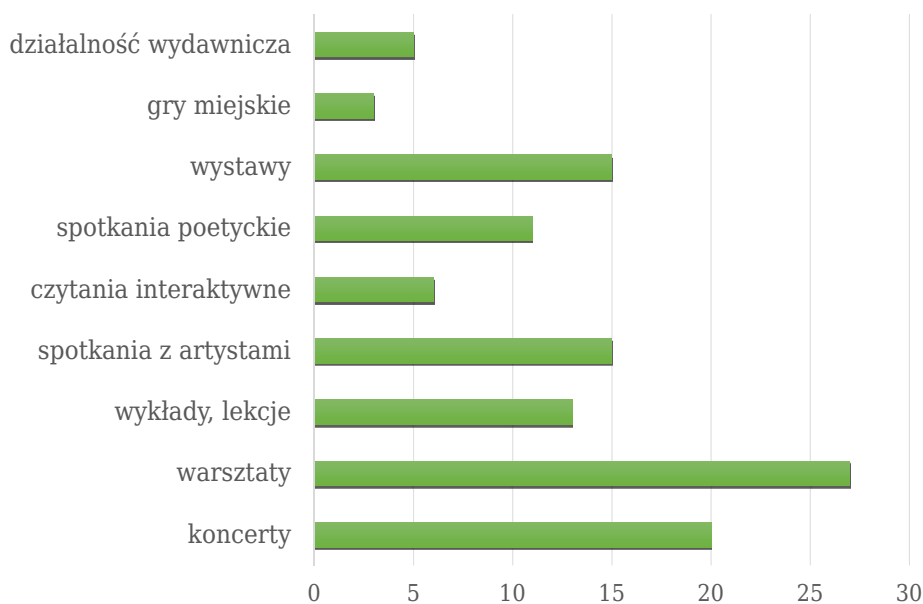
Odpowiedzi na to pytanie uwidaczniają różnorodność artystyczną scen, dążenie do interdyscyplinarności, bogactwo estetyczne teatralnego życia Krakowa. Ponad połowa respondentów zaznaczyła w tym pytaniu więcej niż jedną odpowiedź (58,8%), co ukazuje, że teatry przygotowują różne spektakle (dramatyczne, taneczne, lalkowe), z drugiej strony jednak dowodzi – i to ten wymiar jest dominujący – użycie wielości środków wyrazu w samym przedstawieniu: łączenie dramatu z tańcem, tańca z pantomimą czy rewii z kabaretem. Zespoły, które wykazały jeden nurt twórczości jako dominujący, reprezentują te dziedziny teatru, które gatunkowo kształtowały się najdłużej: teatr tańca (3), kabaret (1) czy teatry pantomimy (3). 7 zespołów określiło swoją działalność jednoznacznie jako dramatyczną.

Działalność suplementarna teatrów

Oprócz realizacji i eksploatacji spektakli, teatry prowadzą także inną działalność kulturalną. Najczęstszą z nich jest organizacja warsztatów oraz koncertów. 79,4% teatrów deklaruje organizowanie warsztatów, 58,8% koncertów, 44,1% wystaw i spotkań z artystami. 38,2% teatrów przeprowadza wykłady na temat teatru bądź lekcje teatralne, 32,4% – spotkania poetyckie. Najmniejszym powodzeniem cieszą się czytania interaktywne (17,6% teatrów), działalność wydawnicza (14,7%) oraz gry miejskie (8,3%).

Deklarowany odbiorca teatru nieinstytucjonalnego

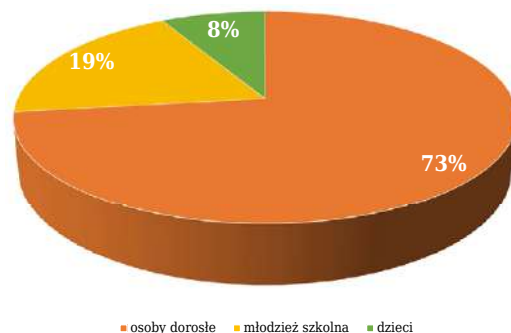
Krakowskie teatry nieinstytucjonalne nie prowadzą badań struktury publiczności, uczęszczającej na organizowane przezeń spektakle. Niemniej jednak każde z przedstawień posiada odbiorcę docelowego, do którego jest ono adresowane. Odpowiedzi udzielone przez respondentów na pytanie, dotyczące deklarowanego odbiorcy teatru, potwierdzają – częściowo wynikający z artystycznego charakteru scen – status widza. Oferta nieinstytucjonalnych teatrów jest adresowana przede wszystkim do osób dorosłych (określonych w ankiecie jako dorośli, młodzież akademicka i seniorzy), którzy stanowią łącznie 73% wszystkich odbiorców. Jedynie 8% projektów,



Wykres nr 9. Działalność suplementarna teatrów

realizowanych przez badane jednostki, jest przeznaczonych dla najmłodszej publiczności, a 19% dla młodzieży szkolnej.

Respondenci byli pytani o adresatów wszystkich swoich działań, a nie tylko przedstawień (vide: Wykres nr 9). Analiza repertuarów badanych teatrów (oraz odpowiedzi na pytanie o najważniejsze osiągnięcie artystyczne) potwierdza, iż na afiszu dominują przedstawienia dla osób dorosłych, niemniej jednak szereg projektów innych niż spektakle jest nastawionych na określoną grupę wiekową (np. projekt „60+ Nowy Wiek Kultury” oraz „Be Brave. Młodzi w kulturze” Teatru Nowego).



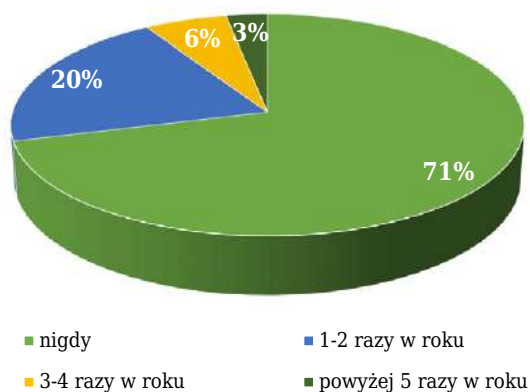
Wykres nr 10. Deklarowany odbiorca

	1-5%	6-10%	11-25%	26-50%	51-75%	76-100%
dorośli			xxx	xxxxxxxxxxxxx	xxxxxx x	xxxxxx xxxxxx xxxx
seniorzy	xxx	xx	xxxxxx	xxxxxxxxxxxxx	xxx	xxxxxx
młodzież akademicka			xxxxxxxxxx	xxxxxxxxxx	xxxxxx xxx	xx xxxxxx
młodzież szkolna	x	xxxxxx	xxxxxxxxxxxxx	xxxxxx	xxxx	xxx
dzieci	xx	xxxxxx	xxx	xxx	x	x

Tabela nr 1. Deklarowany odbiorca – struktura odpowiedzi

Uczestnictwo teatrów nieinstytucjonalnych w festiwalach i konkursach

Jedną z ważnych dziedzin aktywności artystycznej teatrów nieinstytucjonalnych jest prezentacja spektakli podczas festiwalu i konkursów teatralnych. Jedynie 4 z wszystkich przebadanych teatrów nie biorą udziału w festiwalach teatralnych. Zdecydowana większość (21) uczestniczy w tych wydarzeniach 1 bądź 2 razy w roku, 6 teatrów 3 albo 4 razy, a 3 sceny uczestniczą w festiwalach powyżej 5 razy w roku.



Wykres nr 11. Uczestnictwo w festiwalach

Wymieniane przez respondentów festiwale to:

- Barokowe Ogrody Sztuki (Białystok)
- Biennale Sztuki dla Dziecka (Poznań)
- Dni Komedii Dell'arte (Kraków)
- Dni Sztuki Współczesnej (Białystok)
- Festiwal Kalejdoskop (Białystok)
- Festiwal Legend Lubelskich (Lublin)
- Festiwal Rozruchy (Kraków)
- Festiwal Sztuk Dawnych (Białystok)
- Festiwal Sztuki Mimu (Warszawa)
- Festiwal Sztuki Teatralnej (Rybnik)
- Festiwal Tańca Współczesnego KROKI (Kraków)
- Festiwal Tańców Dworskich „Cracovia Danza” (Kraków)
- Festiwal Teatralny Pierwszy Kontakt (Toruń)
- Festiwal Teatrów Niewielkich (Lublin)
- Festiwal Teatru Dokumentalnego i Rezydencja Artystyczna Sopot Non-fiction (Sopot)
- Festiwal Trybunały Kabaretowe (Piotrków Trybunalski)
- Festiwal Źródła Pamięci: Szajna, Grotowski, Kantor (Rzeszów)
- Galimatias. Ogólnopolski Przegląd Teatrów Niesfornych (Teresin)
- Gdański Festiwal Tańca (Gdańsk)
- Improfest. Międzynarodowy Festiwal Improwizacji Scenicznej (Kraków)
- Jeleniogórskie Spotkania Teatralne (Jelenia Góra)
- Kaliskie Spotkania Teatralne. Festiwal Sztuki Aktorskiej (Kalisz)
- Katowicki Karnawał Komedii (Katowice)
- Kontr-Akcja. Krakowska Otwarta Nowa Taneczna Akcja i ReAKCJA (Kraków)
- Kontrapunkt (Szczecin)
- Krakowskie Spotkania BaletOFFFowe (Kraków)
- Letni Festiwal Teatrów Nieinstytucjonalnych STeN (Kraków)
- Malta Festival (Poznań)
- Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca (Lublin)
- Międzynarodowy Festiwal Artystycznych Działań Ulicznych „La Strada” (Kalisz)
- Międzynarodowy Festiwal Sztuka Ulicy (Warszawa)
- Międzynarodowy Festiwal Teatralny Boska Komedia (Kraków)
- Międzynarodowy Festiwal Teatralny Demoludy (Olsztyn)
- Międzynarodowy Festiwal Teatrów i Kultury Awangardowej „Pestka” (Jelenia Góra)
- Międzynarodowy Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA (Gdańsk)
- Ogólnopolska Biesiada Teatralna (Horyniec Zdrój)

- Ogólnopolski Festiwal Komедии Talia (Tarnów)
- Ogólnopolski Festiwal Młodych Alchemia Teatru (Kraków)
- Ogólnopolski Festiwal Teatralny Blackout (Wołomin)
- Ogólnopolski Festiwal Teatrów Jednego Aktora (Wrocław)
- Ogólnopolski Festiwal Teatrów Niezależnych (Ostrów Wielkopolski)
- Ogólnopolski Przegląd Teatrów Studenckich i Niszowych Epizod (Kraków)
- Ogólnopolskie Spotkania Teatralne Młodych „Czwarta Ściana” (Turek)
- Polska w IMCE (Warszawa)
- Przegląd Artystyczny Młodzieży Ck Art (Gdów)
- Przegląd Małych Form Teatralnych. Letnia Scena (Łódź)
- Różewicz Open Festiwal (Radomsko)
- Scena Wolności (Słupsk)
- Spotkania Teatralne Innowica (Nowica)
- Szczecińskie Spotkania Teatralne Kontakt (Szczecin)
- Śmiech Nocy Letniej (Kraków)
- Top OFF Festival (Tychy)
- ULICA. Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych (Kraków)
- Warszawskie Spotkania Teatralne (Warszawa)
- Wojewódzki Festiwal Teatralnych Zespołów Dziecięcych i Młodzieżowych „Proscenium” (Siemianowice Śląskie)
- Zamojskie Lato Teatralne (Zamość)

Do najczęściej powtarzających się w odpowiedziach festiwali należą: Ogólnopolski Festiwal Komедии Talia, Festiwal Tańca Współczesnego KROKI, Katowicki Karnawał Komедии, Krakowskie Spotkania BaletOFFowe, Letni Festiwal STeN, Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych, Top OFF Festival. Nie wszystkie festiwale, w których brali udział respondenci nadal są organizowane. Zdecydowana większość z nich jest także wydarzeniami nieznanymi szerszej publiczności, o zasięgu lokalnym.

Liczba festiwali teatralnych, w których biorą udział krakowskie teatry nieinstytucjonalne jest bardzo wysoka, wyższa niż liczba wszystkich teatrów miasta. Wynika to ze specyfiki małych teatrów, często nieznanymi, które traktują przeglądy jako możliwość nawiązania kontaktów w środowisku teatralnym oraz pokazania swojej twórczości szerszemu gronu widzów. W zdecydowanej mierze są to festiwale polskie, co koreluje z charakterem większości scen nieinstytucjonalnych (dramatycznym). Respondenci wymienili trzynastę festiwali krakowskich, co stanowi 23,2% wszystkich festiwali polskich, odnotowanych w udzielonych ankietach.

Teatry, które wzięły udział w badaniach, zadeklarowały także (choć na o wiele mniejszą skalę) udział w festiwalach zagranicznych. Były to:

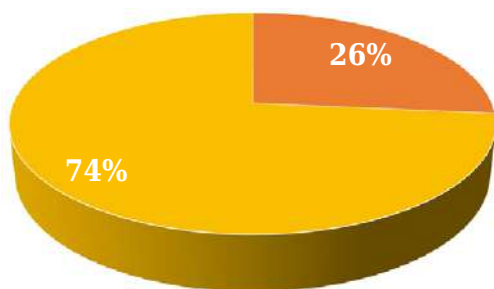
- Bitei (Mołdawia)
- Edinburgh Festival Fringe (Edynburg)
- Festival di Morgana (Palermo)
- Festiwal Teatrów Ulicznych „Лица Улиц” (Jekaterynburg)
- Grafiti (Luksemburg)
- International Festival of Theatre (Tirana)
- International Festival of Theatre „BABEL F.A.S.T” (Târgoviște)
- International Theatre Festival „Apostrof” (Praga)
- Międzynarodowy Festiwal „Aktor Europy” (Mołdawia)
- Międzynarodowy Festiwal „Comediada” (Odessa)
- Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Белая Вежа” (Brześć)
- Sibi Fest (Rumunia)
- Turlg (Liège)

Największą szansę zaprezentowania swojej twórczości na scenie międzynarodowej mają teatry tańca oraz teatry uliczne, co wynika z naturalnego, pozalingwistycznego wymiaru ich aktywności. Niemniej jednak ten charakter twórczości jest nadal dziedziną niszą. Przywołane w odpowiedziach festiwale są przede wszystkim wydarzeniami, które gromadzą twórców teatru dramatycznego. Udział w przeglądach zagranicznych jest także o wiele bardziej kosztochłonny niż prezentacja podczas wydarzeń rodzimych, co zamyka drogę wielu scenom nieinstytucjonalnym do pokazania swojej twórczości poza granicami kraju.

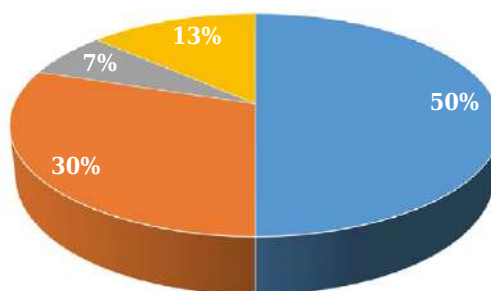
Niemalże trzy czwarte teatrów (25), biorących udział w badaniu, nigdy nie przystąpiło do konkursu artystycznego. Przyczyn takiego stanu rzeczy należy upatrywać przede wszystkim w dużo mniejszej liczbie samych konkursów teatralnych. Udział w festiwalu jest zarazem zgodą na poddanie się ocenie (traktowanej jako wtórna wobec samej możliwości wystąpienia podczas festiwalu). Jest to inny proces niż wzięcie udziału w konkursie, co z natury rzeczy oznacza rywalizację.

Konkursy teatralne, w których występowały badane zespoły, to:

- Giełda Teatralna
- Klasyka Żywa
- The Best OFF
- Tyskie Spotkania Teatralne
- Solo&Duo (Budapeszt)
- Ogólnopolski Konkurs Recytatorski
- Konkurs Teatrów Tańca w Kielcach
- Ogólnopolski Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej



Wykres nr 12. Udział teatrów nieinstytucjonalnych w konkursach artystycznych



Wykres nr 13. Zasięg teatrów nieinstytucjonalnych

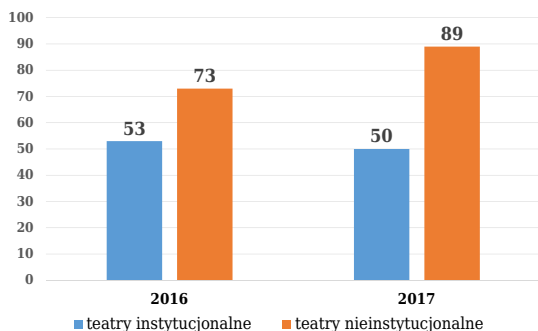
Zasięg działalności teatru

Udział w festiwalach teatralnych i konkursach – podobnie jak wizyty studyjne zespołów w innych placówkach, także zagranicznych, czy występy gościnne – decyduje o zasięgu oddziaływania teatru. Połowa badanych zespołów uważa, że ich twórczość oddziałuje na skalę międzynarodową, co patrząc na stosunkowo niewielką liczbę scen, występujących podczas przeglądów zagranicznych, może zaskakiwać. Niemniej jednak duża liczba festiwali krajowych jest wydarzeniami międzynarodowymi o niezwyklej wręcz popularności (w tym chociażby krakowskie wydarzenia, takie jak Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych). Teatry nieinstytucjonalne chętnie realizują także koprodukcje z artystami lub zespołami zagranicznymi. Od 1992 roku funkcjonuje w Krakowie teatr wystawiający sztuki w języku francuskim Théâtre de l'Entr'Acte. Wszystko to zwiększa oraz różnicuje strukturę widowni krakowskich scen niepublicznych.

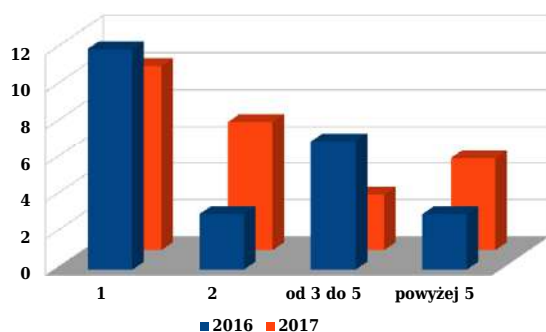
9 respondentów określiło zasięg oddziaływania swoich scen jako ogólnopolski, 2 – na skalę województwa, a 4 – jedynie miasta. Żaden z teatrów nie zawęził oddziaływania tylko do jednej z dzielnic Krakowa, chociaż dwa z nich podkreśliły, że ich aktywność jest nakierowana przede wszystkim na mieszkańców Nowej Huty (1) i Kazimierza (1).

Premiery i przedstawienia w liczbach

Analiza repertuarów wszystkich teatrów krakowskich, które udało się zidentyfikować podczas przeprowadzania badań, ukazuje, że



Wykres nr 14. Krakowskie premiery teatralne w 2016 i 2017 roku



Wykres nr 15. Roczna liczba premier w krakowskich teatrach nieinstytucjonalnych



Wykres nr 16. Liczba przedstawień w krakowskich teatrach nieinstytucjonalnych

premiery w tym mieście odbywają się z częstotliwością co 69,5 godziny w 2016 roku i co 61,5 godziny w 2017 roku. 11 teatrów instytucjonalnych przygotowało odpowiednio: 53 i 50 premier. 55 scen nieinstytucjonalnych – 73 premiery w 2016 roku i 89 w 2017. Radykalna różnica w liczbie teatrów publicznych i niepublicznych nie przekłada się na liczbę przygotowanych spektakli.

48% krakowskich teatrów nieinstytucjonalnych w 2016 roku oraz 40% w 2017 roku przygotowało tylko jedną premierę rocznie. W 2016 roku 12% scen miało po 2 premiery, 28% od 3 do 5 i 12% powyżej 5. W roku kolejnym, odnotowano różnicę w ilości teatrów, które zorganizowały po 2 premiery. Ich liczba wzrosła o 16% kosztem teatrów przygotowujących od 3 do 5 premier (12%). W roku 2017, 20% teatrów zrealizowało ponad 5 premier. Zarówno w 2016 roku, jak i w 2017, 10 teatrów nie przygotowało żadnej premiery, co nie oznacza, że nie prezentowały przedstawień. Eksploatowały wówczas sztuki, mające premiery przed 2016 rokiem, podobnie zresztą, jak i zespoły, które w latach 2016-2017 przygotowały spektakle premierowe. W repertuarach wszystkich teatrów znajdują się zarówno sztuki nowe, jak i starsze. Niektóre z teatrów szczytą się utrzymywaniem spektaklu na afiszu przez kilkanaście lat.

Liczba premier teatralnych przekłada się liczbę przedstawień w skali roku. 26% teatrów deklaruje, że ilość prezentowanych przez nich przedstawień mieści się w granicy od 30 do 50 rocznie, 23% teatrów występuje mniej niż 10 razy. Od 10 do 20 razy rocznie występuje 16% zespołów. Taki sam procent scen deklaruje wystawianie przedstawień od 50 do 100 razy w skali roku. Poza dwoma największymi scenami, teatry nieinstytucjonalne nie wystawiają rocznie więcej niż 150 spektakli.

⁵ 3 teatry nie udzieliły odpowiedzi na to pytanie.

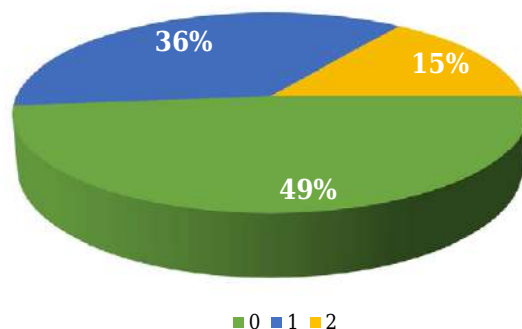
Publiczność w teatrach nieinstytucjonalnych

Frekwencja publiczności na spektaklach badanych teatrów jest uzależniona od wynajmowanej bądź użyczanej sceny. Połowa ankietowanych teatrów nie ma własnej sceny. Ta połowa, która deklaruje posiadanie własnej sali, to w 82% teatry działające w strukturach innych podmiotów. Teatry podległe pod instytucje publiczne, stowarzyszenia czy uczelnie wyższe korzystają z gościnności organizacji macierzystej. Pozostałe zespoły są zmuszone do użytkowania przestrzeni innych teatrów czy domów kultury. W tym kontekście nie dziwi chęć, z jaką teatry wyjeżdżają ze spektaklami na festiwale. Wówczas przestrzeń na wystawienie przedstawienia jest udostępniana nieodpłatnie.

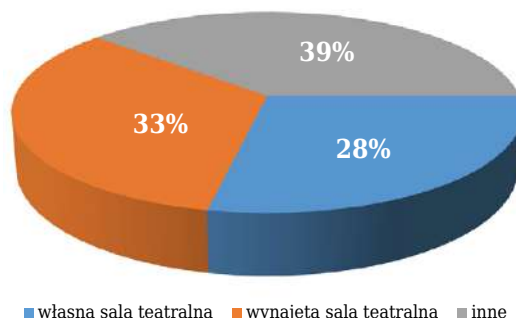
Podkreślić należy, że posiadanie sali teatralnej nie jest równoznaczne z prezentowaniem na niej spektakli. 5 teatrów, dysponujących taką przestrzenią z różnych względów (pojemność, rozmiary sceny, odległość od centrum miasta, innych charakter widowisk, np. uliczny, i in.), wykorzystuje ją jedynie w celu przygotowania spektaklu, a na jego prezentację przeznaczając już inne miejsce (także festiwalowe).

Teatry, które nie posiadają siedziby, występują na scenach, za które najczęściej są zmuszone zapłacić. Po takie rozwiązanie sięga większość nieinstytucjonalnych teatrów krakowskich (14 z 17 teatrów, odpowiadających na to pytanie). 5 teatrów zadeklarowało, że scena na potrzeby prób i przedstawień jest im użyczana nieodpłatnie, 4 – że użyczają salę na zasadzie barteru. Kilku respondentów zaznaczyło więcej niż jedną odpowiedź, uzależniając sposób pozyskania sali od charakteru realizowanego spektaklu i docelowej grupy odbiorców.

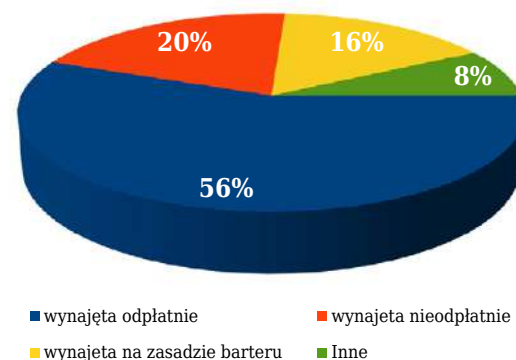
Posiadanie bądź nieposiadanie własnej sceny oraz korzystanie z funduszy publicznych (w formie dotacji celowych) ma wpływ na to, czy spektakle są biletowane. Taką formułę deklaruje 47% teatrów nieinstytucjonalnych (22). 40% (19) badanych prezentuje przedstawienia nieodpłatnie.



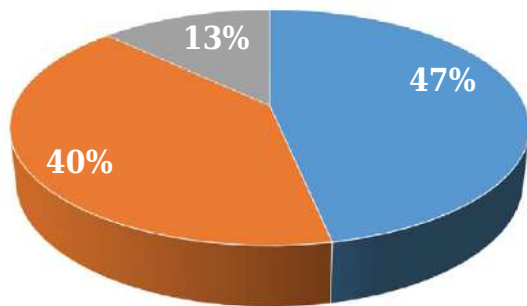
Wykres nr 17. Liczba własnych sal (scen) teatralnych



Wykres nr 18. Miejsce przedstawień teatralnych



Wykres nr 19. Zasada wynajęcia sali teatralnej



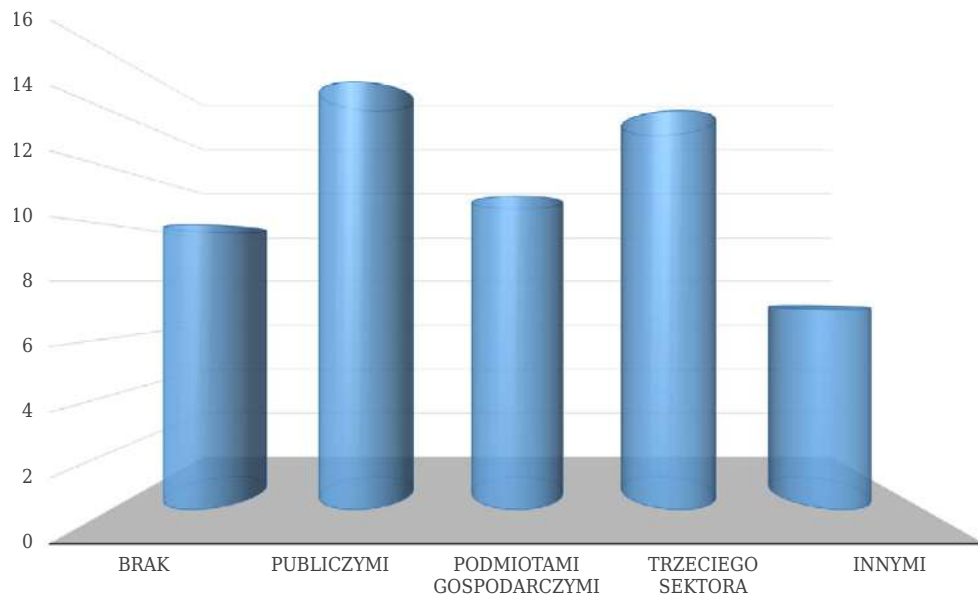
■ odpłatne ■ nieodpłatne ■ inne

Wykres nr 20. Bilety w krakowskich teatrach nieinstytucjonalnych

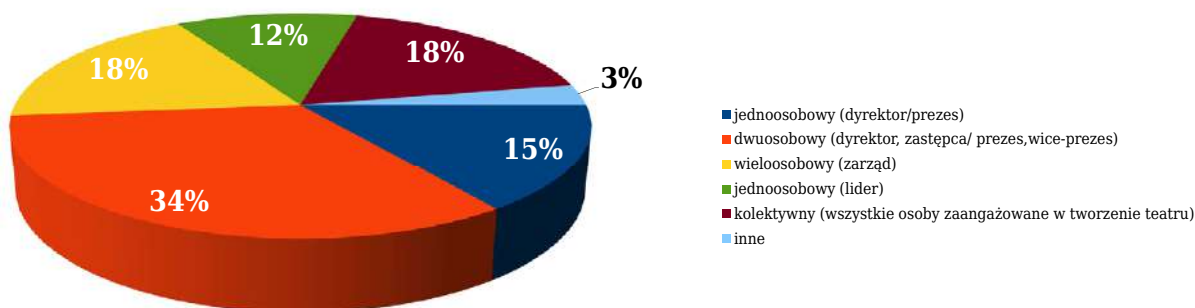
Kilka scen wprowadziło metodę Pay What You Want. To zasada, wedle której widz sam określa, jak wysoko ceni (i jak tę ocenę przekłada na koszt biletu) spektakl. Podobnie, jak w pytaniu poprzednim, to charakter wydarzenia oraz odbiorca determinują, czy udział w przedstawieniu jest odpłatny, czy też nie. Kilka teatrów prezentuje przedstawienia zarówno za opłatą, jak i za darmo.

Współpraca artystyczna z teatrami

Liczba zrealizowanych premier oraz spektakli (przypomnijmy, badania dotyczą lat 2016 i 2017) wynika nie tylko z artystycznych chęci zespołów, ale także z ich współpracy z innymi scenami, zwłaszcza w zakresie użyczenia sali na próby oraz przedstawienia. Jedynie 18% krakowskich teatrów niepublicznych zadeklarowało, że w ogóle nie współpracuje z innymi teatrami. Zdecydowana większość zespołów nawiązuje kontakty ze scenami instytucjonalnymi (26%) oraz organizacjami pozarządowymi (25%), nieco mniej z teatrami, będącymi podmiotami gospodarczymi (19%).



Wykres nr 21. Współpraca krakowskich teatrów nieinstytucjonalnych z innymi scenami



Wykres nr 22. Sposób zarządzania teatrem

Zespoły nawiązują współpracę także z organizacjami, dla których działalność teatralna nie jest główną aktywnością (inne = 12%).

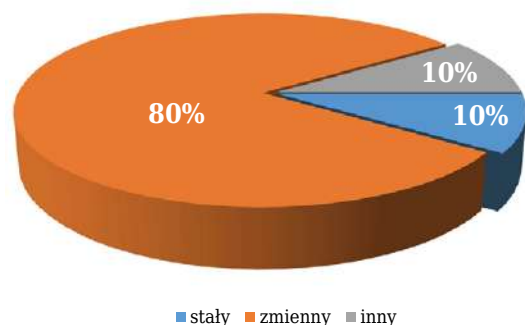
Odpowiadając na to pytanie respondenci mogli zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź, bowiem deklarowana współpraca jest zjawiskiem częstym i przebiega na różnych płaszczyznach, takich jak wynajęcie sali, ale także koprodukcja przedstawień, prowadzenie warsztatów (zwłaszcza z zakresu teatru tańca), udział w spotkaniach, festiwalach. Środowisko teatralne nie jest środowiskiem hermetycznym, wzajemna współpraca w przypadku scen nie nastawionych na działalność komercyjną (taką jak najczęstsze: organizacja widowisk dla dzieci, obsługa wydarzeń jako impreza towarzysząca) jest nie tylko naturalna, ale także pożądana.

Organizacja i zarządzanie krakowskimi teatrami nieinstytucjonalnymi

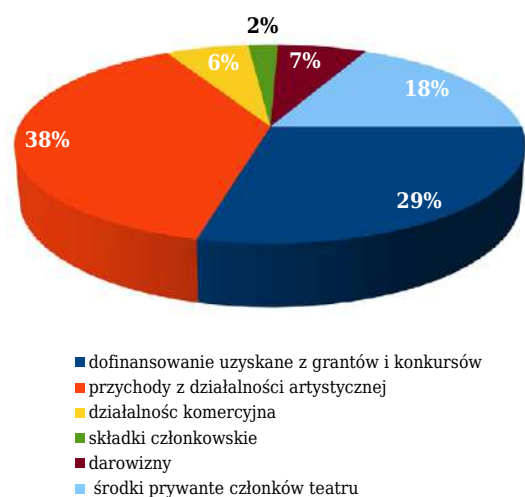
Krakowskimi scenami nieinstytucjonalnymi najczęściej kierują duety (dyrektor wraz zastępcą, prezes wraz z wiceprezesem oraz dwoje dyrektorów w przypadku jednej krakowskiej sceny) – taką formę deklaruje 11 teatrów, które wzięło udział w badaniach. W 9 teatrach funkcjonuje system kierownictwa jednoosobowego (teatrem wówczas kieruje albo dyrektor/prezes albo lider). W 12 zespołach decyzje podejmowane są wspólnie przez wszystkich członków teatru.

Niewiele teatrów nieinstytucjonalnych może sobie pozwolić na pracę w stałym zespole. Brak siedziby, a zwłaszcza brak stałego finansowania powodują, że każdy realizowany projekt gromadzi odmienny zespół aktorski. Jedynie 3 teatry deklarują posiadanie

⁶ 2 teatry nie udzieliły odpowiedzi na to pytanie.



Wykres nr 23. Zespół aktorski



Wykres nr 24. Struktura finansowania

stałego zespołu aktorskiego. 3 inne teatry potwierdzają, że wykazują dążenia do utrzymania stałego zespołu, jednakże nawet małoobsadowe spektakle wymagają od nich doangażowywania artystów. 25 badanych teatrów nie posiada stałego zespołu aktorskiego. 3 zespoły nie odpowiedziały na to pytanie, chociaż analiza materiałów zastanych jednoznacznie potwierdza, że pracują one także bez stałego zespołu, a każde nowe przedstawienie gromadzi nowych wykonawców.

Brak siedziby, stałego finansowania oraz (a może zwłaszcza) stałego zespołu powodują, że teatry nieinstytucjonalne są często zjawiskami efemerycznymi, pojawiającymi się na teatralnej mapie Krakowa incydentalnie, w związku z okazjonalnym projektem, realizowanym w związku z udziałem w festiwalu, otrzymaną dotacją, zaproszeniem przez instytucję do współpracy. Są to także przyczyny, dla których spektakle są rzadko i krótko eksploatowane.

Działalność teatralna z konieczności nie jest jedyną aktywnością artystów, 55 teatrów nieinstytucjonalnych, działających nieprzerwanie przez kilka, a nawet kilkanaście lat (zwłaszcza teatry działające jako NGO's oraz nieformalne) są zatem fenomenem. Stanowią o niezwyklej determinacji artystów, co potwierdza chociażby struktura finansowania tych zespołów. Koszty przedstawień są pokrywane nie tylko z przychodów z działalności artystycznej oraz otrzymywanych dotacji, ale także ze środków własnych oraz darowizn.

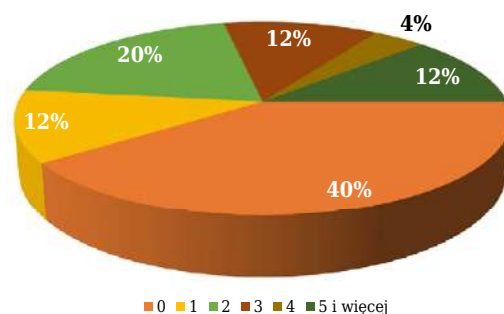
Teatry działające w ramach innych podmiotów korzystają z dotacji (podmiotowych bądź celowych), przyznawanych organizacjom macierzystym. 38% przychodów teatrów nieinstytucjonalnych pochodzi z działalności artystycznej, 29% z dotacji celowych, aż 18% ze środków własnych i 7% z darowizn. Jedynie 6% badanych teatrów potwierdza, że aby utrzymać teatr, prowadzi działalność komercyjną. Zważywszy na strukturę zatrudnienia, zauważyć należy, że wiele spektakli jest przygotowywanych bezkosztowo, środkami własnymi artystów, nieodpłatnie, w użyczonej sali. Z wszystkich teatrów, które

wzięły udział w badaniach, tylko 6 deklaruje, że zatrudnia w ogóle jakichkolwiek pracowników na umowę o pracę na stanowiskach artystycznych (każdy z teatrów zaznaczył przedział od 1 do 4), a 9 – nieartystycznych (8 teatrów zaznaczyło przedział od 1 do 4 pracowników, a 1 teatr przedział od 5 do 10 pracowników). Są to największe teatry niepubliczne w Krakowie. 7 teatrów nie zatrudnia artystów na umowy cywilnoprawne, a w 11 nikt nie pracuje w ramach wolontariatu, praktyki bądź stażu. Pozostałe badane sceny deklarują zatrudnianie w ramach umów cywilnoprawnych zarówno pracowników artystycznych (77% badanych), jak i nieartystycznych (68%). 63% teatrów nieinstytucjonalnych przyjmuje artystów na staże i praktyki bądź zawiera z nimi umowy wolontariackie. 52% w takiej formule zatrudnia pracowników nieartystycznych.

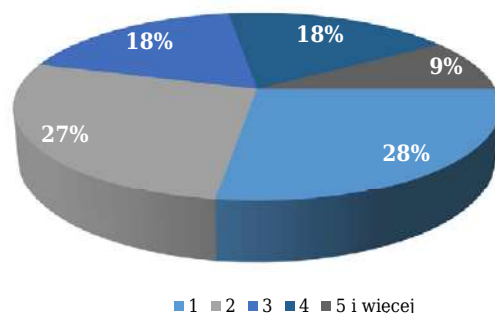
Ważnym źródłem utrzymania teatrów i produkowania przezeń spektakli są dotacje pozyskane w ramach grantów i konkursów. 60% badanych teatrów potwierdziło, że w 2016 roku występowało o dotacje. 3 teatry zadeklarowały, że złożyły po 1 wniosku, 5 teatrów po 2 wnioski, 3 teatry przedłożyło do oceny ponad 5 wniosków w ciągu tego roku. 3 sceny wystąpiły o dofinansowanie 3 razy w roku, a 1 teatr czterokrotnie.

Z wszystkich wniosków złożonych w 2016 roku przez badane teatry 11 zostało rozpatrzonych pozytywnie.

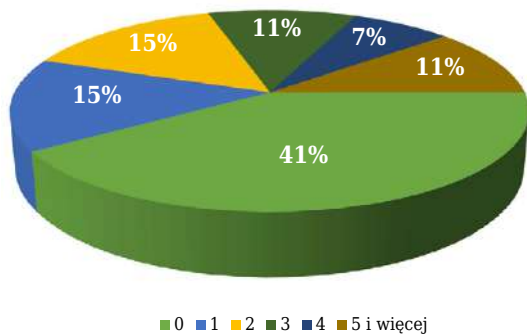
Pytanie dotyczące wnioskowania o dofinansowanie okazało się być pytaniem, na które nie odpowiedziało 9 teatrów (za rok 2016) oraz 7 (za rok 2017). Problem (nie dotyczący zespołów, które nie prowadziły działalności w 2015 roku, co umożliwiłoby im aplikowanie w 2016 i analogicznie: teatrów, które powstały w 2016 lub później) wydaje się wynikać z faktu, że zespoły nie wiedzą, iż mają taką możliwość, zakładając, że nieformalny charakter teatru, posiadanie statusu podmiotu gospodarczego albo jego funkcjonowanie w ramach innej struktury wyklucza taką możliwość. Teatry nie wierzą także w powodzenie składanych aplikacji, co wynika z ich dotychczasowych doświadczeń.



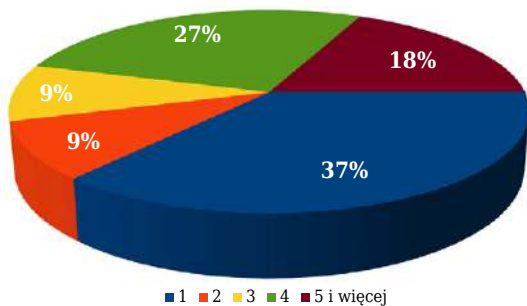
Wykres nr 25. Wnioski złożone o dofinansowanie w 2016 roku



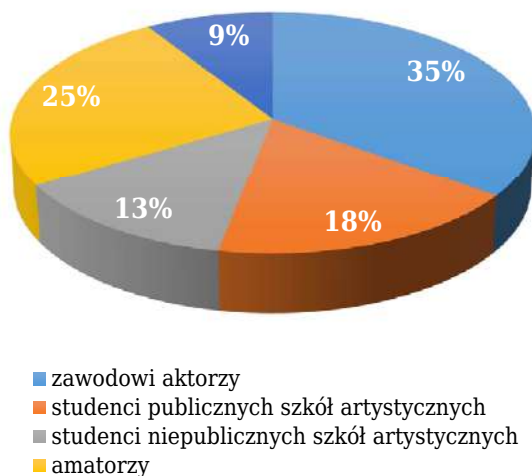
Wykres nr 26. Liczba pozytywnie rozpatrzonych wniosków w 2016 roku



Wykres nr 27. Liczba złożonych wniosków o dofinansowanie w 2017 roku



Wykres nr 28. Wnioski rozpatrzone pozytywnie w 2017 roku



Wykres nr 29. Pracownicy artystyczni teatrów nieinstytucjonalnych

W 2017 roku wnioski złożyło 59% teatrów, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie. Analogicznie do roku poprzedniego 11 aplikacji zostało rozpatrzonych pozytywnie.

Niemożliwość zatrudniania odpowiedniej liczby pracowników artystycznych w ramach umowy o pracę bądź umów cywilnoprawnych nie oznacza, że teatry są tworzone przez amatorów. Wręcz przeciwnie. Krakowskie teatry nieinstytucjonalne są scenami profesjonalnymi, których zespół artystyczny składa się z dyplomowanych artystów szkół aktorskich i baletowych oraz studentów tych szkół tak publicznych, jak i niepublicznych. Jedynie ¼ wszystkich artystów to amatorzy. Nie jest to równoznaczne z tym, że w badaniach wzięło udział 25% scen amatorskich. To sceny profesjonalne, które m.in. zatrudniają amatorów, doangażowując ich do projektów realizowanych z artystami zawodowymi.

Kontakt z odbiorcami

W obliczu trudności finansowych, z jakimi borykają się krakowskie teatry niepubliczne, jakkolwiek promocja czy to samego teatru, czy to poszczególnych wydarzeń, z konieczności schodzi na plan dalszy. Zespoły dbają o wizerunek swoich teatrów przede wszystkim za pomocą mediów bezkosztowych – Internetu oraz marketingu szeptanego.

Za pomocą mediów tradycyjnych, radia i telewizji, kontaktuje się z odbiorcami jedynie 14% ankietowanych. Z prasy korzysta zaledwie 8% respondentów, z reklamy ulicznej (plakatów i afiszy) – 13%.

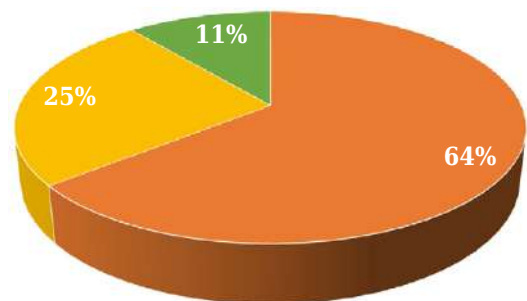
Teatry najchętniej korzystają z mediów społecznościowych. Niemalże wszyscy respondenci posiadają fanpage na Facebooku (32 teatry). Wielu korzysta także z portalu Instagram oraz You Tube. Sporadycznie teatry sięgają także po takie narzędzia jak Pinterest, LinkedIn, Twitter i Vimeo.

Podsumowanie

W Krakowie w latach 2016-2017 aktywną, nieprzerwaną działalność teatralną prowadziło 55 teatrów nieinstytucjonalnych. Najprawdopodobniej nie jest to pełna lista (co wynika z efemeryczności i lokalności inicjatyw), z pewnością jednak nie zostały pominięte sceny, odgrywające znaczącą rolę na teatralnej mapie miasta. Podana liczba jest liczbą wysoką. To sześć razy tyle, ile teatrów instytucjonalnych w Krakowie, finansowanych z budżetu państwa. Ożywiona działalność teatralna różnych formacji wynika z uwarunkowań historycznych, zwłaszcza bogatej tradycji teatrów studenckich, rozwiniętej pozarepertuarowej aktywności teatralnej, charakterystycznej atmosfery miasta, którego wizerunek w dużej mierze kształtują studenci (w badanym zakresie szczególnie uczelni artystycznych oraz kierunków z obszaru nauk humanistycznych) oraz turyści.

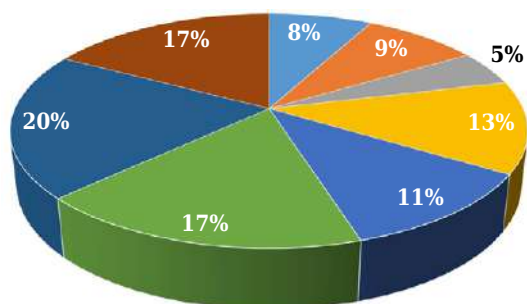
Analiza zebranych materiałów potwierdza także, że wiele z badanych teatrów ma swoje proveniencje właśnie studenckie, zespoły konstituowały się w trakcie, kiedy ich członkowie podejmowali bądź kontynuowali studia w Krakowie. Teatry studenckie sensu stricto stanowią niewielką część ankietowanych. Nie istnieje już (nie istniał także w latach, objętych badaniem) teatr studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego Remedium, który m.in. przygotował z rozmachem realizację w Starym Teatrze oraz Operze Krakowskiej. W badaniach nie uwzględniono także spektakli przygotowanych przez studentów w ramach prowadzonych na uczelniach zajęć na kierunkach takich jak Wiedza o teatrze (UJ) czy Zarządzanie kulturą i mediami (UJ).

Teatry, które zostały objęte badaniem, powstały generalnie w latach 1987 (Scena „i”) – 2017 (Scena Supernova). Teatrem o najdłuższej historii jest Kabaret Piwnica pod Baranami (powstanie: 1956). Pomiędzy nim a Sceną „i” żaden z badanych teatrów nie zainicjował działalności. Największą grupą, która wzięła udział w badaniach, okazały



■ media tradycyjne ■ media elektroniczne
■ marketing szeptany

Wykres nr 30. Kontakt z odbiorcą



■ prasowa ■ radiowa
■ plakaty/afisze ■ mailing
■ media społecznościowe ■ strona internetowa
■ telewizyjna ■ marketing szeptany

Wykres nr 31. Reklama w teatrach nieinstytucjonalnych

się być teatry prywatne, a w niej fundacje. Ta forma prawna wydaje się najlepiej odpowiadać specyfice pracy teatralnej, umożliwia reprezentowanie zespołu, a zarazem daje szerokie możliwości aplikowania o środki finansowe. Ze względu na umiejętności artystów oraz grono odbiorców najczęstszą formułą teatralną są formacje dramatyczne, taneczne oraz kabaretowe. Spektakle operowe, operetkowe, lakowe, pantomimiczne czy rewiowe wymagają tak od odbiorców, jak i wykonawców zupełnie odmiennych kompetencji, których nie nabywa się w toku elementarnej edukacji i socjalizacji. Ten nurt w teatrze nieinstytucjonalnym uznać należy za niszowy, chociaż równie ważny, a poprzez swoją indywidualność być może nawet ważniejszy od klasycznych scen dramatycznych. W Krakowie funkcjonują zespoły, które nie mają odpowiedników w innych miastach, jak na przykład teatr ITAN (w którym aktorami są także osoby niewidzące i niedowidzące), teatr cieni czy dramatyczna scena francuskojęzyczna. Nie tylko społeczne oddziaływanie ma tutaj znaczenie, ale także wpływ na budowanie różnorodności oferty kulturalnej, adresowanej do wielu grup odbiorców (co warto podkreślić: nie zróżnicowanej grupy odbiorców, a wielu różnych grup).

W dobie zmieniających się oczekiwań, teatry – tak instytucjonalne, jak i nieinstytucjonalne – nie mogą sobie pozwolić jedynie na produkcję i eksploatację przedstawień. Z tego wynika różnorodność podejmowanych działań wokółteatralnych, zwłaszcza koncertów i spotkań z artystami, ale także wystaw, wieczorów poetyckich i in. To pozwala na zwiększenie zasięgu oddziaływania teatrów, podobnie jak i ich aktywność podczas festiwali i konkursów teatralnych. Udział w cyklicznych wydarzeniach w Krakowie jest ważny ze względu na prestiż tych wydarzeń i ich międzynarodowy charakter (Boska Komedia, ULICA, KROKI), niemniej jednak wyjazd do innych miast i miejscowości zapewnia rozpoznawalność scen na skalę ogólnopolską. Z kolei udział w koprodukcjach umożliwia zaprezentowanie zespołom aktywności artystycznej na płaszczyźnie międzynarodowej. Tak festiwale, jak i koprodukcje są ważnym narzędziem marketingowym teatrów nieinstytucjonalnych. Wobec braku środków finansowych na działalność artystyczną, dbanie o autopromocję schodzi na plan dalszy. Nie powinno zatem dziwić, że zespoły w celu kontaktu z odbiorcami wykorzystują przede wszystkim media elektroniczne oraz marketing szeptany.

Skromny skład osobowy, ograniczone finansowanie, traktowanie działalności teatralnej jako dodatkowej względem pracy zarobkowej (co oczywiście nie oznacza, że nieinstytucjonalne teatry są zespołami amatorskimi), brak zaplecza technicznego (zwłaszcza własnych sal do prób i scen) powoduje, że na scenach niepublicznych przygotowuje się najczęściej od 1 do 2 premier rocznie. Badane teatry w niewiel-

kim stopniu zatrudniają artystów i pracowników administracyjnych czy technicznych w ramach jakiejkolwiek umowy, czy to o pracę, czy cywilnoprawnej. Wręcz przeciwnie, wizerunek tej części teatralnego Krakowa jest kreowany przede wszystkim przez aktorów zawodowych oraz studentów publicznych i niepublicznych szkół teatralnych (aktorskich i baletowych), w drugiej (a raczej ostatniej) kolejności dopiero przez amatorów. Status zawodowy artystów scen nieinstytucjonalnych powoduje jednakże, że wypracować stały zespół, o spójnej stylistyce, wyraźnym kształcie artystycznym nie jest łatwo. 80% badanych teatrów nie posiada stałego zespołu aktorskiego.

Krakowskie teatry nieinstytucjonalne nie są tak rozpoznawalne, i zapewne z kilkoma wyjątkami, nigdy nie będą, jak teatry publiczne. Nie oznacza to jednak, że ich działalność jest mniej wartościowa artystycznie od produkcji instytucjonalnych. W trudniejszych warunkach, bez dostępu do znaczących środków finansowych, bez stałych zespołów, często bez własnych sal do prób, za to z głębokim przekonaniem o pilnej potrzebie teatralnej edukacji i wewnętrznej konieczności nadania artystycznego kształtu otaczającej rzeczywistości niepubliczne teatry są na mapie teatralnej Krakowa więcej niż niezbędne.

Bibliografia:

- Kultura w 2017 r. Dane statystyczne*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2018.
- Lewandowska Kamila, *Sfera autonomii, sfera biurokracji. Relacje polskich teatrów publicznych i ich organizatorów w perspektywie międzynarodowej*, „Zarządzanie w kulturze” 2017, z. 3, s. 405-421.
- Płoski Paweł, *Przemiany organizacyjne teatru w Polsce w latach 1989-2009*. Dostępny on-line: [http://www.kongreskultury.pl/library/File/RaportTeatr/teatr_raport_w.pelna\(1\).pdf](http://www.kongreskultury.pl/library/File/RaportTeatr/teatr_raport_w.pelna(1).pdf)
- Program Rozwoju Kultury w Krakowie do roku 2030. Załącznik do uchwały Nr LXXIX/1933/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 5 lipca 2017*, Urząd Miasta Krakowa. Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Kraków 2017.
- Prykowska-Michalak Karolina, *Theatre Organization System in Poland since 1980s*, „Zarządzanie w kulturze” 2017, z. 3, s. 395-403.
- Szulborska-Łukaszewicz Joanna, *Zarządzanie i teatr. O statusie artysty w Polsce*, „Zarządzanie w kulturze” 2017, z. 3, s. 373-394.
- Teatr w Polsce 2017 (dokumentacja sezonu 2015/2016)*, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, Warszawa 2017. Dostępny on-line: <http://www.twp2017.e-teatr.pl/>
- Teatr w Polsce 2018 (dokumentacja sezonu 2016/2017)*, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego, Warszawa 2018. Dostępny on-line: <http://www.twp2018.e-teatr.pl/>

W publikacji wykorzystano fotografie z archiwów:

- s. 16 (od góry ku dołowi): Teatru Mumerus („To nie są drzwi. Kodycyl fotografii”, fot. J.M. Stokłosa), Teatru im. J. Słowackiego („Niżyński. Zapiśki z otchłani”, fot. P. Kubic), Narodowego Starego Teatru im. H. Modrzejewskiej („nie-boska komedia. WSZYSTKO POWIEM BOGU!”, fot. M. Hueckel), Teatru AST („Do DNA”, fot. B. Cieniawa), Teatru im. J. Słowackiego („Za chwilę. Cztery sposoby na życie i jeden na śmierć”, fot. P. Kubic), Krakowskiego Teatru Scena STU (zdjęcie główne; „Wędrowanie”, fot. T. Szkodziński).
- s. 18 (od lewej do prawej): Teatru Wełmińskich („Kometa”, fot. J.M. Stokłosa), Teatru Praska52 (Tropa Komediany „Oberża pod złamanym groszem”, fot. I. van de Pavert), Teatru Proscenium („Kabaret Kici Koci”, fot. M. Lem).
- s. 47 (od góry ku dołowi, od lewej do prawej): Teatru Mumerus („Stół z powyłamywanymi nogami. Na stole i pod stołem”, fot. W. Holdys), Teatru Figur Kraków („Rękodzieło artystyczne”, fot. P. Sieraczyński), Teatru Bagatela („O krasnoludkach, gąskach i sierotce Marysi”, fot. P. Kubic), Teatru KX („Night Club Piekiełko Station” fot. M. Cieśla), Teatru Proscenium („Theatrum poeticum Anny Świrszczyńskiej”, fot. B. Guzik).
- s. 48 (od góry ku dołowi, od lewej do prawej): Krakowskiego Teatru Scena STU („Wędrowanie”, fot. T. Szkodziński), Teatru KTO („Zapach czasu”, fot. W. Łyko), Teatru Nowego Proxima („Akademia Pana Kleksa”, fot. A. Pięta-Jakubowska), sztuki na wynos („Trzy siostry”, fot. M. Ankiersztejn), Krakowskiego Teatru Variété („Variété Film Show” fot. Ł. Popielarczyk).
- s. 52 (od lewej do prawej): Teatru Ludowego („Tartuffe albo Szalbierz”, fot. S. Strama), Teatru KTO („Peregrinus”, fot. K. Schubert), Teatru Nowego Proxima („Nieważkość” fot. N. Kabanow), Baletu Dworskiego Cracovia Danza („Paderewski. Fantazja i legenda”, fot. E. Yildiz), Teatru Barakah („Dzieci z Dworca ZOO” fot. P. Kubic).
- s. 67 (od góry ku dołowi, od lewej do prawej): Teatru Praska52 (Scena Klasyczna TP52 „Kosztowny Romans”), Teatru Mumerus („Stół z powyłamywanymi nogami. Na stole i pod stołem”, fot. I. van de Pavert), Teatru Figur Kraków („Jestem cały świat minus cały świat oprócz mnie”, fot. A. Pietyra), Teatru Mumerus („Pieśń gminna – wersja piwniczna”, fot. J.M. Stokłosa), Joanny Hadam (Art Color Ballet „Kryptonim 27”).

- s. 68 (od góry ku dołowi, od lewej do prawej): Teatru Mumerus („To nie są drzwi. Kodycyl fotografii”, fot. J.M. Stokłosa), Teatru AST („Do DNA”, fot. B. Cieniawa), M.I.S.T. („Romantycy z Solvayu. 1940”, fot. Fotoabaj), Teatru Barakah („Noce waniliowych myszy odc. 6”, fot. P. Kubic), Teatru Barakah („Noce waniliowych myszy odc. 8”, fot. P. Kubic).
- s. 91 (od góry ku dołowi, od lewej do prawej): Teatru Proscenium („Gry z Witkacego”, fot. D. Windorpski), Teatru Ludowego („Zahipnotyzuj mnie. Piosenki Zygmunta Koniecznego”, fot. M. Lasyk), sztuki na wynos („Trzy siostry”, fot. M. Ankiersztein), Teatru Proscenium („Pochwała głupoty”), Teatru Ludowego („Zahipnotyzuj mnie. Piosenki Zygmunta Koniecznego”, fot. M. Lasyk).
- s. 92 Teatru Nowego Proxima („Murzyni we Florencji”, fot. A. Pięta-Jakubowska).
- s. 114 (od lewej do prawej): Teatru Nowego Proxima („Nieważkość”, fot. N. Kabanow), Teatru KTO („Zapach czasu”, fot. R. Siwek), Teatru KTO („Peregrinus”, fot. K. Schubert), Baletu Dworskiego Cracovia Danza („Śpiąca królewna”, fot. I. van de Pavert), Krakowskiego Teatru Variété („Chicago”, fot. Ł. Popielarczyk).

© Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Miasta Krakowa

pl. Wszystkich Świętych 11
31-004 Kraków

tel. (12) 616 19 22
kd.umk@um.krakow.pl
www.krakow.pl

Opracowanie i redakcja:
Alicja Kędziora
Joanna Szulborska-Łukaszewicz

Projekt okładki, DTP:
Wydawnictwo Attyka
ul. W. Żeleńskiego 29
31-353 Kraków

Kraków 2018

ISBN 978-83-65644-50-3



KRAKÓW
MIASTO STANISŁAWA
WYSPIAŃSKIEGO



Projekt sfinansowano ze środków Gminy Miejskiej Kraków